ΤΕΥΧΟΣ 50
ΙΟΥΝΙΟΣ 2023
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΟΥ
ΣΠΑΡΤΗ, ΑΛΚΜΑΝΟΣ 1 (ΛΕΩΠΟΥΛΕΪΚΑ)
ΤΗΛ.: 27310 23113

Φωτεινές Ημέρες του Εκπαιδευτηρίου μας

«Πορεία 50 ετών προς το φως»

Το έτος 1973 ιδρύθηκε στη Σπάρτη το Ιδιωτικό Εκπαιδευτήριο «ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΟΥ». Το έτος 2023 συμπληρώνονται 50 χρόνια λειτουργίας του Εκπαιδευτηρίου. Κτισμένο σε έκταση 30 στρεμμάτων, με παιδικές χαρές σύγχρονων προδιαγραφών, εξοπλισμένο με τα τελειότερα εποπτικά - εκπαιδευτικά μέσα και επανδρωμένο με άριστο διδακτικό προσωπικό, εξοπλίζει τους μαθητές μας με αρετές, γνώσεις, αυτοπεποίθηση και τους προσαρμόζει, ώστε να είναι οι ΝΙΚΗΤΕΣ στον κοινωνικό στίβο.

Ο συνδυασμός της παραδοσιακής παιδαγωγικής διδασκαλίας με τα πλέον σύγχρονα ψηφιακά, παιδαγωγικά - εκπαιδευτικά μέσα, εγγυάται τη σταθερή και ανοδική πορεία του Εκπαιδευτηρίου μας, προς το πνευματικό φως. Οι «Φωτεινές Ημέρες», δημιούργημα μαθητών και δασκάλων, αποτελούν απτή απόδειξη της εκπαιδευτικής εργασίας, η οποία συντελείται στο Πρότυπο Εκπαιδευτήριο Σπάρτης.

Επί 50 συνεχή έτη το περιοδικό «Φωτεινές Ημέρες» δημοσιεύει λογοτεχνικές εργασίες των μαθητών, τις επιτυχίες τους, τις βραβεύσεις και διακρίσεις σε πανελλήνιους και πανευρωπαϊκούς διαγωνισμούς που αναδεικνύουν μία μόνο πτυχή της πλούσιας εκπαιδευτικής και κοινωνικής δράσης του Εκπαιδευτηρίου μας.

Αναφέρουμε μερικά βραβεία σε διαγωνισμούς ζωγραφικής – ποίησης – λογοτεχνίας:

Στις 17 Μαΐου 1980 (5 χρόνια μόλις μετά τη λειτουργία του Δημοτικού μας) σε πανελλήνιο διαγωνισμό ζωγραφικής και λογοτεχνίας που προκήρυξε το Πνευματικό Κέντρο Πειραιά «ΦΙΛΩΝ» βραβεύονται ...40 μαθητές του εκπαιδευτηρίου μας. Ο Αείμνηστος Άλκης Στέας είπε με το πηγαίο χιούμορ του από τη σκηνή του Δημοτικού θεάτρου Πειραιώς: «Ήρθε ένα πούλμαν από τη Σπάρτη και μας πήρε όλα τα βραβεία!!!».

Έχουμε αποσπάσει τρεις φορές το Πανευρωπαϊκό βραβείο ECO SCHOOL για την οικολογική δραστηριότητά μας. Έχουμε 2 πανελλήνια βραβεία από τη unicef. Έχουμε παρουσιάσει τα οικολογικά εκπαιδευτικά μας προγράμματα: το έτος 1996 στην Αργυρούπολη – στο Κερατσίνι – στον Κορυδαλλό – στο Θησείο, το έτος 1997 στη Χίο, το έτος 1999 στη Θάσο, το έτος 2007 στο Λαύριο και το έτος 2010 στην Κόρινθο.

Ο Σύνδεσμος των Απανταχού ευρισκόμενων Λακώνων, έχει γνωρίσει το Πρότυπο Εκπαιδευτήριο Σπάρτης, μέσα από τις πολλαπλές διακρίσεις του και επανειλημμένως έχει καλέσει την ιδιοκτήτρια Κα Βάννα Πολυχρονάκου, να ηγηθεί εκπαιδευτικών αποστολών, οι οποίες σκοπό έχουν την ανάπτυξη των σχέσεων μεταξύ Ελλάδος και ομογένειας. Οι εκπαιδευτικές αυτές αποστολές έχουν ως εξής:

Παρέλαση!

Ευρωπαϊκή ημέρα χωρίς αυτοκίνητο!

ΠΡΟΤΥΠΟ ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟ ΣΠΑΡΤΗΣ ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΟΥ
ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ!

ΔΗΜΟΤΙΚΟ
✓ Αγγλικά κάθε μέρα σε όλες τις τάξεις
✓ Γερμανικά απο την Έ τάξη
✓ Υπολογιστές

ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ - ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ
✓ Λειτουργούν τα τμήματα: Ελαφάκια, Σπουργιτάκια, Χελιδονάκια, Πιγκουινάκια
✓ Ολοήμερο πρόγραμμα 7.00π.μ - 16.00μ.μ.
✓ Ημιδιατροφή ή Πλήρης Διατροφή
✓ Παιδότοπος - Κομπιούτερ - Κουκλοθέατρο

ΜΕΛΕΤΗ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΕΩΣ τις 15.30μ.μ.
✓ Διαδραστικοί Πίνακες Αφής σε όλες τις τάξεις
✓ Δραστηριότητες: Μπάσκετ, Βόλευ. Τέννις, Χορός, Σκάκι
✓ Πλοπλαστική, Ζωγραφική, Γήπεδο 5Χ5, με χλοοτάπητα FIFA 4
✓ Ειδικά προγράμματα για τις εργαζόμενες μητέρες

50 χρόνια πείρας ενσυνείδητης εργασίας και αναγνωρίσεως στον πανελλαδικό και πανευρωπαικό εκπαιδευτικό χώρο, εγγυώνται για το παιδί σας την καλύτερη εκπαίδευση και την επιτυχία στην ζωή.
Χαρίστε στο παιδί σας ευτυχισμένα παιδικά χρόνια αναθέτοντας το ξεκίνημα της ζωής του στο ΄΄ΠΡΟΤΥΠΟ΄΄ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟ ΣΠΑΡΤΗΣ!
Η καλύτερη εκπαίδευση για το παιδί σας στην πιο προσιτή τιμή!
E-mail: schoolpoluxronakou@gmail.com // www.poluxronakou.gr // ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ 8.00π.μ. - 20.00π.μ.

ΈΤΟΣ 1986: Με κλιμάκιο 10 Εκπαιδευτικών, η Κα Β. Πολυχρονάκου επισκέπτεται τη Μελβούρνη. Για 40 ημέρες διδάσκουν στα Ελληνικά Σχολεία της Μελβούρνης με τρόπο πρωτότυπο χρησιμοποιώντας κούκλες κουκλοθέατρου.

ΈΤΟΣ 1988: Το Πρότυπο Ιδιωτικό Εκπαιδευτήριό μας, φιλοξενεί στη Σπάρτη ομάδα 40 Ελληνοπαίδων από τη Μελβούρνη.

ΈΤΟΣ 1989: Φιλοξενούνται στην Ζιμπάμπουε δάσκαλοι και 18 απόφοιτοι του Σχολείου μας.

ΈΤΟΣ 1990: 40 μαθητές και απόφοιτοι επισκέπτονται την Καλιφόρνια για 1 μήνα φιλοξενούμενοι από την ομογένεια και τον εκατομμυριούχο Έλληνα Κο Τσακόπουλο με σκοπό να δημιουργηθούν «ζωντανές γέφυρες» ανάμεσα στην Ελλάδα και την Καλιφόρνια με τη γνωριμία των παιδιών.

Τα ταξίδια στο εξωτερικό εισάγονται έκτοτε στο επίσημο εκπαιδευτικό πρόγραμμα του Σχολείου. Παρίσι – Ρώμη – Κωνσταντινούπολη – Μιλάνο – Τάραντας, είναι μερικές από τις πόλεις που γνωρίζουν και περιηγούνται οι μαθητές μας.

Το Πρότυπο Ιδιωτικό Εκπαιδευτήριο Σπάρτης δεν προσφέρει μόνο ποιοτική εκπαίδευση στους μαθητές του. Είναι πυρήνας των πολιτιστικών και κοινωνικών δραστηριοτήτων, διαδραματίζει ρόλο σημαντικό στη ζωή της Σπάρτης μας, δραστηριοποιώντας γονείς και το ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον, στις πολυποίκιλες δραστηριότητες του Εκπαιδευτηρίου.

Με τη βοήθεια των οικογενειών των μαθητών μας, παρουσιάζουμε ένα σημαντικό φιλανθρωπικό έργο. Το γηροκομείο Σπάρτης, το Άσυλο Ανιάτων, το σωματείο ΕΛΠΙΔΑ, το παιδικό χωριό SOS, το Χαμόγελο του Παιδιού, η Πνευματική Εστία Σπάρτης, έχουν δεχθεί σημαντικά χρηματικά ποσά, προερχόμενα από τη χριστουγεννιάτικη αγορά που οργανώνει κάθε χρόνο το Εκπαιδευτήριο [BAZAAR].

Εάν παρουσιαστούν όλες οι βραβεύσεις του σχολείου και των μαθητών, θα πρέπει να γεμίσουν όλες οι σελίδες της εφημερίδας. Έτσι, αναφέρονται μόνο τα σπουδαιότερα βραβεία από το 2020 και μετά.

Στον Πανελλήνιο διαγωνισμό ραδιοφωνικού ηχητικού μηνύματος και τραγουδιού βραβεύεται το Σχολείο στην κατηγορία «ΤΡΑΓΟΥΔΙ» και με τίτλο «ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ 2020».

- Με ιδιαίτερη περηφάνια δεχθήκαμε το Α' βραβείο στους αγώνες «Ρητορικής» στον προτρεπτικό λόγο το 2021.
- Στο διαγωνισμό που προκηρύσσει το 2022 ο Πανευρωπαϊκός σύνδεσμος Φιλελλήνων για τη «Μάχη του Πέτα» το Σχολείο μας αποσπά το 1° Πανευρωπαϊκό βραβείο με την αναπαράσταση της μάχης σε video με σχέδια των μαθητών. Στο video παρουσιάζονται τοπογραφικές απεικονίσεις της μάχης με όλες τα λεπτομέρειες και τις δυνάμεις Φιλελλήνων – Ελλήνων – Τούρκων.
- Ένα ξεχωριστό βραβείο απένειμε το Υπουργείο Εσωτερικών (Μακεδονίας – Θράκης) στους μαθητές του Εκπαιδευτηρίου μας, το έτος 2020-2021 για την εργασία τους με κείμενα και ζωγραφική στον Πανελλήνιο διαγωνισμό με θέμα «Ποντιακός Ελληνισμός – μνήμες – όνειρα – παρελθόν – παρόν και μέλλον».

Ευχόμαστε να συνεχίσουν την πορεία τους προς το φως, οι «Φωτεινές Ημέρες», ώστε να γίνουν ο αμεσότερος δίαυλος επικοινωνίας, ανάμεσα στο Εκπαιδευτήριό μας και την κοινωνία της Σπάρτης μας.

Επίσης, το αγαπημένο μας Εκπαιδευτήριο, να αξιωθεί να γιορτάσει ακόμη και 100 χρόνια λειτουργίας, μέσα από την καταξίωση και την αγάπη των μαθητών και των αποφοίτων του, οι οποίοι – ως γονείς τώρα πια οι ίδιοι – εμπιστεύονται την μόρφωση και διαπαιδαγώγηση των παιδιών τους, στην αγκαλιά του αγαπημένου τους Εκπαιδευτηρίου

Η Συντακτική Επιτροπή

Η Ά τάξη, τα πρωτάκια και ο... Λεωνίδας!

Τα πρωτάκια μας στην γιορτή της μητέρας!

Στον κόσμο των παραμυθιών!

Ά Τάξη ΤΑΞΙΔΙ ΜΕ ΤΗΝ ... ΜΗΧΑΝΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ!

Οι μαθητές της Α' Τάξης, μέσα από τη μηχανή του χρόνου, πραγματοποιούν ένα ταξίδι στο μέλλον που ονειρεύονται. Αξίζει να σημειωθεί η αναφορά τους σε βασικές έννοιες, όπως είναι για παράδειγμα αυτή της οικογένειας, της φιλίας, της αγάπης, της μόρφωσης, κάτι το οποίο είναι ιδιαίτερα ενθαρρυντικό. Συνειδητοποιούμε, λοιπόν, ότι έχουν αντιληφθεί πως το κλειδί για μια ευτυχισμένη ζωή είναι η δημιουργία οικογένειας, καθώς επίσης και η μόρφωση που συντελεί στην επαγγελματική αποκατάσταση. Διαπιστώνουμε ότι στο μέλλον θα ασκήσουν επαγγέλματα, τα οποία αναδεικνύουν τις τάσεις της εποχής μας και που θα τους προσφέρουν οικονομικές απολαβές. Καταλήγοντας, έχουν κατανοήσει ότι η δύναμη της αγάπης είναι αυτή που κάνει τις ψυχές των ανθρώπων πιο γεμάτες και ολοκληρωμένες.

Αλέκος Σόφης, Α' τάξη

Είμαι 23 χρονών και είμαι φύλακας στο ζωολογικό κήπο. Αγαπώ πολύ τις μαϊμούδες και μου αρέσει να τις φροντίζω, να τις ταΐζω και να παίζω μαζί τους. Τις ταΐζω μαύρα μούρα γιατί πιστεύω πως είναι υγιεινό φαγητό. Παίζω κυνηγητό με τα μικρά μαϊμουδάκια. Μου αρέσουν πολύ οι μαϊμούδες γιατί σκαρφαλώνουν και πηδάνε από δέντρο σε δέντρο. Επίσης, φροντίζω και πολλά άλλα ζώα, όπως αλιγάτορες, καμηλοπαρδάλεις και ελέφαντες. Λατρεύω το επάγγελμά μου και νιώθω τυχερός.

Αλέξανδρος Γεωργαντώνης, Α' τάξη

Πάντα ήθελα να γίνω προγραμματιστής υπολογιστών. Ήθελα να φτιάχνω βιντεοπαιχνίδια. Σπούδασα στην Αθήνα. Μετά από λίγα χρόνια ίδρυσα τη δική μου εταιρεία που λέγεται Πέλεκαντ. Τα παιχνίδια που φτιάχνω έχουν εικόνες από δάση, πόλεις, ποτάμια και από το διάστημα. Δουλεύω με χαρά και είμαι πολύ καλός. Παντρεύτηκα τη Γεωργία που ήμασταν μαζί από φοιτητές. Έχουμε έναν γιο και μια κόρη. Παίζουν και τα παιδιά μας με τα βιντεοπαιχνίδια μου. Είμαστε μια ευτυχισμένη οικογένεια.

Αλίκη Σκιαδά, Α' τάξη

Με λένε Αλίκη και είμαι 33 χρονών. Από μικρή ηλικία ήθελα να γίνω κτηνίατρος διότι αγαπούσα και αγαπώ πολύ τα ζώα. Θυμάμαι ότι ήθελα πολύ να έχω ένα σκυλάκι, το οποίο μου το έκαναν δώρο οι γονείς μου όταν έγινα 10 ετών, τη Lucy. Μπορούσα πλέον να τη φροντίζω μόνη μου. Έτσι κατάφερα και στα 18 μου χρόνια πέρασα στο πανεπιστήμιο και έγινα γιατρός των ζώων. Πλέον ζω στην Αθήνα, έχω το δικό μου ιατρείο μικρών ζώων, όπου περνώ τον περισσότερο χρόνο μου. Ζω σε ένα όμορφο σπίτι δίπλα στη θάλασσα. Λατρεύω τα ταξίδια και θα ήθελα να γνωρίσω όλο τον κόσμο!

Ανδριανή Αποστολάκου, Α' τάξη

Έχουν περάσει τα χρόνια και είμαι πια μεγάλη κοπέλα. Έχω σπουδάσει γυμνάστρια. Εργάζομαι σε ένα σχολείο με πολλά παιδάκια. Είμαι παντρεμένη με τον Γρηγόρη και έχουμε μια όμορφη οικογένεια με δύο παιδάκια. Ζούμε σε ένα μεγάλο σπίτι, με πισίνα και τεράστια αυλή. Είμαι ευτυχισμένη με τις επιλογές μου.

Αχιλλέας Πάσχος, Α' τάξη

Είμαι 30 χρονών και έχω σπουδάσει Ρομποτική. Μου αρέσει που είμαι στην Ιαπωνία γιατί είναι τρομερά μπροστά στη Ρομποτική Χειρουργική. Είναι φοβερή η βοήθεια της τεχνολογίας στην Ιατρική. Έχω παντρευτεί μια αρχαιολόγο που ασχολείται με την Αιγυπτιολογία. Λατρεύω την Αίγυπτο και τις αρχαιότητές της, οπότε πηγαίνουμε μαζί στις αποστολές της. Θα θέλαμε να επιστρέψουμε στην Ελλάδα, να αποκτήσουμε πολλά παιδιά και να ζήσουμε σε ένα όμορφο σπίτι με κήπο.

Βασιλική Πάσχου, Α' τάξη

Το όνειρό που είχα από μικρή πραγματοποιήθηκε. Είμαι γιατρός στους «Γιατρούς Χωρίς Σύνορα» και ταξιδεύω συχνά στην Αφρική σώζοντας πολλούς ανθρώπους και ανάμεσά τους αμέτρητα παιδάκια. Μάλιστα παντρεύτηκα και τον παιδικό μου φίλο που πηγαίναμε μαζί από το νηπιαγωγείο και είναι κι αυτός στους «Γιατρούς Χωρίς Σύνορα». Ταξιδεύουμε μαζί σε όλο τον κόσμο. Είμαι 28 χρονών και στο μέλλον θα ήθελα να αποκτήσω πολλά παιδιά που θα τους μάθω να αγαπούν και να βοηθούν τους ανθρώπους.

Βασιλική Σταθάκη, Α' τάξη

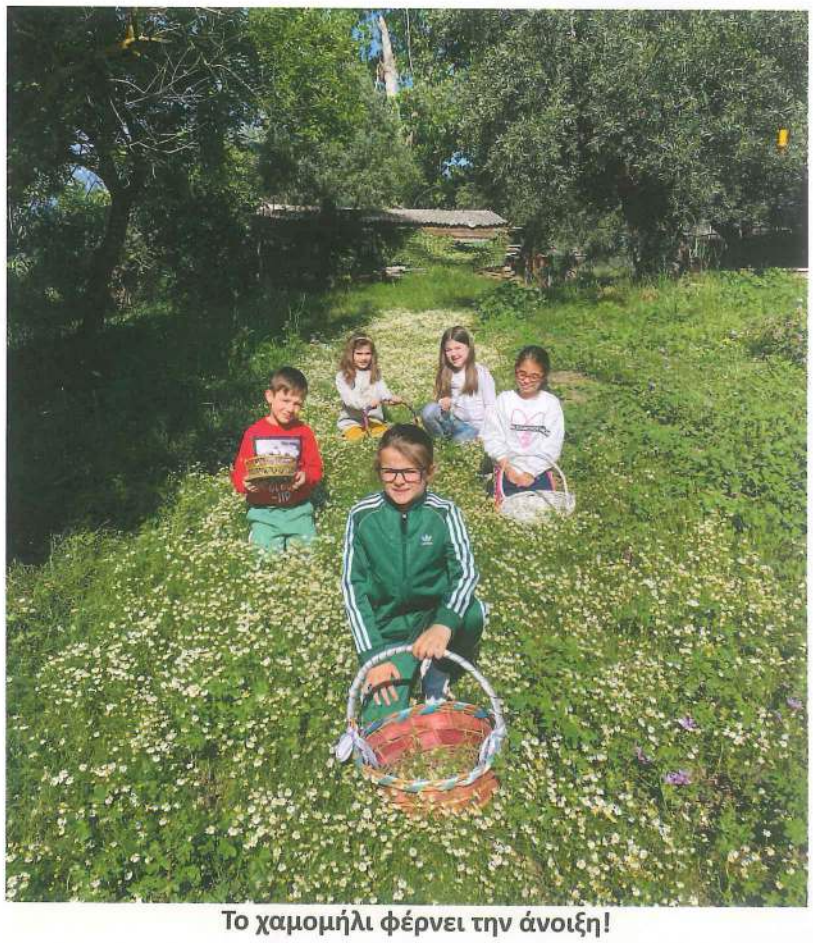
Το όνειρό μου ήταν να γίνω μια καλή και χαμογελαστή δασκάλα. Μου άρεσε να διαβάζω βιβλία για όλο τον κόσμο και να κάνω κατασκευές. Τελικά πήρα το πτυχίο μου με άριστα. Σήμερα είμαι 30 χρονών, έχω δουλέψει σε πολλά σχολεία και είμαι έτοιμη να ανοίξω το δικό μου σχολείο, όπου εκεί θα είμαι διευθύντρια. Θέλω να μαθαίνω στα παιδιά γράμματα και σωστούς τρόπους συμπεριφοράς. Θα παντρευτώ, θα κάνω τέσσερα παιδιά και θα τα έχω και αυτά μαθητές. Αγαπώ πολύ όλα τα παιδιά και θα είμαι πάντα κοντά τους.

Ξυλοκόποι κια χιονούλες!

Η Ά τάξη στο SPARTAN RACE

Το χαμομήλι φέρνει την άνοιξη!

συνέχεια απο σελ. 3

Γαβριέλα Μανόκα-Μαγέτου, Α' τάξη

Στα 26 μου χρόνια είμαι εκπαιδεύτρια αλόγων. Μου αρέσει πολύ να φροντίζω τα άλογα. Γνώρισα και έναν εκπαιδευτή και τον παντρεύτηκα. Κάναμε και δίδυμα παιδιά. Μένουμε σε ένα μεγάλο ράντζο, με ένα όμορφο πέτρινο σπιτάκι με στάβλους, λίμνες και δέντρα. Ζούμε εκεί με την οικογένειά μου και τα 20 άλογα, τα πόνυ, τις κοτούλες, τα σκυλάκια, τα γατάκια και τις πάπιες μας. Διασκεδάζουμε και έχουμε μια όμορφη και ήρεμη ζωή. Αγαπώ την οικογένειά μου και τα ζωάκια μου. Είμαι ευτυχισμένη.

Γιάννης Παπαδόπουλος, Α' τάξη

Όταν τελείωσα το σχολείο, πήγα για σπουδές στην Αθήνα για να γίνω ζαχαροπλάστης. Μένω ακόμα εδώ και έχω ανοίξει το δικό μου ζαχαροπλαστείο στο κέντρο της Αθήνας. Μαζί με τη γυναίκα μου φτιάχνουμε φρέσκα γλυκά, όπως κρέπες, βάφλες και παγωτά. Στα 30 μου, παντρεύτηκα την Ελένη και έχουμε κάνει δύο παιδάκια, τον Γιάννη και την Ελευθερία. Αγαπώ πολύ τη γυναίκα, τα παιδιά μου και την δουλειά μου.

Δημήτρης Πλευρίτης, Α' τάξη

Είμαι ο Δημήτρης και από μικρός ήθελα να γίνω πυροσβέστης. Μου άρεσε η στολή, η φύση και να βοηθάω τους ανθρώπους. Πήγα στη σχολή και στα 25 μου χρόνια είμαι ένας γενναίος πυροσβέστης. Γνώρισα μια καλή κοπέλα που τη λένε Μαρία και την παντρεύτηκα. Μένουμε σε ένα μεγάλο σπίτι και περνάμε πολύ όμορφα μαζί. Αγαπώ την οικογένειά μου και όλους τους ανθρώπους.

Ιωάννα Στουρνάρα, Α' τάξη

Από μικρή ονειρευόμουν να γίνω Ζαχαροπλάστισσα. Στα 24 μου χρόνια πήρα πτυχίο στη Ζαχαροπλαστική. Έμαθα να φτιάχνω νόστιμα γλυκά όπως: κέικ, κουλουράκια και παγωτά. Πουλούσα τα γλυκά μου και μάζευα χρήματα. Τώρα πλέον στα 32 μου χρόνια ζω στη Ρώμη, όπου και γνώρισα έναν Ιταλό και τον παντρεύτηκα. Έχουμε και ένα παιδάκι. Ζούμε σε ένα μεγάλο σπίτι και είμαστε πολύ ευτυχισμένοι.

Κατερίνα Αποστολοπούλου, Α' τάξη

Είμαι 40 χρονών και είμαι κτηνίατρος. Αγαπώ πολύ τα ζώα και μου αρέσει να τα φροντίζω. Έχω ένα μεγάλο κτηνιατρείο και μου αρέσει πολύ η δουλειά μου. Έχω παντρευτεί τον Αχιλλέα και έχουμε δύο παιδιά. Ο άντρας μου είναι δάσκαλος και αγαπάει πολύ τους μαθητές του. Τα παιδιά μας πηγαίνουν στο σχολείο που πήγαινα και εγώ όταν ήμουν παιδί, στο σχολείο της κυρίας Βάννας. Μου αρέσει να διαβάζω για διάφορα μέρη του κόσμου και μετά να ταξιδεύω για να τα γνωρίσω. Είμαι πολύ ευτυχισμένη γιατί έχω πετύχει τα όνειρα που είχα από παιδί.

Λευτέρης Καμπούρος, Α' τάξη

Από μικρός θυμάμαι πως μου άρεσε το Θέατρο Σκιών. Παρακολουθούσα παραστάσεις στην τηλεόραση κι όταν έρχονταν στην Σπάρτη. Ο μπαμπάς μου έφτιαξε μπερντέ και μου πήρε φιγούρες. Έπαιζα στο σπίτι δικές μου παραστάσεις για την οικογένειά μου. Τώρα είμαι 30 χρονών. Έχω δικό μου Θέατρο Σκιών στην Αθήνα. Μαζί μου είναι ο αδελφός μου ο Στέφανος. Ο κόσμος έρχεται να μας δει. Έχουμε μεγάλη επιτυχία. Μένω με την οικογένειά μου σ' ένα ωραίο σπίτι και είμαστε πολύ χαρούμενοι.

Η ΄Β τάξη χτίζει οικολογική συνείδηση!

Μαρία Τσορομώκου, Α' τάξη

Όταν ήμουν παιδί ήθελα να γίνω πυροσβέστης. Να φοράω τη στολή μου και να τρέχω να σβήνω φωτιές. Είμαι 34 χρονών και είμαι μια πυροσβέστης. Αγαπώ πολύ τη δουλειά μου. Μένω στην Αθήνα, σε ένα μεγάλο σπίτι με πισίνα και κάνω κάθε μέρα μπάνιο. Είμαι παντρεμένη με έναν καλό άντρα πυροσβέστη. Περνάμε πολύ ωραία και είμαστε ευτυχισμένοι.

Παναγιώτης Μπολοβιτσιώτης, Α' τάξη

Από μικρό παιδί μου άρεσε το ποδόσφαιρο. Έβλεπα με περιέργεια στην τηλεόραση τους παίκτες να αγωνίζονται και τους οπαδούς να ζητωκραυγάζουν. Η χαρά μου όταν η αγαπημένη μου ομάδα έβαζε γκολ δεν περιγράφεται. Είχα αποφασίσει τι θα γίνω όταν μεγαλώσω. Και να' μαι εδώ! 43 χρονών έχοντας κάνει το όνειρό μου πραγματικότητα. Έχω μια όμορφη οικογένεια με τρία μικρά παιδιά και μια καλή σύζυγο. Ευχαριστώ το θεό που τους έχω δίπλα μου. Είμαι ένας καλός ποδοσφαιριστής.

Πάνος Αναγνωστόπουλος, Α' τάξη

Είμαι ο Πάνος, και από μικρός ονειρευόμουν να γίνω ηλεκτρολόγος, σαν τον μπαμπά και τον παππού μου. Θυμάμαι στο σπίτι μας, όταν κάτι χαλούσε είτε η κουζίνα της μαμάς είτε το πλυντήριο, ο μπαμπάς ήξερε και τα έφτιαχνε όλα. Σήμερα είμαι 24 χρονών, δουλεύω στο μαγαζί του πατέρα μου και πηγαίνω σε βλάβες μαζί με τον αδερφό μου. Μπορώ κι εγώ στο δικό μου σπίτι να τα φτιάχνω όλα και προσπαθώ να μεταφέρω τις γνώσεις μου και στα δικά μου παιδιά

Πάνος Βλαχάκος, Α' τάξη

Όταν ήμουν μικρός είδα στην τηλεόραση ένα ντοκιμαντέρ με παλαιοντολογικά ζώα. Θέλετε να σας πω την ιστορία; Ένας μετεωρίτης έπεσε στη γη και πετάχτηκε σ' ένα μεγάλο βράχο. Τότε παρουσιάστηκαν διάφορα ζώα. Αργότερα αυτά πέθαναν και τους σκελετούς τους βρήκαν οι παλαιοντολόγοι. Έτσι κι εγώ αποφάσισα να γίνω παλαιοντολόγος. Τώρα είμαι 25 ετών και είμαι σπουδαίος στο επάγγελμά μου. Για την προσωπική μου ζωή δεν έχω σκεφτεί ακόμα, είμαι πολύ μικρός!

Πετροπερσέας Δικαιάκος, Α' τάξη

Είμαι 26 χρονών και παίκτης στην αγαπημένη ομάδα όλων των εποχών, τον Ολυμπιακό. Έχω βάλει πολλά γκολ και έχω σηκώσει πολλά κύπελλα εντός και εκτός Ελλάδος. Η γυναίκα μου είναι μοντέλο και έχουμε τρεις γιους. Είναι υπερήφανοι για εμένα και εγώ όλα μου τα γκολ τους τα αφιερώνω με αγάπη. Τα συμβόλαια που κλείνω είναι πολλών χιλιάδων ευρώ. Με επιμονή και υπομονή κατάφερα να υλοποιήσω όλους μου τους στόχους και νιώθω τυχερός.

Σμαράγδα Χριστίδου, Α' τάξη

Πάντα ονειρευόμουν να γίνω μια σπουδαία γιατρός. Ήθελα να έχω το δικό μου ιατρείο και να βοηθάω όλους τους ανθρώπους να γίνουν καλά. Τώρα είμαι 35 ετών. Έχω το δικό μου ιατρείο και έχει πάντα κόσμο που θέλει να τον εξετάσω. Έχω βγάλει πολλά λεφτά και έχω αγοράσει ένα πράσινο αμάξι, για να πηγαίνω στη Λεωφόρο να βλέπω τον Παναθηναϊκό μου. Μου αρέσει να φροντίζω τους γονείς μου, τις γιαγιάδες και τον παππού μου. Είμαι ευτυχισμένη.

Περήφανα Ελληνόπουλα ΄Β Τάξη

συνέχεια απο σελ. 4

Χριστίνα Μαγγαλούση, Α' τάξη

Με λένε Χριστίνα είμαι 30 ετών. Είμαι δασκάλα και μαμά δύο υπέροχων παιδιών. Τον σύζυγό μου τον λένε Γιώργο. Είμαι δασκάλα της Α' Δημοτικού στο Ιδιωτικό Εκπαιδευτήριο Πολυχρονάκου. Αυτό το επάγγελμα το αγαπώ πολύ γιατί μου αρέσουν τα παιδάκια. Τα μαθαίνω γράμματα και πως θα είναι αξιοπρεπείς άνθρωποι στο μέλλον. Τους διαβάζω βιβλία και γράφουμε ωραίες εκθέσεις. Αυτό το επάγγελμα ήταν το όνειρό μου.

΄Β Τάξη: Ονειρεμένα ταξίδια στον κόσμο!"

Οι μαθητές της Β' τάξης γνωρίζουν πολλές πληροφορίες για πολλούς προορισμούς της γης. Δεν τους έχουν γνωρίσει από κοντά αλλά με τα "φτερά της φαντασίας" ονειρεύονται και.... ταξιδεύουν....! Ας δούμε πού επιθυμούν να ταξιδέψουν και να τους ευχηθούμε να πραγματοποιήσουν τα όνειρά τους!

Κωνσταντίνος Σταθάκης - Β΄τάξη

Ο άνθρωπος ταξίδευε πάντα. Έτσι κι εγώ ονειρεύομαι να επισκεφτώ ξένα μέρη που μου έχουν κινήσει το ενδιαφέρον. Το μέρος που θέλω να πάω είναι το Ντουμπάι. Το Ντουμπάι είναι η πολυπληθέστερη πόλη των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων. Παλιά ήταν ένα μικρό ψαροχώρι. Το 1966 βρέθηκε πετρέλαιο στην περιοχή και αυτό άλλαξε πολύ γρήγορα την οικονομική του κατάσταση. Η περιοχή βέβαια συνεχίζει τη ραγδαία ανάπτυξη μέχρι και σήμερα. Αυτό που με εντυπωσιάζει περισσότερο είναι τρεις τεράστιες κατασκευές που το χαρακτηρίζουν: το "BURJ AL ARAB" που είναι το ψηλότερο ξενοδοχείο στον κόσμο, το "BURJ KHALIFA " που είναι το ψηλότερο κτίριο στον κόσμο και τα "PALM ISLANDS" που είναι τεχνητά νησιά σε σχήμα φοίνικα.

Είναι θαύμα πως μια τεράστια έκταση ερήμου μετατράπηκε σε μία φαντασμαγορική και γιγάντια περιοχή με ουρανοξύστες, πάρκα, κανάλια, πολυτελή κτίρια και δρόμους. Η περιέργειά μου για το Ντουμπάι είναι απερίγραπτη και θα ήθελα να βρεθώ πολύ σύντομα εκεί.

Αδαμαντία Νίκια - Β΄τάξη

Θέλω να επισκεφτώ τόσες πολλές χώρες, γιατί λατρεύω να ταξιδεύω! Όνειρό μου είναι να καταφέρω να πάω στην Αγγλία για να δω την τεράστια γέφυρα που ανοίγει και κλείνει. Αφού δω βέβαια αυτή τη γέφυρα θα ήθελα πάρα πολύ να δω τον τεράστιο και χτισμένο καλά από κεραμίδια πύργο του Λονδίνου που είναι μέσα στην Αγγλία. Η μαμά μου, μου έχει μιλήσει γι' αυτόν! Μου έχει δείξει και φωτογραφίες! Επίσης θα ήθελα να πάω να δω το τεράστιο ρολόι του Λονδίνου. Το ξέρετε εε; Αυτό το ρολόι είναι σύμβολο για το Λονδίνο. Φυσικά θέλω να δω τη μεγάλη ρόδα που είναι κι αυτή μέσα στο Λονδίνο και έχω ακούσει πως είναι φοβερή! Θέλω να πάω στον καθεδρικό ναό του Αγίου Παύλου. Εννοείται πως θα επισκεφτώ το όμορφο, με πολλές κολόνες Βρετανικό Μουσείο της Αγγλίας.

Στην Αγγλία είναι και το Ρωμαικό Μουσείο των λουτρών, αλλά και το πολεμικό συμβούλιο Τσόρτσιλ. Μπορώ να μιλάω ώρες για αυτό το μέρος. Θα σας πω όμως περισσότερα όταν καταφέρω να το επισκεφτώ! Ανυπομονώ!

Ημέρα του Νερού ΄Β Τάξη

Μελιτινή Τσατσούλη - Β' τάξη

Όνειρο ζωής μου; Να πάω στο Παρίσι. Θέλω τόσο πολύ να δω από κοντά τον πύργο του Άιφελ και να ανέβω πάνω. Έχω ακούσει ότι το ύψος του είναι τεράστιο! Σίγουρα θα έχετε ακούσει για τα απίστευτα φαγητά και τα γλυκά που έχουν! Αυτά και αν ανυπομονώ να γευτώ! Σκέφτομαι ότι μπορεί να είναι διαφορετικά από τα δικά μας φαγητά. Ακόμα, θέλω να γνωρίσω ανθρώπους από το Παρίσι και να συζητήσουμε για τα ταξίδια που έχουν κάνει και τις εντυπώσεις τους γι' αυτά. Έχω περιέργεια να δω αν σκέφτονται σαν εμάς, αν έχουν τα ίδια όνειρα, τις ίδιες επιθυμίες. Η πόλη του Παρισιού , φημίζεται για τα αρώματά της. Κι εγώ λατρεύω τα αρώματα και τις όμορφες μυρωδιές! Ανυπομονώ να τα δοκιμάσω και να αγοράσω μερικά. Πιο πολύ όμως, θέλω να πάω , για να δω από κοντά τη Disneyland. Θέλω να δω το μεγάλο κάστρο της ωραίας Κοιμωμένης και των άλλων πριγκιπισσών. Επίσης όλους τους παιδικούς ήρωες που βλέπω στην τηλεόραση , καθώς και άλλα παιχνίδια. Μακάρι να κάνω αυτό το ταξίδι...

Η ΄Γ τάξη έμαθε για τους ελαιώνες!

Η ΄Γ τάξη και το Χρυσόμαλλο δέρας!

Ειρήνη Αγρανιώτη - Β΄τάξη

Ονειρεύομαι να κάνω ένα ταξίδι στην πρωτεύουσα της Ελλάδος την

Αθήνα, κυρίως για να επισκεφτώ τα ιστορικής σημασίας αξιοθέατά της.

Η Αθήνα έχει πολλά ιστορικά και αρχαία αξιοθέατα τα οποία επισκέπτονται χιλιάδες άνθρωποι από όλο τον κόσμο.Το περπάτημα στο κέντρο της Αθήνας αποτελεί μια από τις μεγαλύτερες απολαύσεις στην πόλη, όχι μόνο για τους επισκέπτες αλλά και για τους ντόπιους. Κάθε γειτονιά έχει τη δική της αισθητική και κάθε ώρα της ημέρας δίνει το δικό της «χρώμα» στην περιοχή. Η Ακρόπολη είναι δικαίως το Νο 1 σημείο αναφοράς στη λίστα όσων επισκέπτονται την Αθήνα. Θα ήθελα να επισκεφτώ το Αρχαιολογικό Μουσείο της Ακρόπολης. Το Μουσείο Ακρόπολης είναι από τα σπουδαιότερα του κόσμου, φιλοξενεί ευρήματα που προέρχονται αποκλειστικά από την Αθηναϊκή Ακρόπολη. Θα ήθελα επίσης, να επισκεφτώ τον Παρθενώνα, το Ωδείο Ηρώδου Αττικού, την Αρχαία αγορά των Αθηνών , τον Ναό του Ηφαίστου, το θέατρο του Διονύσου και την Ρωμαϊκή Αγορά.

Λατρεύω να διαβάζω και να μαθαίνω τα πάντα γύρω απ'την ιστορία των αρχαίων Αθηναίων και θα ήθελα να ζήσω αυτήν την εμπειρία. Ελπίζω το όνειρό μου σύντομα να γίνει πραγματικότητα.

συνέχεια απο σελ. 5

Παναγιώτης Μπορέτος - Β' τάξη

Το μέρος που ονειρεύομαι να ταξιδέψω είναι ένα μέρος παράξενο ,περίεργο και παραμυθένιο. Εκεί ,δεν υπάρχουν τρένα, αυτοκίνητα και λεωφορεία γιατί δεν υπάρχουν δρόμοι αλλά κανάλια με νερό! Εκεί τα παιδιά πάνε στο σχολείο με βάρκες, γόνδολες και το βαπορέτο . Ναι καλά διαβάζετε...ένα είδος πλοίου που είναι ξεχωριστό, ακριβώς επειδή το συναντάμε μόνο στη Βενετία....Η Βενετία αποτελείται από 118 νησάκια Υπάρχει κίνδυνος να εξαφανιστεί, επειδή η στάθμη του νερού ανεβαίνει. Θέλω να πάω εκεί για να κάνω βόλτα με τη γόνδολα πριν βυθιστεί ,να δω τα σπίτια που είναι χτισμένα πάνω σε ξύλα και να φάω πολλά πολλά μακαρόνια!!!!

Γιώργος Καπετανέας - Β΄τάξη

Το ταξίδι που ονειρεύομαι να κάνω είναι στη Βραζιλία. Είναι μια από τις μεγαλύτερες χώρες στη γη με πρωτεύουσα τη Μπραζίλια. Η σημαία της αποτελείται από τα χρώματα πράσινο, κίτρινο και μπλε και η επίσημη γλώσσα της είναι τα Πορτογαλικά. Η Βραζιλία έχει όμορφες και μεγάλες παραλίες με καταγάλανα νερά και τις περισσότερες μέρες έχει ζεστό καιρό .Θέλω να δω τον Αμαζόνιο ποταμό που είναι ένας από τους μεγαλύτερους ποταμούς στη γη, καθώς επίσης και τη ζούγκλα του Αμαζονίου με τα δάση του που όπως λένε είναι ο «πνεύμονας της γης». Ξέρετε όμως γιατί θέλω περισσότερο να πάω στη Βραζιλία; Γιατί έχει την πιο επιτυχημένη εθνική ομάδα στο ποδόσφαιρο! Κι εγώ λατρεύω το ποδόσφαιρο και τον αθλητισμό γενικότερα. Εκεί θα επισκεφτώ το ιστορικό στάδιο του Μαρακανά που είναι από τα μεγαλύτερα γήπεδα που υπάρχουν και θα συναντήσω του παίκτες της Εθνικής ομάδας ποδοσφαίρου Βραζιλίας. Μαντέψτε! Εκεί θα δω και τον αγαπημένο μου ποδοσφαιριστή, τον Νειμάρ. Εύχομαι σύντομα να πραγματοποιήσω το ταξίδι μου στη Βραζιλία μαζί με την οικογένειά μου και να πάω σε όλα αυτά τα μέρη.

Μάριος Κριτσινιώτης – Β' τάξη

Όταν μεγαλώσω ονειρεύομαι να ταξιδέψω με τους φίλους μου σε όλη την Ελλάδα. Στην Ελλάδα υπάρχουν 2.500 νησιά, τα 227 είναι κατοικήσιμα. Η Ελλάδα έχει επίσης 18 Μνημεία Παγκόσμιας κληρονομιάς της Unesco, όπως είναι η Ακρόπολη, ο Αρχαιολογικός χώρος των Δελφών, τα Μετέωρα, ο Άθως, ο Αρχαιολογικός χώρος του Μυστρά, η Αρχαία Ολυμπία, οι Μυκήνες και πολλά άλλα. Η Ελλάδα ανήκει στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το νόμισμά της είναι το ευρώ. Ανυπομονώ να ταξιδέψω σε όλα τα μέρη της Ελλάδας, να μάθω καινούρια πράγματα και να περάσω όμορφα. Έχω την ωραιότερη πατρίδα του κόσμου!

Οι μαθήτριες και οι μαθητές της ΄Γ Τάξης με τις εκπληκτικές κατασκευές τους!

Η ΄Γ τάξη έτοιμη για το χορευτικό της!

Η ΄Γ τάξη τερμάτισε στο SPARTAN RACE!

΄ Β Τάξη: Ένα αξέχαστο ταξίδι!

Τα Δευτεράκια ονειρεύονται ταξίδια, αλλά πραγματοποιούν και ταξίδια. Οι πρώτες ταξιδιωτικές εντυπώσεις είναι αναλλοίωτες στον χρόνο!

Βασίλης Φλώρος - Β' τάξη

Από την Πρωτοχρονιά άκουγα τον μπαμπά και τη μαμά να σχεδιάζουν το ταξίδι αυτό. Πήγαμε στην Καλαμπάκα. Ο μπαμπάς μας είπε: «Ξεκουραστείτε γιατί το απόγευμα έχουμε να πάμε στο μοναστήρι». Κάποια στιγμή βγήκα στο μπαλκόνι και είδα κάποιους τεράστιους βράχους. Στις κορυφές τους υπήρχαν εκκλησίες και τεράστια κτίρια. Η μαμά μου τότε μου είπε ότι αυτά είναι τα Μετέωρα και ότι τα κτίρια που έβλεπα ήταν μοναστήρια. Το τοπίο ήταν φανταστικό, καθώς τα μοναστήρια έμοιαζαν με κρεμαστά στολίδια του ουρανού. Το απόγευμα ξεκινήσαμε για την Ιερά Μονή Αγίου Στεφάνου. Ο μπαμπάς οδηγούσε το αυτοκίνητο, ανεβαίνοντας συνεχώς το βουνό, παίρνοντας μεγάλες στροφές, όταν τελικά φτάσαμε. Το τοπίο ήταν μαγευτικό! Το βλέμμα μου χάθηκε στον ορίζοντα. Ήμουνα τόσο ψηλά, που μπορούσα να δω την Καλαμπάκα και τα Τρίκαλα σαν σπιτάκια από επιτραπέζιο παιχνίδι. Στη συνέχεια, ακολουθήσαμε το μονοπάτι και ξαφνικά άκουσα τις ήρεμες ψαλμωδίες που σε γαλήνευαν. Παντού υπήρχαν γυναίκες μαυροφορεμένες. Ήταν οι μοναχές. Μας κέρασαν λουκούμια και πορτοκαλάδα. Η εκκλησία ήταν πανέμορφη και τότε μου είπε η μαμά να κάνω την προσευχή μου. Μετά φύγαμε και πήγαμε βόλτα στην Καλαμπάκα. Δεν πρόκειται να το ξεχάσω αυτό το ταξίδι και απ' ότι μου είπε ο μπαμπάς, θα ξαναπάμε σύντομα.

Μαρίτα Καλαγιάκου - Β΄τάξη

Μου αρέσουν πολύ τα ταξίδια και οι καινούριοι προορισμοί. Πριν λίγο καιρό, επισκέφτηκα τη θεία μου που μένει στον Πειραιά. Ο Πειραιάς είναι μια μεγάλη πόλη με πάρα πολλούς κατοίκους που ζουν σε πολυκατοικίες. Με τη θεία μου πήγαμε στο σχολείο του ξαδέλφου μου του Ξενοφώντα και

συνέχεια απο σελ. 6

παρακολουθήσαμε μια παρουσίαση για τα φυτά. Είχα περιέργεια να δω αν τα σχολεία εκεί μοιάζουν με τα δικά μας! Αργότερα, ο ξάδελφος μου ετοιμάστηκε για το πόλο, υπέροχο άθλημα. Τον πήγαμε στο κολυμβητήριο, το οποίο ανυπομονούσα να δω, και εμείς πήγαμε να αγοράσουμε δώρα σε ένα μεγάλο πολυκατάστημα. Δε φαντάζεστε πόσο μεγάλο ήταν! Είχε μέσα οτιδήποτε μπορείτε να φανταστείτε! Όταν τελειώσαμε τα ψώνια, πήγαμε να δούμε τον ξάδελφό μου στο πόλο. Με εντυπωσίασε αυτό το μεγάλο κολυμβητήριο. Στην πόλη μου δεν υπάρχει τόσο μεγάλο κολυμβητήριο. Είμαι πολύ χαρούμενη που πέρασα χρόνο με τους θείους μου και τα ξαδέλφια μου. Αυτό που έχω να θυμάμαι απ' αυτό το ταξίδι, είναι πως σε αυτή την πόλη είναι όλα μεγαλύτερα, πολυκατοικίες, κολυμβητήρια, πολυκαταστήματα...

Νεκταρία Τζανετάκη - Β' τάξη

Πέρυσι το καλοκαίρι, οι γονείς μου αποφάσισαν να πάμε οικογενειακώς στη Νάξο, το μεγαλύτερο νησί των Κυκλάδων! Ήταν η πρώτη φορά που θα πήγαινα σε νησί και ένιωθα μεγάλη λαχτάρα! Όταν έφτασε η μεγάλη μέρα, αναχωρήσαμε για το λιμάνι του Πειραιά. Όταν ξεκίνησε το πλοίο, η χαρά μου ήταν απερίγραπτη! Γλάροι πετούσαν γύρω μας και δυο δελφίνια φάνηκαν να μας ακολουθούν. Η θάλασσα ήταν ήρεμη και απ΄ το κατάστρωμα θαύμασα το υπέροχο ηλιοβασίλεμα. Φτάσαμε στη Νάξο. Τι υπέροχο νησί! Χωρίς να χάσουμε χρόνο, αφήσαμε τα πράγματά μας και ξεκινήσαμε την εξερεύνηση του νησιού. Περπατήσαμε στο εντυπωσιακό κάστρο στη χώρα της Νάξου, με τα όμορφα και γραφικά σοκάκια και επισκεφθήκαμε το περίφημο ορεινό χωριό Απείρανθος. Φτάσαμε έως τον ναό της Θεάς Δήμητρας στο Σαγκρί και το Σπήλαιο του Ζα. Φυσικά και πήγαμε στην Πορτάρα, το πιο διάσημο αξιοθέατο του νησιού. Μας εντυπωσίασαν όμως και οι υπέροχες αμμώδεις παραλίες! Το ταξίδι αυτό μου έμεινε αξέχαστο! Αξίζει να επισκεφθείτε αυτό το πανέμορφο νησί.

Μανούσος Γραμματικάκης- Β' τάξη

Το μέρος που επισκέφτηκα και με εντυπωσίασε πολύ ήταν η καλωδιακή γέφυρα του Ρίου. Μου άρεσε επειδή ήταν ψηλή και άσπρη. Θαύμαζα τα πλοία που περνούσαν από κάτω. Ήταν πολύ όμορφη, μεγάλη και εντυπωσιακή! Έχει τρεις μεγάλους πυλώνες, είναι καλωδιακή και είναι από τις μεγαλύτερες στον κόσμο. Πέρασα υπέροχα! Να την επισκεφτείτε σίγουρα! Αξίζει! Η γέφυρα αυτή ενώνει την Πελοπόννησο με τη Στερεά Ελλάδα.

Νίκος Αναγνωστόπουλος - Β΄τάξη

Το καλύτερο ταξίδι που έχω κάνει μέχρι σήμερα, είναι στην Κύπρο. Πήγα με αεροπλάνο. Όταν μπήκα μέσα και κάθισα και το αεροπλάνο ξεκίνησε την απογείωση τα έβλεπα όλα από πολύ ψηλά και ήταν πολύ όμορφα! Όταν φτάσαμε στην Κύπρο, πήγαμε στο ξενοδοχείο που ήταν στην Πάφο και ήταν κοντά στο αεροδρόμιο και έβλεπα τα αεροπλάνα, άλλα να έρχονται και άλλα να φεύγουν. Την επόμενη μέρα πήγαμε στα κατεχόμενα από τους Τούρκους μέρη. Δοκιμάσαμε μπακλαβά και είδαμε τα σπίτια και την αγορά των Τούρκων, ακούσαμε και τον Ιμάμη κάποια στιγμή από τα μεγάφωνα. Την επόμενη ημέρα η μαμά πήρε το μεταπτυχιακό της και πήγαμε στην εκδήλωση αποφοίτησής της. Επιστρέψαμε χαρούμενοι, γεμάτοι αναμνήσεις!

Οι Νύμφες της ΄Δ Τάξης

Η ΄Δ Τάξη υποδέχεται τον Μάη!

Οι μαθητές της ΄Δ Τάξης τιμούν τους ήρωες του 1821!

Σοφία Αλέξη - Β' τάξη

Το ταξίδι που πήγαμε με την οικογένεια μου στη Κωνσταντινούπολη, μου έχει μείνει αξέχαστο! Ήταν καλοκαίρι! Πήραμε το αεροπλάνο, απίστευτη εμπειρία! Φτάσαμε σε ένα πολύ ωραίο ξενοδοχείο.

Η θέα ήταν εντυπωσιακή! Βλέπαμε τη μεγάλη θάλασσα του Βοσπόρου και ένα παλάτι ενός σουλτάνου, παραμυθένιο!

Στην πόλη πήγαμε στην Αγιά Σοφιά ,το μεγαλύτερο ναό της Χριστιανοσύνης , ότι πιο εντυπωσιακό έχω δει ποτέ στη ζωή μου. Ήταν αφάνταστα μεγάλη και ψηλή με πολλά παράθυρα και έμπαινε ο ήλιος. Είχε και κάτι περίεργα γράμματα πάνω σε μεγάλους στρογγυλούς πίνακες που έκρυβαν τα πρόσωπα των Αγίων . Έχει πολύ μεγάλη ιστορία! Να πω την αλήθεια, μου άρεσε ακόμη περισσότερο που έχει το όνομά μου!

Γιάννης Φέικος - Β' τάξη

Ήταν Σάββατο πρωί , ο μπαμπάς και η μαμά δε δούλευαν και μας είχαν ετοιμάσει μια έκπληξη! Ένα μικρό οικογενειακό ταξίδι στο Αττικό Ζωολογικό Πάρκο.

Φτάσαμε χωρίς να το καταλάβω! Περάσαμε την είσοδο και το ταξίδι ξεκίνησε.... 2000 είδη ζώων!!!! Πτηνά , παπαγάλοι Μακάο , φλαμίνγκο , στρουθοκάμηλοι , κύκνοι , αετοί , γεράκια , όρνια και άλλα πολλά είδη πουλιών. Πιο κάτω πίθηκοι, μαϊμούδες ,ζέβρες , καμηλοπαρδάλεις , αλιγάτορες και ιπποπόταμοι. Πω πω! Λιοντάρια , τίγρεις, λύγκας, γκρίζοι λύκοι και καφέ αρκούδες. Μου φαίνονταν ατελείωτα..... φίδια ,ελέφαντες , καμήλες ,άγρια και ήμερα γαϊδουράκια. Ήταν πολλά πάρα πολλά , ήταν υπέροχα!! Κάτι πρωτόγνωρο για μένα , όλα αυτά τα άγρια ζώα από τόσες χώρες της γης αληθινά , ζωντανά εκεί μπροστά μου και όχι στην τηλεόραση.

Ήμουν ενθουσιασμένος , όμως θέλω να μοιραστώ μαζί σας κι έναν προβληματισμό μου. Καταρχάς δε σας ανέφερα πουθενά το πως ζουν όλα αυτά τα ζώα. Είναι μέσα σε κλουβιά , σε χώρους περιφραγμένους με διπλά και τριπλά πλέγματα συρμάτινα , καταλαβαίνετε φυσικά τους λόγους που είναι κλεισμένα.

Αναρωτιέμαι όμως αν αξίζει σε όλα αυτά τα ζώα να ζουν έτσι φυλακισμένα. Πώς μπορεί να αισθάνονται ; Ο καθένας μας, ας δώσει τις δικές του απαντήσεις.

συνέχεια απο σελ. 7

΄Β Τάξη: Οι μεγαλύτερες αταξίες μου!

Τα Δευτεράκια μας δεν κάνουν μόνο ταξίδια φανταστικά ή πραγματικά... Πολλές φορές κάνουν και μερικές αταξίες, γιατί είναι πολύ έξυπνα και θέλουν να δοκιμάσουν τις αντοχές των δασκάλων τους αλλά και της οικογένειάς τους! Είναι γλυκύτατες, αθώες ... αταξίες για τις οποίες μετάνιωσαν.

Ηλίας Κόλλιας - Β΄τάξη

Αταξίες; Το αγαπημένο μου χόμπι! Για να σκεφτώ μια διασκεδαστική να σας πω! Κάποτε ήταν πρωταπριλιά κι εγώ όπως πάντα σκαρφίστηκα μία αθώα πλακίτσα για τη μητέρα μου! Αφού μπήκε κουρασμένη στο σπίτι από τη δουλειά της, με ρώτησε τι έχω κι εγώ της απάντησα : « Στεναχώρησα τη γιαγιά! Της έκανα χάλια το σπίτι, λέρωσα την κουζίνα, έσπασα τα γυαλικά, ανακάτεψα όλο το σπίτι και με μάλωσε...» Η μαμά μου, εμφανώς σοκαρισμένη και νευριασμένη, με ρώτησε γιατί το έκανα αυτό και τότε εγώ της απάντησα: « ΠΡΩΤΑΠΡΙΛΙΑΑΑΑΑΑΑΑΑ »

Δε σταμάτησα όμως εκεί! Η επόμενή μου πλάκα είχε να κάνει φυσικά με τον πατέρα μου που του είπα ότι ήμουν κακό παιδί στο κατηχητικό και με διώξανε! Όταν με ρώτησε κι αυτός έκπληκτος γιατί συνέβη αυτό, απάντησα : « ΠΡΩΤΑΠΡ ΙΛΙΑΑΑΑΑΑΑΑ »

Οι γονείς μου απόρησαν πως ξέχασαν ότι έχουμε πρωταπριλιά και την πάτησαν! Δεν το πίστευαν με τίποτα αυτό που τους έκανα! Θα ήθελα να το πω σε όλους το αστείο μου αλλά το ξέχασα... όπως και οι γονείς μου την πρωταπριλιά!

Αναστάσης – Γιουτζιν Γιάννακας – Β' τάξη

Η αλήθεια είναι πως έχω κάνει πολλές αταξίες. Θα σας πω όμως μόνο μια από αυτές. Μια μέρα πήρα κρυφά από την τσάντα της μαμάς μου το κινητό της τηλέφωνο. Αφού έπαιξα παιχνίδια και είδα βίντεο, άρχισα να ακούω τη μαμά μου να το ψάχνει. Ταράχτηκα αμέσως! Το έκρυψα κάτω από το κρεβάτι μου και το βράδυ αντί να κοιμηθώ, έπαιζα παιχνίδια ασταμάτητα! Ξαφνικά η μαμά μου ανοίγει την πόρτα. Προσπάθησα να κρύψω το κινητό, αλλά ακόμη και τώρα δεν ξέρω αν τελικά με κατάλαβε! Όταν ξύπνησα το πρωί, είδα πως η μαμά είχε αρχίσει να καθαρίζει το σπίτι. Τότε έτρεξα και έκρυψα το κινητό στη βιβλιοθήκη του σαλονιού. Όταν η μαμά μου καθάρισε τη βιβλιοθήκη το βρήκε και φώναξε όλο χαρά: «Εδώ ήταν, το βρήκα!». Έτσι ποτέ δεν έμαθε την αλήθεια. Προσοχή! Μη με μαρτυρήσετε!

Ευάγγελος – Φίλιππος Μαχαίρας – Β΄τάξη

Ήταν μια ηλιόλουστη μέρα και αποφασίσαμε με τον ξάδερφό μου και τον παππού μου να πάμε βόλτα με το ποδήλατο. Ήμουν ενθουσιασμένος! Πήραμε λοιπόν τα ποδήλατά μας, φορέσαμε τα κράνη μας και ξεκινήσαμε. Άρχισα να τρέχω και να προκαλώ τον ξάδερφό μου να τρέξει και αυτός με την ίδια ταχύτητα. Ο παππούς μου φώναξε να σταματήσω, αλλά μάταια.. εγώ δεν άκουγα τίποτα! Ξαφνικά σκαρφίστηκα μια ιδέα. Κρύφτηκα σε ένα χωράφι και περίμενα να περάσουν από μπροστά για να δω την αντίδρασή τους. « Θα με ψάξουν άραγε;», αναρωτιόμουν. Άρχισαν αμέσως να με φωνάζουν δυνατά. Εγώ δεν αποφάσιζα να φανερωθώ!

Η Δ΄Τάξη και οι...καλικάντζαροι!

Μέχρι που άκουσα τον παππού να παίρνει ανήσυχος τους γονείς μου, εξηγώντας ότι χάθηκα και δεν μπορούν να με βρουν πουθενά. Τότε αισθάνθηκα φόβο αλλά και ντροπή που έκανα τον παππού να ανησυχήσει τόσο για μένα και αποφάσισα να βγω από την κρυψώνα μου. Δε με μάλωσε αλλά μου εξήγησε πόσο άσχημο ήταν αυτό που έκανα. Πρέπει να ακούμε τους κανόνες των μεγάλων!

Η Ε΄Τάξη σε μάθημα Φυσικής Ιστορίας!

Η Ε΄τάξη ονειρεύεται μια θάλασσα καθαρή!

Γιάννης Παπαδάκος - Β' τάξη

Ένα απόγευμα του περσινού Καλοκαιριού, σαν παιδιά και εμείς, είπαμε με τον ξάδερφό μου να παίξουμε μπάλα στην αυλή του σπιτιού. Κάποια στιγμή η μπάλα βγήκε στον δρόμο. Χωρίς να το πολυσκεφτώ και κρυφά απ' τον παππού μου, πετάχτηκα στον δρόμο να πιάσω τη μπάλα. Ένα αυτοκίνητο, όμως ερχόταν τόσο γρήγορα στον δρόμο που τρόμαξα πολύ! Ευτυχώς ο οδηγός πρόλαβε και με είδε και σταμάτησε το αυτοκίνητο μπροστά μου. Φρέναρε τόσο δυνατά, που ο παππούς μου έτρεξε γρήγορα να δει τι είχε συμβεί. Αφού είδε πως ήμουν καλά, μου εξήγησε ότι αυτό που έκανα ήταν μεγάλο λάθος και ότι θα μπορούσα να είχα χτυπήσει σοβαρά. Από τότε φοβήθηκα πολύ και προσέχω να μη χτυπήσω και να μη στεναχωρώ τους ανθρώπους γύρω μου. Το ίδιο να κάνετε και εσείς παιδιά! Και κυρίως, προσοχή στους δρόμους!

Αθανασία Ξαστερούλη - Β' τάξη

Χμ! Η μεγαλύτερη μου αταξία; Για να σκεφτώ! Το προηγούμενο καλοκαίρι, ήμουν με τον μπαμπά μου και την αδελφή μου στο σπίτι μας. Κατεβήκαμε στην αυλή κάτω από τη σκιά των δέντρων και ξαπλώσαμε με την αδερφή μου στην αιώρα να χαλαρώσουμε ακούγοντας τα πουλάκια. Ξαφνικά η αδερφή μου Δήμητρα-Παναγιώτα είπε: «θέλω να παίξουμε». Εγώ με την αδερφή και τον μπαμπά μου αποφασίσαμε να παίξουμε «μήλα». Έτρεξα πάνω στο σπίτι και πήρα την αγαπημένη μου μπάλα, μία πολύχρωμη με φωτεινά χρώματα. Το παιχνίδι ξεκίνησε, η μπάλα πήγαινε από χέρι σε χέρι, μία στον μπαμπά μου, μία στην αδελφή μου και μετά πάλι σε εμένα. Όλοι ήμασταν πολύ χαρούμενοι. Κάποια στιγμή πήγα να ρίξω μια πάσα στον μπαμπά μου αλλά ήταν τόσο δυνατή που η μπάλα πετάχτηκε επάνω σε μια τριανταφυλλιά. Ακούστηκε ένας δυνατός ήχος σαν φύσημα, η μπάλα τρυπήθηκε από τα αγκάθια και ξεφούσκωσε μεμιάς. Έβαλα τα κλάματα και στεναχωρήθηκα. Έτρεξα αμέσως στην αγκαλιά του μπαμπά μου ο οποίος με αγκάλιασε σφιχτά και μου είπε: «Μη στενοχωριέσαι Αθανασία θα πάρουμε άλλη μπάλα». Καλό θα ήταν, για να μην έχουμε ατυχήματα, να παίζετε μπάλα μακριά από τριανταφυλλιές παιδιά!

συνέχεια απο σελ. 8

Χρήστος Δικαίος - Β' τάξη

Τι ιδέες μου' ρχονται ορισμένες φορές! Μια μέρα πήρα κρυφά το κινητό της μαμάς μου για να παίξω. Η μαμά, όταν είδε πως λείπει το κινητό, μου πρότεινε να ψάξουμε μαζί να το βρούμε, αν και από το βλέμμα της ήξερα πως γνώριζε ότι το είχα εγώ. Μετά, από λίγη ώρα, βλέποντάς την στενοχωρημένη, πήγα στη μυστική μου κρυψώνα να το πάρω και να της το δώσω, αλλά προς μεγάλη μου έκπληξη δεν ήταν εκεί. Εκείνη την στιγμή πέρασε από μπροστά μου ο σκύλος μου ο Μαξ και το είχε στο στόμα του. Αμέσως, έτρεξα πίσω του να τον πιάσω για να του το πάρω.

Η μαμά μου με είδε που έτρεχα, με ακολούθησε και τότε είδε το τηλέφωνό της να το έχει δαγκώσει ο σκύλος και δυστυχώς να το έχει χαλάσει. Στεναχωρήθηκε και εκνευρίστηκε πάρα πολύ.

Εγώ, ζήτησα συγνώμη από την μαμά μου και της υποσχέθηκα ότι δεν θα ξανακάνω αταξίες. Τουλάχιστον όχι τόσο μεγάλες! Η μαμά μου με συγχώρησε, και μου είπε ότι είναι καλύτερο να ρωτάς όταν θέλεις κάτι να κάνεις ή να πάρεις, παρά να το κάνεις κρυφά, γιατί τα πράγματα, συνήθως γίνονται χειρότερα.

΄Γ Τάξη: Τα πιο παράξενα μέρη της γης!

Επιτέλους, ας πάμε και σε κανένα διαφορετικό μέρος για διακοπές! Όλο τα ίδια και τα ίδια! Κάθε χρόνο πάμε σε κανένα νησάκι στην Ελλάδα! Ή το πολύ πολύ, πάμε σε καμιά ευρωπαϊκή πόλη. Παρίσι, Λονδίνο, Ρώμη... Είναι ώρα να πάμε να δούμε και κάτι πραγματικά παράξενο! Κάτι που δεν μπορούμε καν να φανταστούμε ότι υπάρχει! Κάτι εξωπραγματικά όμορφο ή κάτι τρομακτικό ή επικίνδυνο ή απλά περίεργο! Τοποθεσίες ασυνήθιστης ομορφιάς που είναι παγκοσμίως γνωστές ως τουριστικά αξιοθέατα, χαρακτηρίζονται από την παράξενη φύση τους και θα μείνουν αξέχαστα σε όποιον έχει την τύχη να τα επισκεφτεί. Πάμε να μάθουμε για τα πιο παράξενα μέρη στον κόσμο όπως τα γνωρίζουν οι μαθητές της Γ΄ Τάξης! Ονειρεύονται πως κάποια στιγμή θα συναντήσουν και από κοντά αυτά τα μέρη απαράμιλλης ομορφιάς!!

Κωνσταντίνος Αλεξάκης - Γ΄ τάξη - «Ο υποβρύχιος καταρράκτης»

Κοντά στην Αφρική βρίσκεται ένα νησιωτικό κράτος, γνωστό ως Μαυρίκιος. Είναι ένα από τα πιο όμορφα νησιά του Ινδικού Ωκεανού και διακρίνεται για τα σπάνια γαλαζοπράσινα νερά του. Αυτό όμως που κάνει το νησί ακόμη πιο εντυπωσιακό είναι η εικόνα που δημιουργείται, όταν παρατηρώντας κανείς από ψηλά, βλέπει έναν υποβρύχιο καταρράχτη με ορμητικά νερά, που καταλήγουν στον Ωκεανό, το οποίο όμως δεν αποτελεί παρά μόνο μία ψευδαίσθηση. Λόγω του συνδυασμού της άμμου, των κοραλλιών, του φωτός , δημιουργείται όλο αυτό το οπτικό αποτέλεσμα της πτώσης του νερού. Είναι αξιοθαύμαστο πώς η οπτική γωνία μιας εικόνας μπορεί να οδηγήσει σε εντελώς διαφορετική εντύπωση σε σχέση με την πραγματικότητα.

Τα Σπουργιτάκια μας στην πρόβα τους για την καλοκαιρινή γιορτή!

Ήλια Τσιλιβίτα - Γ' τάξη - «Η θάλασσα του αλατιού»

Η θάλασσα του αλατιού ή αλλιώς "SalardeUyuni", βρίσκεται ανάμεσα στα χιονισμένα βουνά των Άνδεων, που είναι η μεγαλύτερη οροσειρά της γης, και συγκεκριμένα στη Βολιβία. Πρόκειται για μια μεγάλη λίμνη, σαν την Πελοπόννησο ,με αλμυρό νερό, το οποίο εξατμίστηκε με το πέρασμα των χρόνων και έτσι δημιουργήθηκε μια επίπεδη έρημος από αλάτι που λέγεται "θάλασσα του αλατιού". Από εκεί βγαίνει και επεξεργάζεται αλάτι, το οποίο είναι αρκετό για όλους τους ανθρώπους παγκοσμίως. Αυτή η αλμυρή λίμνη έχει άσπρο χρώμα σα να είναι χιόνι. Είναι ένα τοπίο εντυπωσιακό και σχεδόν εξωπραγματικό με μια αλλιώτικη ομορφιά που δίνει την εντύπωση ότι δεν προέρχεται από τον δικό μας κόσμο, αλλά από άλλον. Στη μέση της λίμνης υπάρχει ένα ξενοδοχείο χτισμένο όλο από.... αλάτι!!!

Λεωνίδας Σταυρόπουλος – Γ' τάξη - «Το μονοπάτι του γίγαντα»

Το μονοπάτι του γίγαντα είναι ένα εντυπωσιακό θέαμα στη Βόρεια Ιρλανδία που δύσκολα κάποιος βλέποντάς το, πιστεύει ότι είναι φτιαγμένο από τη φύση κι όχι από τον άνθρωπο, λόγω της ομορφιάς των εξάγωνων βράχων. Ο μύθος, βέβαια, λέει ότι τα πολύ παλιά χρόνια ένας γίγαντας, ο Φιν Μακ Κόυλ, ήθελε να μονομαχήσει με έναν άλλον γίγαντα τον Μπεαντόνεργι κι έφτιαξε αυτό το τεράστιο μονοπάτι για να ενώσει τις δύο ακτές Σκωτία-Ιρλανδία. Παραδόξως ίδιοι βράχοι βρίσκονται και στην παραλία Στάφα της Σκωτίας αλλά δεν είναι τόσοι πολλοί και συμμετρικοί.Εν τέλει, όταν ο Κόυλ είδε τον Μπεαντόνερ φοβήθηκε από το μέγεθος του και αποφάσισε να μην τον πολεμήσει . Άλλη μια εκδοχή των βράχων είναι ότι ο Φιν ερωτεύτηκε μία γυναίκα κι έφτιαξε το μονοπάτι να πάει κοντά της, αλλά δεν είναι τόσο γνωστή.

Καλωσορίζοντας την Άνοιξη!

Έτοιμα τα άρματα για τις Απόκριες!

Νικόλας Χρόνης - Γ΄ τάξη - «Οι Φύλακες της Αρκτικής»

Η όμορφη Λαπωνία είναι ένα μέρος στη μακρινή Φινλανδία ,κοντά στο Βόρειο Πόλο. Αυτό σημαίνει ότι είναι 54 ώρες με το αυτοκίνητο από την Ελλάδα για όποιον θέλει να πάει. Από εκεί είναι ο Αι- Βασίλης και οι τάρανδοί του, αλλά μπορείς να δεις και το πανέμορφο Βόρειο Σέλας. Η Λαπωνία και οι γύρω περιοχές δεν έχουν μεγάλο πληθυσμό, γι΄ αυτό η γη τους είναι άθικτη και έχουν πάρα πολλά δέντρα. Ο καιρός στη Λαπωνία,

συνέχεια απο σελ. 9

επειδή είναι κοντά στο Βόρειο Πόλο είναι πολύ κρύος, μπορεί να φτάσει και στους -40C. Εκεί οι κρύες μέρες ξεκινάνε από τον Νοέμβριο μέχρι τον Μάρτιο και τα δέντρα καλύπτονται από χιόνι και μετατρέπονται σε γλυπτά από πάγο. Στη Φινλανδία έχει πολλή υγρασία και χιόνι, οπότε το χιόνι και οι σταγόνες του νερού παγώνουν και δημιουργούν αυτό το υπέροχο φαινόμενο. Εγώ δεν έχω πάει στη Λαπωνία και θα ήθελα να πάω μια μέρα για να δω αυτά τα παγωμένα δέντρα!

Νίκος Σόφης - Γ΄ τάξη - «Αοσίμα- Το Νησί των Γατών»

Το νησί Αοσίμα βρίσκεται στο νότιο μέρος της Ιαπωνίας..Το νησί είναι γνωστό γιατί έχει πολλές γάτες. Μα πώς βρέθηκαν οι γάτες σε αυτό το νησί; Επειδή το νησί είχε πρόβλημα με τα ποντίκια, οι κάτοικοι έφεραν τις γάτες να τους διώξουν. Αλλά με τον καιρό ο αριθμός των γάτων αυξήθηκε, ενώ ο πληθυσμός των κατοίκων μειώθηκε. Σήμερα υπάρχουν μονό 6 άτομα που ζουν στο Αοσίμα. Υπάρχουν όμως περίπου 240 γάτες που ζουν εκεί. Αυτό σημαίνει ότι για τον κάθε άνθρωπο υπάρχουν περίπου 36 γάτες! Είναι μεγάλη δουλειά η φροντίδα όλων αυτών των γατών. Γι' αυτό το λόγο ο κόσμος στη Ιαπωνία στέλνει φαγητό για να ταΐσουν τις γάτες. Επισκέπτες έρχονται από παντού για δουν τις διάσημες γάτες. Μια μέρα θα πάω και εγώ στο Αοσίμα!

Σωτήρης Φουντάς - Γ' τάξη - «Ταξίδι στο βυθισμένο δάσος του Καζακστάν»

Το 1911 έγινε ένας μεγάλος σεισμός στο Καζακστάν που έπληξε την περιοχή. Από τον σεισμό δημιουργήθηκε ένα φυσικό φράγμα που παγίδευσε το νερό της βροχής, σχηματίζοντας τη λίμνη Καϊντι. Έχει 400 μέτρα βάθος. Τα δέντρα που κάποτε στέκονταν στην περιοχή, βυθίστηκαν στο νερό, δημιουργώντας ένα δάσος-φάντασμα. Τα δέντρα έχουν διατηρηθεί λόγω του κρύου νερού και υπάρχουν τουρίστες που πηγαίνουν για να κολυμπήσουν ώστε να δουν αυτό το όμορφο υποβρύχιο δάσος.Είναι από τα πιο ασυνήθιστα δάση του πλανήτη!

Θα ήθελα πάρα πολύ μία μέρα να πάω για ταξίδι εκεί με την οικογένειά μου και να απολαύσω αυτή την ομορφιά.

Χαράλαμπος Παπασταφίδας - Γ΄ τάξη - «Καταρράκτης Bigar»

Ο μικρός καταρράκτης Bigar το 2013 μπήκε στην πρώτη θέση του ταξιδιωτικού οδηγού « Μοναδικοί καταρράκτες γύρω από τον κόσμο» . Από εκείνη τη στιγμή, αυτός ο καλυμμένος με βρύα καταρράκτης έγινε το πιο διάσημο αξιοθέατο. Αυτό που κάνει αυτόν τον καταρράκτη σπάνιο και εντυπωσιακό είναι ο τρόπος με τον οποίο η πηγή νερού απλώνεται πάνω από τα βρύα του γκρεμού. Ο Καταρράκτης Bigar έχει τον δικό του μύθο, ενός ερωτευμένου κοριτσιού, που είναι κλειδωμένο από τους γονείς του στη μικρή σπηλιά κοντά στους καταρράκτες. Θέλοντας απεγνωσμένα να είναι με ένα αγόρι που ονομάζεται Bigar, το κορίτσι μπορούσε να το κάνει μόνο αφού μεταμορφώθηκε σε καταρράκτη και το αγόρι πνίγηκε στα νερά του για να είναι πάντα μαζί!

Μάθημα Ελληνικής ιστορίας!

Η γιορτή του νερού!

Μαρία Ράλλη – Γ' τάξη - «Σπήλαια με πυγολαμπίδες»

Τα σπήλαια με τις πυγολαμπίδες βρίσκονται στη Νέα Ζηλανδία. Βρέθηκαν το 1884 από Άγγλους επιστήμονες. Οι πυγολαμπίδες βρίσκονται στην οροφή των σπηλαίων και έχουν μια πολύ αστραφτερή λάμψη. Επίσης υπάρχουν ασβεστολιθικοί σχηματισμοί που ονομάζονται σταλαχτίτες και σταλαγμίτες. Οι πυγολαμπίδες είναι έντομα που έχουν ίδιο μέγεθος με ένα κουνούπι. Υπάρχουν 2.000 είδη πυγολαμπίδων και η περίοδος εμφάνισής του είναι ο Ιούνιος και ο Ιούλιος. Τα σπήλαια της Νέας Ζηλανδίας τα επισκέπτονται πολλοί τουρίστες , και για αυτό το λόγο τις πυγολαμπίδες και τις συνθήκες του σπηλαίου τις παρακολουθεί μια ομάδα επιστημόνων που κανονίζει πόσοι τουρίστες θα επισκέπτονται το σπήλαιο αυτό ανά ημέρα . Οι τουρίστες που επισκέπτονται το σπήλαιο κάνουν βόλτα με βάρκα σε έναν υπόγειο ποταμό και οι πυγολαμπίδες μοιάζουν σαν αστέρια στον ουρανό .

Βασιλική Κυριακοπούλου - Γ΄ τάξη - «Το τούνελ της αγάπης»

Στην Ουκρανία κοντά στη πόλη Klevan βρίσκεται το Τούνελ της Αγάπης. Ένας διάδρομος μήκους 3 χιλιομέτρων, με πολλά δέντρα που τα κλαδιά τους ενώνονται, φτιάχνοντας ένα μακρύ, πράσινο τούνελ πάνω από μια γραμμή τρένου! Αυτό το τούνελ είναι πολύ ιδιαίτερο γιατί λέγεται ότι είναι ένα μέρος όπου η αγάπη διαρκεί για πάντα! Ωστόσο το τούνελ αυτό δεν αφορούσε πάντα την αγάπη, αλλά χτίστηκε πριν από πολύ καιρό, στα χρόνια του Ψυχρού Πολέμου. Η γραμμή του τρένου φτιάχτηκε για να μεταφέρει μυστικά πράγματα σε μια κρυφή στρατιωτική βάση και τα δέντρα βοηθούσαν να κρυφτούν τα πάντα. Τώρα, το Τούνελ της Αγάπης είναι ένα μέρος που αρέσει σε όλους να επισκέπτονται! Την άνοιξη και το καλοκαίρι όταν τα δέντρα είναι καταπράσινα μοιάζει με παραμυθένιο κόσμο. Είναι μαγικό το πώς η αγάπη και η φύση μπορούν και μοιράζονται μυστικά από το παρελθόν!

Νέστορας-Γιώργος Κονιδάρης - Γ' τάξη - «Λίμνη Τιρκουάζ της Ρωσίας»

Η λίμνη Τιρκουάζ στη Ρωσία είναι η γνωστή λίμνη Βαϊκάλη. Βρίσκεται στη Νότια Σιβηρία. Επίσης αυτή η λίμνη είναι η πιο βαθιά του κόσμου. Η Βαϊκάλη παγώνει για πέντε μήνες, από τον Ιανουάριο μέχρι τον Μάιο. Μέσα σε αυτούς τους πέντε μήνες η φύση δημιουργεί ένα πολύ όμορφο τοπίο. Οι πάγοι της Τιρκουάζ λίμνης δημιουργούν όμορφους κρυστάλλους με γαλαζοπράσινο χρώμα και αυτό την κάνει πολύ διαφορετική από τις άλλες λίμνες. Επίσης δημιουργούνται ορισμένοι περίεργοι και αξιοσημείωτοι σχηματισμοί. Το νερό της λίμνης είναι πολύ καθαρό και όταν παγώνει, μπορούμε να δούμε σε βάθος 60 μέτρα. Μερικά όντα και διάφοροι μικροοργανισμοί βοηθούν να κρατά καθαρά τα νερά της. Όμως οι άνθρωποι ψαρεύουν πολύ στη Βαϊκάλη και μολύνουν το περιβάλλον της και αυτή η διαδικασία πρέπει να σταματήσει γιατί αν δεν περιοριστεί αυτό θα είναι καταστροφικό για τη Βαϊκάλη και για ολόκληρη τη γη.

Τάσος Γούτος - Γ' τάξη - «Οι Λόφοι της σοκολάτας»

Οι Λόφοι Σοκολάτας είναι ένα διάσημο τουριστικό αξιοθέατο στην επαρχία Bohol των Φιλιππίνων. Υπάρχουν χιλιάδες λόφοι διάσπαρτοι. Καλύπτονται από πράσινο γρασίδι που γίνεται καφέ κατά την ξηρή περίοδο. Έτσι πήραν και το όνομα τους. Ανάμεσα στους λόφους, οι πεδινές εκτάσεις καλλιεργούνται με ρύζι. Κανείς δεν ξέρει πως δημιουργήθηκαν. Ένας από τους πολλούς μύθους που έχουν γραφτεί λέει ότι τα βουνά δημιουργήθηκαν από δύο γίγαντες που πέταγαν χώματα ο ένας στον άλλο. Έτσι όταν τελείωσαν παρέμειναν οι λόφοι.

συνέχεια απο σελ. 10

Θεόδωρος Θεοδώρου - Γ' τάξη - «Το κάστρο από βαμβάκι»

Δίπλα από την αρχαία πόλη της Ιεραπόλεως (που πήρε το όνομά της από τα πολλά ιερά) η οποία βρίσκεται στη νοτιοδυτική Τουρκία, υπάρχει ένα θαύμα της φύσης γνωστό ως Pammucale, που στα τούρκικα σημαίνει «κάστρο από βαμβάκι». Το ονόμασαν έτσι ,γιατί από μακριά οι λευκές πεζούλες που έχουν ύψος 160 μέτρα είναι γεμάτες με μικρές πισίνες, οι οποίες μοιάζουν με πέταλα λουλουδιών από βαμβάκι. Πρόκειται στη πραγματικότητα για ένα σπάνιο γεωλογικό φαινόμενο που δημιουργήθηκε από ανθρακικά ορυκτά και θερμές πηγές πλούσιες σε όξινο ανθρακικό ασβέστιο. Τα νερά αναβλύζουν σε σταθερή θερμοκρασία στους 35ο Κελσίου, αποτελώντας έναν ιδανικό τουριστικό προορισμό χαλάρωσης και ευεξίας.

Ξένια Πουλοπούλου - Γ΄ τάξη - «Το κρυστάλλινο σπήλαιο της Ισλανδίας»

Η περίφημη "κρυστάλλινη σπηλιά" δημιουργήθηκε από τους πάγους που έπεσαν από τις πλαγιές ενός ενεργού ηφαιστείου της Ισλανδίας, και στην πορεία του χρόνου από το χιόνι που συνέχιζε να καλύπτει αυτούς τους παγωμένους όγκους. Ο πάγος παίρνει ένα σκούρο μπλε χρώμα όπως ακριβώς είναι το νερό στο βάθος της θάλασσας. Πρόκειται για το φως που απορροφάται από το υδρογόνο, όπως εξηγούν οι επιστήμονες. Επειδή αυτές οι σπηλιές είναι γενικά ασταθείς και μπορεί να καταρρεύσουν ανά πάσα στιγμή, η καλύτερη εποχή για να τις επισκεφθεί κάποιοςείναι ο χειμώνας, επειδή το κρύο σκληραίνει τους πάγους. Πρόκειται για ένα θαύμα της φύσης που αξίζει να το επισκεφτεί κάποιος.

Γιάννης Παντελής - Γ΄ τάξη - Όρη Τιανζί Κίνας : «Γιος του παραδείσου»

Τα όρη Τιανζί είναι μυστήριοι πέτρινοι στύλοι που δημιουργήθηκαν πριν από περίπου 400 εκατομμύρια χρόνια στην περιοχή Χουνάν της Κίνας. Υπάρχουν πολλοί μύθοι για το πώς δημιουργήθηκαν αυτές οι κορυφές. Το όνομα Τιανζί το πήρε από έναν αγρότη τον Ξιανγκ Ντακούν. Ο Ξιανγκ Ντακούν οδήγησε τους χωρικούς της περιοχής σε μια πετυχημένη επανάσταση και αποκαλούσε τον εαυτό του Τιανζί που σημαίνει «γιος του παραδείσου». Ολόκληρη η περιοχή είναι μέρος του Εθνικού Δασικού Πάρκου της Ζανγκτζιατζιέ με πολλά είδη φυτών και δεκάδες είδη ζώων.

Παναγιώτης Κατσίχτης - Γ΄ τάξη - «Λίμνη με βούλες»

Η λίμνη με βούλες βρίσκεται στον Καναδά. Το περισσότερο νερό της λίμνης εξατμίζεται το καλοκαίρι, αφήνοντας πίσω του μεγάλες λακκούβες γεμάτες με μέταλλα. Αναλόγως τη σύνθεση των μεταλλικών στοιχείων, οι κηλίδες έχουν χρώμα λευκό, ανοιχτό κίτρινο, πράσινο ή μπλε.Η λίμνη αυτή είναι ιερή και πολιτιστικά σημαντική περιοχή για τους κατοίκους της περιοχής. Η θεραπευτική ιδιότητα των νερών της είναι γνωστή πολλά χρόνια. Οι Ινδιάνοι χρησιμοποιούσαν τη λάσπη και τα νερά της λίμνης για να θεραπεύσουν πόνους και ασθένειες.

Ηλέκτρα Μπούγα - Γ΄ τάξη - «Ο κόκκινος ποταμός»

Ο κόκκινος ποταμός βρίσκεται στην Ισπανία και είναι γνωστός για το χρώμα των νερών του. Αυτό το κόκκινο και σε κάποια σημεία κίτρινο χρώμα, οφείλεται στο ότι στο υπέδαφός του υπάρχει σιδηροπυρίτης ,που είναι ένα ορυκτό σιδήρου καθώς και άλλα μέταλλα ,όπως χρυσός, χαλκός και πολλά άλλα. Εκεί υπάρχουν λατομεία και ορυχείο χαλκού. Οι επιστήμονες πιστεύουν ότι τα νερά του κόκκινου ποταμού μπορεί να μοιάζουν με τα υπόγεια νερά του πλανήτη Άρη. Θα ήθελα κι εγώ όταν μεγαλώσω να πάω εκεί και να βγάλω πολλές φωτογραφίες!

Χριστίνα Παναγιωτάκου - Γ΄ τάξη - «Θάλασσα των αστεριών»

Η θάλασσα των αστεριών βρίσκεται σε ένα από τα νησιά στις Μαλδίβες. Το φαινόμενο εμφανίζεται κατά τη διάρκεια της νύχτας και η παραλία είναι πανέμορφη, καθώς τα νερά, η παραλία και η άμμος φωσφορίζουν. Κατά τους μήνες Ιανουάριο έως Ιούνιο, το φαινόμενο είναι πιο έντονο λόγω της καλοκαιρίας που υπάρχει στη συγκεκριμένη περιοχή . Το φαινόμενο οφείλεται στους μικροοργανισμούς που υπάρχουν στη θάλασσα και τη στεριά. Την ημέρα απορροφούν το φως του ηλίου και τη νύχτα αντιδρούν με το οξυγόνο και δημιουργούν αυτό το παραμυθένιο τοπίο. Αυτό το ιδιαίτερο φαινόμενο εμφανίζεται και σε άλλες περιοχές του κόσμου, όχι μόνο στις Μαλδίβες. Οι επιστήμονες αδυνατούν να εξηγήσουν αναλυτικά γιατί συμβαίνει αυτό στις συγκεκριμένες περιοχές. Τουρίστες από όλον τον κόσμο ταξιδεύουν στις Μαλδίβες από όλο τον κόσμο για να το θαυμάσουν.

Γιώργος Παπαδόπουλος - Γ' τάξη - «Το φαράγγι της Αντιλόπης»

Το φαράγγι της Αντιλόπης βρίσκεται στο Page της Αριζόνας των Η.Π.Α., στο μέρος των Ινδιάνων Ναβάχο. Για την ονομασία του υπάρχουν δυο θεωρίες. Η πρώτη λέει ότι λέγεται έτσι γιατί το νερό εκεί τρέχει γρήγορα σαν αντιλόπη ενώ η δεύτερη, που πιστεύουν οι περισσότεροι, λέει ότι εκεί έβοσκαν ελεύθερα αντιλόπες. Ακόμα πριν από διακόσια εκατομμύρια χρόνια, το φαράγγι της Αντιλόπης ήταν έρημος, με πολλούς ντόπιους να φεύγουν από εκεί λόγω των πολλών ανέμων.

Ελενα Κουρεμπή - Γ τάξη - «Το μάτι της Σαχάρας»

Το μάτι της Σαχάρας είναι στην Μαυριτανία και προκαλεί στους ανθρώπους φόβο. Πρόκειται για μια πολύ μεγάλη και φοβερή τρύπα στον βράχο. Οι επιστήμονες βρέθηκαν σε αυτό το θέαμα το 1960 , άλλα δεν μπορούν να καταλάβουν πώς προέκυψε. Ορισμένοι πιστεύουν ότι προκλήθηκε από μετεωρίτη ,άλλα αυτό δεν αποδεικνύεται. Το πιο πιθανόν είναι να έγινε όταν «ξεκόλλησε η Αφρική από την Αμερική».

Έτοιμοι για τη Λιτανεία!

Μια ξένοιαστη μέρα στο σχολείο μας!

Ένα διαφορετικό... μάθημα!

΄Δ Τάξη: Προτάσεις για μια καλύτερη πόλη!

Η Δ' τάξη επηρεασμένη από την Αρχαία Ιστορία που διδάχθηκε φέτος, επιθυμεί και ονειρεύεται μια πόλη ισάξια της ιστορικής της φήμης. Άνθρωποι απ' όλο τον κόσμο έρχονται για να θαυμάσουν την ιστορική πόλη της Σπάρτης. Τη θαυμάζουν όμως, όπως της αξίζει ή φεύγουν απογοητευμένοι; Μπορεί το άγαλμα του Λεωνίδα να σηκώσει όλη την ιστορία της πόλης μας; Μήπως πρέπει επιτέλους να γίνουν έργα, έτσι ώστε η πόλη της Σπάρτης να είναι όχι μόνο σύγχρονη, αλλά και ιστορικής σημασίας ταυτόχρονα, άξια θαυμασμού, όχι μόνο από τους ξένους, αλλά πρώτα –πρώτα από τους κατοίκους της. Οι μαθητές της Δ' τάξης κάνουν τις προτάσεις τους με την ελπίδα να γίνουν πραγματικότητα και να φυσήξει στην πόλη ένας αέρας ιστορικής αλλαγής... Επιθυμούμε με τις αλλαγές να αναδείξουμε την ιστορική αξία της πόλης μας.

Χρήστος Χαντζάκος – Δ' τάξη: Διεθνές Κέντρο Μεταπτυχιακών Σπουδών Άθλησης και Γύμνασης

Στη Σπάρτη είναι σημαντικό να ιδρυθεί το Διεθνές Κέντρο μεταπτυχιακών σπουδών Άθλησης και Γύμνασης, γιατί από τα αρχαία χρόνια η Σπάρτη ήταν γνωστή για την εκπαίδευση των νέων παιδιών (αγοριών και κοριτσιών) στη σωματική άσκηση. Από μικρή ηλικία στην αρχαία Σπάρτη τα παιδιά γυμνάζονταν, έτρωγαν και έμεναν μαζί, με αποτέλεσμα να δένονται μεταξύ τους περισσότερο και να δημιουργούν ισχυρές φιλίες. Τα αγόρια όταν μεγάλωναν γίνονταν ισχυροί άνδρες και πολεμιστές, ενώ τα κορίτσια γίνονταν από τη γυμναστική, όμορφες και γερές γυναίκες, με σκοπό να μεγαλώσουν γερά παιδιά. Είναι απαραίτητο, λόγω αυτής της ιστορικότητας να γίνει στη Σπάρτη αυτό το διεθνές κέντρο που θα συνεχίσει να δίνει στην πόλη μας αυτή τη φήμη που είχε παλιά. Θα προσφέρει επίσης, ένα σημαντικό οικονομικό όφελος στη νέα Σπάρτη από τους φοιτητές που θα το παρακολουθούν. Η πόλη μας είναι ιστορική κι αυτό πρέπει να φαίνεται.

Γεώργιος Κωνσταναρόγιαννης – Δ' τάξη: Ανάπλαση οδού Κ.Παλαιολόγου

Όπως γνωρίζουμε όλοι μας, η οδός Κωνσταντίνου Παλαιολόγου είναι η κεντρικότερη οδός της σύγχρονης Σπάρτης. Πιστεύω λοιπόν, πως η οδός αυτή θα έπρεπε να γίνει ένας μεγάλος πεζόδρομος, που να έχει και ένα υπαίθριο Μουσείο. Το Μουσείο θα σηματοδοτεί και τον χαρακτήρα της ιστορικής μας πόλης. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα να αναπτύξουμε τον τουρισμό στη Σπάρτη. Θα έχει πολλά δέντρα φυτεμένα στα πλαϊνά της οδού για να προσφέρουν δροσιά και ομορφιά στο τοπίο, καθώς και ιστορικής αρχαιολογικής σημασίας εκθέματα επί της οδού. Ελπίζω και εύχομαι να βοήθησα με τις ιδέες μου στο να γίνει ομορφότερη η πόλη μας.

Δημοσθένης Αγρανιώτης – Δ' τάξη: Αρχαιολογικό Μουσείο

Προτείνω έναν χώρο που οι κάτοικοι της πόλης, αλλά και οι επισκέπτες της να μπορούν να δουν την ιστορία της. Το αρχαιολογικό μουσείο, θεωρώ ότι είναι αρκετά μικρό και πιστεύω ότι θα έπρεπε να βρεθεί ένας μεγαλύτερος χώρος που οι άνθρωποι θα μπορούν να δουν διαδραστικά βίντεο με τον Λεωνίδα. Επίσης, στο μουσείο να υπάρχει μία αίθουσα – εργαστήρι που να μπορούν και τα παιδιά με διάφορα υλικά (πηλό, πλαστελίνη) να δημιουργούν έργα και έτσι να μαθαίνουν την ιστορία του τόπου μας καλύτερα.

Οι χαρούμενες Μεξικάνες.
Από τις πρόβες μας για την τελική γιορτή!

Μυρτώ Ζερβά – Δ' τάξη : Μορφή του Νέου Αρχαιολογικού Μουσείου

Το νέο Αρχαιολογικό Μουσείο θα έχει στέγαστρα από πλεξιγκλάς.. Εκεί θα εκτεθούν τα ψηφιδωτά που είναι σκεπασμένα στις αποθήκες και δεν μπορεί να τα δει κανείς. Θα γίνει η μεγαλύτερη έκθεση ψηφιδωτών της Ευρώπης. Μέσα στο μουσείο θα υπάρχουν προθήκες από πλεξιγκλάς που θα έχουν ευρήματα από τις ανασκαφές, τουλάχιστον τα πιο σημαντικά. Σίγουρα υπάρχουν πολλά ευρήματα από τις αρχαιολογικές ανασκαφές που είναι κρίμα να μένουν κρυμμένα στις αποθήκες. Θα πρέπει να βρίσκονται στα μουσεία και να έχουμε την ευκαιρία να τα θαυμάζουμε, όχι μόνο εμείς, αλλά και οι ξένοι που έρχονται. Τα μουσεία είναι το σπίτι της ιστορίας μας. Θα πρέπει να είναι λαμπρά, όπως λαμπρή και ένδοξη είναι και αυτή.

Ορέστης Ηλιόπουλος – Δ' τάξη: Διόδια με ...πολεμιστές Σπαρτιάτες

Μία από τις ιδέες μου είναι να έφτιαχναν στην είσοδο της Σπάρτης μία τεράστια ,λευκή πύλη. Δεξιά και αριστερά της θα στέκονταν όρθιοι δύο γεροδεμένοι άντρες, ντυμένοι πολεμιστές και έτσι οι τουρίστες θα καταλάβαιναν αμέσως ότι πρόκειται για μία ιστορική πόλη! Επίσης, θα μπορούσαν να βάλουν στα παρτέρια του κεντρικού δρόμου διάφορα αγάλματα, κάτι που το θεωρώ πολύ εντυπωσιακό. Φυσικά δε θα μπορούσε να λείψει μία τεράστια φωτιζόμενη επιγραφή που θα φώναζε το ξακουστό σε όλους «ΜΟΛΩΝ ΛΑΒΕ». Με όλα όσα ανέφερα, θεωρώ ότι η πόλη μας θα γινόταν ομορφότερη κι έτσι θα μπορούσε να ακουστεί σε όλη την Ευρώπη! Είμαι σίγουρος ότι θα ήθελαν να μάθουν όλοι την ιστορία της και να την δουν από κοντά. Την ένδοξη και τιμημένη μας Σπάρτη!

Μαρία Κόλλια – Δ' τάξη: Θέατρο δίπλα στο ναό Ορθίας Αρτέμιδος

Πόσο ωραίο θα ήταν, αν δίπλα στο ναό της Ορθίας Αρτέμιδος υπήρχε ένα θέατρο για να γίνονται θεατρικές παραστάσεις... Όλοι γνωρίζουμε από την ιστορία πως στην αρχαία Σπάρτη, στο ναό της Ορθίας Αρτέμιδος γίνονταν τελετές με θεατρικό χαρακτήρα που συμμετείχαν όχι μόνο οι ηθοποιοί, αλλά και οι Σπαρτιάτες έφηβοι που έπαιρναν ασπίδα και δόρυ για πρώτη φορά. Ο αρχαίος χώρος που βρίσκεται το ιερό της Ορθίας Αρτέμιδος είναι ο ιερότερος χώρος της Σπάρτης.

Βασίλης Κόνιαρης – Δ' τάξη

Κατά μήκος του δρόμου θα είναι ωραίο να υπήρχαν αγάλματα γυναικών. Μπορεί να σκεφτείτε, γιατί αγάλματα γυναικών ; Μα, η απάντηση είναι απλή. Οι γυναίκες στην αρχαία Σπάρτη, είχαν ξεχωριστή και διαφορετική θέση απ' ότι οι γυναίκες στην αρχαία Αθήνα. Η αρχαία Σπαρτιάτισσα είχε ελευθερία. Γυμναζόταν, ήταν πνευματικά καλλιεργημένη και πολύ δυνατή, γιατί έπρεπε να γεννήσει τον άνδρα – Σπαρτιάτη πολεμιστή. Χαρακτηριστικό ένδυμα, ήταν ο κοντός χιτώνας, γι' αυτό και οι Σπαρτιάτισσες, ονομάζονται «Φαινομηρίδες». Φανταστείτε έναν δρόμο με αγάλματα γυναικών που θα οδηγεί στο ιερό της Ορθίας Αρτέμιδος και στο θέατρο που θα υπάρχει εκεί!

Τα Τεταρτάκια μας φωτογραφίζονται στο άγαλμα
Σύμβολο της Σπάρτης μας, κατά τη διάρκεια του Spartan Race 2022!

συνέχεια απο σελ. 12

Κατερίνα Γάββαρη – Δ' τάξη: «Πλατανιστάς» το στρατόπεδο των Σπαρτιατόπουλων.

Υπάρχει χωριό του Αϊ-Βασίλη, του Αστερίξ και Οβελίξ. Μέχρι και χωριό του Ποπάυ υπάρχει. Γιατί λοιπόν να μην έχουμε κι εμείς ένα χωριό – στρατόπεδο; Οι επισκέπτες θα μπορούν να μένουν μια εβδομάδα στο χωριό. Εκεί θα έχουν την ευκαιρία να ζήσουν σαν τους αρχαίους Σπαρτιάτες. Θα αθλούνται σκληρά όλη την ημέρα. Θα τρώνε μέλανα ζωμό και θα κοιμούνται σε καλάμια. Στο τέλος της εβδομάδας θα γίνονται αγώνες όπου θα στέφεται νικητής ο πιο γενναίος και θα παίρνει τον τιμητικό τίτλο «Σπαρτιάτης». Το έπαθλο θα είναι μια πλακέτα που θα γράφει «Ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τᾶς».

Απόλλωνας Τσακρακλίδης – Δ' τάξη: Εστιατόριο «Ο μαγικός ζωμός».

Έξω από το χωριό – στρατόπεδο θα υπάρχει ένα εστιατόριο που θα σερβίρει λιτό φαγητό, όπως ακριβώς έτρωγαν οι αρχαίοι Σπαρτιάτες. Εκτός από τον μέλανα ζωμό, ο οποίος θα είναι αγριόχοιρος βρασμένος με αλάτι και ξίδι, θα υπάρχουν στο μενού και τρωγάλια, δηλαδή ξερά φρούτα, ελιές, τυρί και ψωμί βρώμης. Με το φαγητό θα σερβίρεται και κρασί, αλλά νερωμένο. Η παχυσαρκία στην αρχαία Σπάρτη ήταν αδυναμία και φυσικά δεν επιτρεπόταν να είναι οι Σπαρτιάτες παχύσαρκοι. Έπρεπε να έχουν ατσαλένια θέληση και πειθαρχία, ώστε να μην τρώνε μεγάλες ποσότητες φαγητού και να διατηρούν μ' αυτόν τον τρόπο το σώμα τους υγιές και δυνατό.

Αντώνης Σκιαδάς – Δ' τάξη:

Στους κεντρικούς δρόμους της πόλης, όπως στις οδούς Κων/νου Παλαιολόγου, Όθωνος Αμαλίας και σε άλλους δρόμους που οδηγούν σε σχολεία, πάρκα, πλατείες, να δημιουργηθεί ένα δίκτυο ποδηλατόδρομων που θα καλύπτει τη μετακίνηση στο μεγαλύτερο μέρος της πόλης και να εξυπηρετεί ανάγκες διαδρομών των νέων και των παιδιών, αλλά και των εργαζόμενων που επιλέγουν το ποδήλατο ή το ηλεκτρικό πατίνι για να πηγαίνουν στη δουλειά τους. Στην πόλη μας είναι πολλοί αυτοί που κυκλοφορούν με ποδήλατα. Ξέρω πως δεν είναι ένα απλό έργο όπως φαίνεται. Πρέπει να γίνουν ειδικές μελέτες και πολλές αλλαγές, αλλά πιστεύω πως τα οφέλη θα είναι πολλά για το περιβάλλον και την ομορφιά της πόλης μας. Λιγότερα αυτοκίνητα στην κίνηση και στις θέσεις παρκαρίσματος, ευκολία στη μετακίνηση, καλύτερος τρόπος ζωής και πιο χαρούμενη ζωή. Κι όλα αυτά τα έχουμε ανάγκη όλοι.

Η Α΄Τάξη προς την αρχαια Σπάρτη!

΄Ε & ΄ΣΤ Τάξη: Η Πενθήμερη εκδρομή μας!

Στο Μεσολόγγι!

Παναγιωτίτσα Ανδριώτη – Στ' τάξη: «Η πενθήμερη εκδρομή μας»

Η μεγάλη εκδρομή που κάνουν όλα τα σχολεία στο τέλος της χρονιάς είναι το όνειρο του κάθε μαθητή. Η δική μας εκδρομή ξεκίνησε από το Μεσολόγγι. Στη διαδρομή ως εκεί, θαυμάσαμε τις ακρογιαλιές του Κορινθιακού κόλπου, περάσαμε την καλωδιακή γέφυρα Ρίου – Αντίρριου και γύρω στις 11 το πρωί βρεθήκαμε στην Ηρωική πόλη Μεσολόγγι που γιόρταζε την ηρωική έξοδο που έγινε στις 10 Απριλίου 1823. Σημαιοστολισμένη η πόλη, ετοιμαζόταν για τη μεγάλη παρέλαση. Φιλαρμονικές από διάφορες πόλεις της Ελλάδας έκαναν πρόβες στους δρόμους. Μικροί και μεγάλοι με εθνικές στολές κυκλοφορούσαν παντού. Αθλητές που έπαιρναν μέρος σε αγώνα δρόμου έτρεχαν και εμείς τους χειροκροτούσαμε. Η μέρα ήταν ηλιόλουστη και όλος ο κόσμος έκανε βόλτες. Η επίσκεψή μας άρχισε από το πάρκο των Ηρώων.

Λευτέρης Αράπης – Ε' τάξη: «Πάρκο Ηρώων»

Είναι ο ιερότερος χώρος του Μεσολογγίου. Εκεί υπάρχουν τα αγάλματα και οι προτομές ηρώων Ελλήνων και Φιλελλήνων. Δεσπόζουν ο λόρδος Βύρων, ο Σολωμός, το μνημείο του Μάρκου Μπότσαρη και πάρα πολλοί τάφοι ένδοξων πολεμιστών της Επανάστασης του 1821. Είδαμε τις τάπιες με τα κανόνια και κομμάτια από τα τείχη που προστάτευαν το Μεσολόγγι και είχαν σχετικά μικρό ύψος, γεγονός που προκαλεί εντύπωση και τονίζει την ικανότητα των Ελλήνων πολεμιστών. Το βράδυ μέσα στον κήπο θα γίνει αναπαράσταση της ανατίναξης του γέρο-Καψάλη. Είδαμε τα βαρέλια με το μπαρούτι συσσωρευμένα στον κεντρικό δρόμο του πάρκου. Σε μικρή απόσταση από τον Κήπο βρίσκεται και το παλαιό Δημαρχείο, όπου στεγάζεται το Μουσείο Ιστορίας και Τέχνης το οποίο επίσης επισκεφθήκαμε. Ιδιαίτερη εντύπωση εκεί, μας προκάλεσε ο πίνακας του Ντελακρουά, που απεικονίζει την «Ελλάδα στα ερείπια του Μεσολογγίου». Εντυπωσιακό είναι το γεγονός πως από όποια γωνία και αν παρατηρήσεις τον πίνακα, αισθάνεσαι ότι το βλέμμα της Ελλάδας σε ακολουθεί. Ενδιαφέρον επίσης είχαν και τα έργα πυρογραφίας, μιας ιδιαίτερης τεχνικής χαρακτικής σε ξύλο με θέμα τον αγώνα του Μεσολογγίου. Στη συνέχεια βρεθήκαμε στις όχθες της λιμνοθάλασσας, όπου ψαράδες της περιοχής έχουν χτίσει μικρές καλύβες για να οργανώνουν το ψάρεμα του Κέφαλου, από τον οποίο βγαίνει το φημισμένο αυγοτάραχο Μεσολογγίου.

Μαρία Νιάτσου – Ε΄ τάξη: «Το Μουσείο του αλατιού»

Το μουσείο του αλατιού βρίσκεται στην άκρη της λιμνοθάλασσας του Μεσολογγίου. Πηγαίνοντας για το μουσείο φωτογραφίζουμε τα ροζ φοινικόπτερα και τα άλλα υδρόβια πουλιά που κατά κοπάδια βόσκουν στα αβαθή νερά στην Τρουλίδα. Έξω από το μουσείο υπάρχει ένας τεράστιος λόφος από αλάτι που μοιάζει με χιόνι. Ανεβήκαμε όλοι να βγάλουμε φωτογραφία. Φαίνεται σαν να είμαστε στην κορυφή ενός χιονισμένου βουνού. Το αλάτι το μαζεύουνε με ειδικά μηχανήματα από την θάλασσα. Το μουσείο είναι ιδιωτικό. Έχει συλλογή με όλα τα είδη των αλάτων του

συνέχεια απο σελ. 13

κόσμου. Πρέπει να προσέχουμε πόσο αλάτι πρέπει να καταναλώνουμε κάθε μέρα γιατί το αλάτι είναι «η σκουριά του οργανισμού». Τα αλάτια που υπάρχουν είναι πολλά και προέρχονται από διάφορες χώρες με διάφορα χρώματα, το πιο λευκό αλάτι είναι το πιο καθαρό, είναι η «Αφρίνα» που την βρίσκουμε στη λιμνοθάλασσα. Το σπάνιο είναι το μαύρο αλάτι.

Σε έναν λόφο από ...αλάτι - Στο Μεσολόγγι!

Οι εκδρομείς της Ε΄και ΣΤ΄Τάξης: «Και ...φράσεις με το αλάτι»

Ο Ιησούς αποκάλεσε τους μαθητές του «το άλας της γης», γιατί αυτοί με τη διάδοση του Ευαγγελίου θα έδιναν παντοτινή διάρκεια στη διάδοση του Χριστιανισμού. Η παροιμία του λαού μας «νερό κι αλάτι» δείχνει τη διάλυση μιας παρεξήγησης, ενός καβγά. Ό,τι έγινε-έγινε. Νερό κι αλάτι! Συνηθίζουμε να λέμε τον έκανε «του αλατιού» όταν κάποιος δείρει κάποιον άλλον, αλύπητα! Χρησιμοποιούμε τη φράση «έριξε αλάτι στις πληγές» όταν κάποιος υποφέρει και υπάρχει μαρτύριο. «Φάγαμε ψωμί κι αλάτι μαζί» λέμε όταν έχουμε περάσει με κάποιον δύσκολες στιγμές κι έχουμε αντέξει. Όταν κάτι είναι ακριβό, έχει «αλμυρή τιμή». Έμεινε «στήλη άλατος» λέμε για κάποιον που μένει άφωνος από την έκπληξη, όταν συμβαίνει κάτι που δεν το περίμενε. Στήλη από αλάτι έγινε σύμφωνα με την Π. Διαθήκη, η γυναίκα του Λωτ, όταν δεν άκουσε τη διαταγή του θεού να μη γυρίσει πίσω να δει τι γινόταν στα Σόδομα και Γόμορα. Η γυναίκα του Λωτ, έγινε στήλη από αλάτι. Και φυσικά δεν ξεχνάμε το αγαπημένο μας παιχνίδι: «Αλάτι ψιλό, αλάτι χονδρό, έχασα τη μάνα μου και ψάχνω να την βρω».

Χριστόφορος Γεωργαντώνης – Ε' τάξη :«Γιάννενα»

Στα Γιάννενα φτάσαμε απόγευμα. Η βραδινή βόλτα μέχρι την παραλία της λίμνης μας έδωσε την ευκαιρία να γνωρίσουμε λίγο την όμορφη πόλη με τους ωραίους δρόμους και τα μαγαζιά με τις λαμπερές βιτρίνες από τα ασημένια σκεύη και τα κοσμήματα. Το εστιατόριο με εξαιρετική διακόσμηση και θαυμάσια φαγητά μας έκανε να ξεχάσουμε κάθε κούραση. Η μέρα η αυριανή είναι η Κυριακή των Βαΐων. Το ξημέρωμα μας βρίσκει να περπατάμε μέσα στα σοκάκια της παλιάς πόλης και να ανεβαίνουμε προς το φρούριο. Θα λειτουργηθούμε στο εκκλησάκι του κάστρου. Το κάστρο των Ιωαννίνων υπάρχει από τη Βυζαντινή εποχή. Οχυρωμένο με τείχη πολύ ψηλά και γερά και με μεγάλα κανόνια, ήταν σίγουρα απόρθητο. Μπάλες από κανόνια διαφόρων μεγεθών είναι σε σωρούς και μας δείχνουν πόσες μάχες θα είχαν γίνει στο πέρασμα των χρόνων... Αρχικά επισκεφθήκαμε τον ναό των Αγίων Αναργύρων. Ανάψαμε ένα κεράκι, πήραμε βάγια και έπειτα πήγαμε στο μουσείο αργυροχρυσοχοΐας. Εκεί μάθαμε πως στα Γιάννενα είχαν μεγάλη ανάπτυξη στην επεξεργασία των μετάλλων. Πολλοί αγωνιστές του 21' πήγαν εκεί για να στολίσουν με ασήμι τα όπλα τους. Εκεί είδαμε επίσης τρόπους χύτευσης και τη διαδικασία δημιουργίας κοσμημάτων. Επισκεφθήκαμε επίσης το Δημοτικό Εθνογραφικό Μουσείο Ιωαννίνων. Είχε παραδοσιακές στολές και όπλα του 1821. Ένα σπαθί ήταν τόσο μεγάλο που αναρωτιόμαστε πώς το σήκωναν! Ένα ακόμα γνωστό αξιοθέατο ήταν ο τάφος του Αλή Πασά. Από ψηλά είδαμε όλη τη λίμνη και την πόλη των Ιωαννίνων. Η επίσκεψη στο κάστρο ήταν σίγουρα μια αξέχαστη εμπειρία.

Βασίλης Γεωργόπουλος – Ε' τάξη: «Στο νησάκι του Αλή Πασά».

Ο Αλή Πασάς είχε φτιάξει το ησυχαστήριό του στο νησάκι της λίμνης. Πήγαινε εκεί με την κυρα-Βασιλική και λίγους πιστούς σωματοφύλακες για να ηρεμήσει από τα άπειρα θέματα που αντιμετώπιζε, αλλά και από τις συνωμοσίες και ραδιουργίες που σκάρωνε. Απόγευμα πήγαμε στο νησάκι. Μαγευτική ήταν η βόλτα στη λίμνη των Ιωαννίνων με το πλοιάριο στο βασίλεμα του ήλιου. Είδαμε λευκούς κύκνους να κολυμπούν και πάπιες να ψαρεύουν για να φάνε. Ο καιρός ήταν νεφελώδης. Φτάνοντας στο νησί, οι καταστηματάρχες άρχισαν να μας κερνάνε διάφορα γλυκίσματα του νησιού. Προχωρήσαμε προς το εξοχικό σπίτι του Αλή Πασά, το οποίο είναι πολύ μικρό με τα σημερινά κριτήρια. Είναι όμως πολύ ωραία διακοσμημένο και μοιάζει με μικρό παλατάκι. Εκεί στον οντά του τον πυροβόλησαν δύο στρατιώτες στα «τυφλά». Σώζονται οι τρύπες από τις δύο σφαίρες.... Στη συνέχεια σε ένα άλλο μικρό κτίριο είδαμε την ιστορία με τον πνιγμό της κυρα-Φροσύνης και άλλων 19 γυναικών στα νερά της λίμνης. Η αναπαράσταση είναι συγκλονιστική. Ο Αλή Πασάς ήταν κρυπτοχριστιανός. Είχε παντρευτεί την κυρα-Βασιλική με χριστιανικό γάμο...

Θοδωρής Δεκουλάκος – Στ' τάξη «Το σπήλαιο Περάματος Ιωαννίνων»

Το σπήλαιο των Ιωαννίνων συγκαταλέγεται στα πιο όμορφα της Ευρώπης. Η διαδρομή ανάμεσα στους σταλακτίτες και τους σταλαγμίτες ήταν θεσπέσια. Ο χώρος ήταν μαγευτικός και ο ξεναγός ο οποίος μας συνόδευε μας εξηγούσε την κάθε λεπτομέρεια με ακρίβεια, ώστε να βγούμε με περισσότερες γνώσεις. Προτού μπούμε στο σπήλαιο υπάρχει μια αίθουσα η οποία μας δείχνει διάφορα ευρήματα που βρέθηκαν στο σπήλαιο. Στο σπήλαιο ζουν νυχτερίδες και διάφορα είδη αραχνών. Στολίζεται με 19 διαφορετικά είδη σταλακτιτών. Για να φτιαχτεί κάθε ένα εκατοστό σταλακτίτη χρειάζεται 100 ολόκληρα χρόνια. Έτσι μάθαμε από πότε χρονολογείται το σπήλαιο. Είναι 2.000.000 ετών. Ιδιαίτερη εντύπωση μου έκανε ο λευκός σταλαγμίτης ο οποίος σε 10 χρόνια είχε γίνει (λόγω ειδικών συνθηκών) αρκετά μεγάλος και λαμπερός, που ήταν από τα πιο όμορφα εκθέματα που είχε να μας δείξει αυτό το σπήλαιο. Θα ήθελα πολύ να ξαναπάω στο μέλλον και να βρεθώ για άλλη μια φορά μέσα στον παράξενο και παραμυθένιο κόσμο που βρίσκεται στο εσωτερικό ενός βουνού.

Μύρισαν Χριστούγεννα!

συνέχεια απο σελ. 14

Νίκωνας Ζερβός – Στ' τάξη: « Μουσείο Βρέλλη»

Το μουσείο Βρέλλη βρίσκεται στην περιοχή των Ιωαννίνων στην Ήπειρο. Ο ιδρυτής του ήταν ο Παύλος Βρέλλης. Το συγκεκριμένο μουσείο περιέχει κέρινα ομοιώματα. Ένα ιδιαίτερο στοιχείο που αξίζει να σημειωθεί είναι ότι τα κέρινα ομοιώματα έχουν χωριστεί σε τρεις κατηγορίες: α) Η Επανάσταση του 1821, β) Ο Α' Παγκόσμιος και γ) Ο Β' Παγκόσμιος. Κάθε σκηνή που είδαμε ήταν πανέμορφη. Κάθε ένα αναπαριστούσε και μία σκηνή. Μία που μου έκανε εντύπωση ήταν η αναπαράσταση του Κρυφού Σχολειού κατά τη διάρκεια της τουρκοκρατίας. Στο συγκεκριμένο έκθεμα απεικονιζόταν ένας ιερέας να μαθαίνει στα παιδιά γράμματα. Είδαμε και άλλα πολλά εκθέματα αλλά ένα που μου κέντρισε το ενδιαφέρον ήταν η σφαγή του Αλή Πασά. Πρόκειται για ένα καταπληκτικό έκθεμα, τόσο ζωντανό, που φαινόταν λες και ήταν αληθινοί οι άνθρωποι. Το κάθε έκθεμα ήταν κλειστό σε έναν χώρο που είχε σταθερή θερμοκρασία για να διατηρείται το κερί. Αυτός ο άνθρωπος ήταν Έλληνας Πατριώτης και λάτρης της Ελληνικής ιστορίας. Όποιος επισκεφτεί το μουσείο Βρέλλη φεύγει με γνώσεις της ιστορίας μας που δεν θα τις ξεχάσει ΠΟΤΕ. Η πόλη των Ιωαννίνων δικαίως τον τιμά.

Πέτρος Στεφάνου – Στ' τάξη: «Μέτσοβο»

Ένας δρόμος σύγχρονος με πολλά τούνελ οδηγεί στο Μέτσοβο, το οποίο είναι ένας θαυμάσιος προορισμός για εκδρομείς, ορειβάτες και σκιέρ που λατρεύουν τα ωραία ταξίδια. Αυτά όλα οφείλονται στο ίδρυμα Αβέρωφ – Τοσίτσα που λειτουργεί εδώ και χρόνια στο Μέτσοβο. Ο Ευάγγελος Αβέρωφ γνώριζε την οικογένεια Τοσίτσα, η οποία είχε εγκατασταθεί στην Ελβετία. Ο τελευταίος απόγονος αυτής της οικογένειας έμεινε μόνος, χωρίς οικογένεια. Ήρθε σε επικοινωνία με τον Αβέρωφ και τον υιοθέτησε για να μείνει η μεγάλη του περιουσία στο Μέτσοβο. Ο Αβέρωφ δέχθηκε, αλλά κράτησε και τα δύο επίθετα. Δημιούργησε στο Μέτσοβο με τα χρήματα και των δύο οικογενειών ίδρυμα το οποίο έχει μεγάλη δραστηριότητα. Σπουδάζει παιδιά, έχει βιομηχανικές μονάδες παραγωγής τυροκομικών προϊόντων, δημιούργησε χιονοδρομικό κέντρο, λαογραφικό μουσείο, πινακοθήκη, βιβλιοθήκη. Έτσι το Μέτσοβο από απλό χωριό που ήταν μετατράπηκε σε ένα κοσμοπολίτικο κέντρο που αξίζει να το επισκεφθούν όλοι.

Σταματίνα Δεκαλάκου – Στ' τάξη: «Αρχοντικό Τοσίτσα – Αβέρωφ»

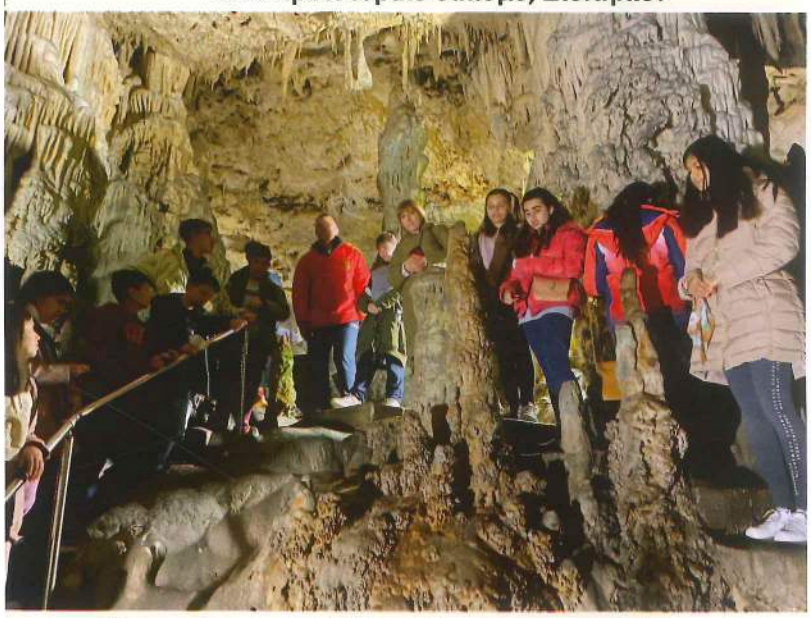
Δεν μπορεί κανείς να πάει στο Μέτσοβο και να μην επισκεφθεί το αρχοντικό Τοσίτσα. Είναι το σπίτι της οικογένειας Τοσίτσα, το οποίο έγινε λαογραφικό μουσείο. Ξεχωρίζει ανάμεσα στα πέτρινα σπίτια του Μετσόβου με τον όγκο του και τον πολύ προσεγμένο λαογραφικό χαρακτήρα του. Έχει γίνει προσεκτική αναστήλωση και διακόσμηση με υλικά που μαζεύτηκαν από την περιοχή, γιατί δεν είχε διασωθεί σχεδόν τίποτα. Στους ορόφους του ο επισκέπτης παίρνει μια ιδέα για το πώς ζούσαν στην αρχή του αιώνα οι άρχοντες. Υπάρχουν δωμάτια που συγκέντρωναν τα προϊόντα, εργαλεία για τις δουλειές, άμαξες και κάρα για τις μεταφορές, αργαλειούς για τα υφαντά, υπάρχει φούρνος εσωτερικός και εξωτερικός.... Η κουζίνα είναι πολύ μεγάλη, γιατί εκτός της οικογένειας έμεναν εκεί και πολλοί εργάτες. Δωμάτια υπάρχουν πολλά για το προσωπικό. Στο δεύτερο όροφο είναι τα δωμάτια της οικογένειας. Το δωμάτιο το «χειμωνιάτικο» έχει τεράστιο τζάκι και πολλά κρεβάτια, στρωμένα με φλοκάτες για να κοιμάται εκεί όλη η οικογένεια. Στον τρίτο όροφο είναι τα σαλόνια για τους επίσημους επισκέπτες και τις γιορτές. Εκεί βρίσκονται και αναμνηστικά του Ευάγγελου Αβέρωφ ο οποίος επισκεπτόταν πολύ συχνά το Μέτσοβο και ο οποίος έκανε το Μέτσοβο αυτό που είναι σήμερα.

Αγγελική Κατσίχτη – Στ' τάξη: «Καστοριά»

Καθώς συνεχίζαμε το ταξίδι μας σταματήσαμε στην πανέμορφη Καστοριά. Εκεί οι κάτοικοι μας δέχθηκαν με αγάπη στον τόπο τους. Μεγάλη εντύπωση μας έκανε η λίμνη Ορεστιάδα. Η λίμνη είναι γεμάτη με καλαμιές και με υδρόβια φυτά που μέσα σ' αυτά είχαν φωλιές πάπιες και χήνες. Η Καστοριά είναι πολύ όμορφη πόλη με πολλές βυζαντινές εκκλησίες. Έχουν εκτροφεία με ζωάκια γουνοφόρα. Από τη γούνα τους γίνονται τα πιο ακριβά γούνινα παλτά. Το συνηθισμένο επάγγελμα είναι η γουναρική. Ασχολούνται μ' αυτή τη δουλειά εδώ και πολλά χρόνια. Κατασκευάζουν ρούχα, σκουφιά, παλτά ή διακοσμητικά, χαλιά και μπρελόκ. Οι γούνες που συνηθίζουν να χρησιμοποιούν εκτός από τις γούνες των ζώων των εκτροφείων είναι της αλεπούς, του ελαφιού, της αρκούδας. Κάνουν μεγάλες εξαγωγές γούνας σε χώρες που έχουν κρύο όπως στη Ρωσία – Σουηδία – Καναδά.

Στον προϊστορικό οικισμό, Δισπηλιό!

Εξερευνώντας τα Σπήλαια Περάματος στα Γιάννενα!

Τζίνα Ρήγα – Στ' τάξη: «Δισπηλιό Καστοριάς»

Στην Καστοριά έχει γίνει αναπαράσταση ενός προϊστορικού λιμναίου οικισμού. Ο επισκέπτης έχει την εντύπωση ότι βρίσκεται 7.500 χρόνια πίσω στο χρόνο. Οι ανασκαφές ξεκίνησαν από τον καθηγητή Μουτσόπουλο και συνεχίστηκαν αρκετά χρόνια αργότερα. Το 1992 το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης με καθηγητή τον Χουρμουζιάδη φέρνει στο φως περισσότερα ευρήματα και καταλήγει στη σημερινή αναπαράσταση του οικισμού νεολιθικής εποχής σε πραγματικές διαστάσεις. Μέσα στις καλύβες είδαμε σκεύη μαγειρικής και είδη ψαρέματος. Μάθαμε το πώς επιβίωναν οι άνθρωποι εκείνη την εποχή. Στον παραλίμνιο οικισμό του Δισπηλιού υπολογίζεται ότι ζούσαν περίπου 3.000 άτομα. Αποθήκευαν την τροφή τους, είχαν κατοικίδια ζώα, ψάρευαν και κατασκεύαζαν εργαλεία και είδη καθημερινής χρήσης, γνώριζαν μουσική και γραφή.

Ελβίρα Κρητικάκου – Στ' τάξη: «Θεσσαλονίκη (Λευκός Πύργος)»

Η τελευταία πόλη της εκδρομής μας είναι η Θεσσαλονίκη. Ένα από τα πιο ξεχωριστά αξιοθέατα αυτής της πόλης είναι ο Λευκός Πύργος, που είναι και το σήμα κατατεθέν της και για καλή μας τύχη ήταν ανοιχτός και έτσι είχαμε τη μοναδική ευκαιρία να τον επισκεφθούμε. Ο Λευκός Πύργος αποτελείται από έξι ορόφους. Σε κάθε όροφο υπάρχει και μια αίθουσα, όπου εκτίθενται διάφορα ευρήματα από ανασκαφές που έγιναν στην περιοχή

συνέχεια απο σελ. 15

της Θεσσαλονίκης. Φτάνοντας στη κορυφή, το πρώτο πράγμα που αντικρίσαμε ήταν τα νερά του Θερμαϊκού κόλπου και το λιμάνι της Θεσσαλονίκης, όπου μαζί με τα καράβια, δένουν και δύο πειρατικά πλοία, που πάνε τον κόσμο βόλτα στο λιμάνι. Όμως το πιο όμορφο από όλα, ήταν η πανοραμική θέα της Θεσσαλονίκης που εντυπωσιάζει κάθε επισκέπτη.

Κωνσταντίνα Παπαδοπούλου – Στ' τάξη: «Επταπύργιο»

Για να έχει ο επισκέπτης μια πανοραμική άποψη της Θεσσαλονίκης πρέπει να πάει στο Επταπύργιο. Πρωί – πρωί στις 8:00 βρισκόμαστε στις επάλξεις των τειχών που περιβάλλουν το Επταπύργιο. Είναι γνωστό κατά τους χρόνους της Τουρκοκρατίας και ως «Γεντί Κουλέ». Το Επταπύργιο έχει λειτουργήσει ως φρούριο, ενώ από το 1890 ως φυλακές. Εκεί ήταν φυλακισμένος και ο πολύ γνωστός κακοποιός «Γιαγκούλας». Κατά τη διάρκεια της θητείας του δικτάτορα Ιωάννη Μεταξά, το Επταπύργιο αποτελούσε το φόβο των κακοποιών. Μπροστά του φαίνεται ολοκάθαρα το λιμάνι της Θεσσαλονίκης, ο Λευκός Πύργος, εκκλησίες και σπίτια που θυμίζουν μια άλλη εποχή. Άλλωστε οι περισσότεροι επισκέπτες υποκλίνονται μπροστά στο μαγικό αυτό τοπίο! Διακρίναμε το χώρο της διεθνούς έκθεσης, τον Πύργο του ΟΤΕ, την Πανεπιστημιούπολη, τις πολλές Βυζαντινές εκκλησίες και τον αρχαιολογικό χώρο.

Ελένη-Παναγιώτα Κωνσταντοπούλου – Ε' τάξη: «Μία βόλτα στο κέντρο της Θεσσαλονίκης»

Η Θεσσαλονίκη είναι η δεύτερη μεγαλύτερη πόλη της Ελλάδας και ένα από τα σημαντικότερα λιμάνια της Ανατολικής Μεσογείου. Η βόλτα μας στη «νύφη του Θερμαϊκού» ξεκίνησε με προσκύνημα στον πολιούχο της πόλεως Άγιο Δημήτριο. Έπειτα επισκεφθήκαμε το σύμβολο της πόλης το Λευκό Πύργο. Ανεβήκαμε στον περιστρεφόμενο όροφο του πύργου του ΟΤΕ και είχαμε τη δυνατότητα να θαυμάσουμε όλη τη θέα της Θεσσαλονίκης καθώς κάνει πλήρη στροφή. Είδαμε το χώρο της έκθεσης και την πλατεία Αριστοτέλους. Μία από τις πιο κεντρικές πλατείες, που δεν κοιμάται ποτέ, με το άγαλμα του Αριστοτέλη στο κέντρο. Το Καπάνι, ή Αγορά Βλάλη είναι η παλαιότερη παραδοσιακή αγορά από την εποχή της Τουρκοκρατίας. Ανηφορίζοντας, συναντήσαμε τα Λαδάδικα. Μία φημισμένη γειτονιά για τη διασκέδαση και το καλό φαγητό που προσφέρει σε όποιον βρεθεί εκεί. Λίγο πιο πάνω, ένα γνωστό ρωμαϊκό μνημείο της Θεσσαλονίκης η «Αψίδα του Γαλέριου», γνωστή και ως «Καμάρα» έγινε το θέμα των φωτογραφιών μας. Η μέρα μας έκλεισε με βόλτα στον Θερμαϊκό με πειρατικό καράβι.

Στο σπίτι του Αλή Πασά!

Ειρήνη Σγούρδα – Ε' τάξη: «Βόλτα με ένα .....πειρατικό καράβι»

Στο Θερμαϊκό κόλπο είναι αραγμένα δύο πειρατικά καράβια που κάνουν το γύρω του κόλπου και σε μεταφέρουν σε μια άλλη εποχή με πειρατές και κουρσάρους..... Ανεβήκαμε στο πλοίο και ....βρεθήκαμε «αιχμάλωτοι» των πειρατών. Οι άνθρωποι του πληρώματος με τις ενδυμασίες που φορούσαν φαίνονταν πραγματικοί πειρατές στα μάτια μας. Έπαιζαν το ρόλο τους τέλεια και μας έκαναν να πιστεύουμε τα πάντα. Βλέπουμε τις σπάθες τους και ....φοβόμαστε λίγο. Μέσα το πλοίο ήταν ακόμη πιο φανταστικό. Είχε πάνω του σεντούκια με θησαυρούς, βαρέλια και νεκροκεφαλές. Επίσης, είχε πολλά κατάρτια και μαύρες σημαίες των πειρατών. Την ώρα που παρατηρούσαμε το πλοίο, ξαφνικά μαζεύουνε την άγκυρα και το πλοίο ξεκινάει. Αρχίσαμε να απομακρυνόμαστε από τον Πύργο και να βλέπουμε όλη τη Θεσσαλονίκη από μακριά. Όλα ήταν τέλεια και σιγά – σιγά καθώς το δειλινό είχε απλωθεί τα πάντα ήταν πιο φανταστικά. Τα γαλάζια νερά του κόλπου μας έκαναν παρέα σε όλη την διάρκεια της κρουαζιέρας μας. Ζήσαμε για λίγες ώρες στιγμές ξεχωριστές...

Νεφέλη-Ζωή Χριστάκου – Ε' τάξη: «Ένα βράδυ στα Λαδάδικα»

Η περιοχή «Λαδάδικα» της Θεσσαλονίκης ήταν μια υποβαθμισμένη περιοχή. Εκεί γινόταν το εμπόριο λαδιού. Στην προσπάθεια για τον εξωραϊσμό της πόλης έγινε ειδική μελέτη από πολεοδόμους και η περιοχή «ανακαινίστηκε». Κρατήθηκε ο παραδοσιακός χαρακτήρας της και τα ιδιαίτερα στοιχεία της όπως οι πλακόστρωτοι πεζόδρομοι και η περιοχή μεταμορφώθηκε. Εκεί σήμερα χτυπάει η καρδιά της πόλης. Προσφέρει καλό φαγητό, ζωντανή μουσική και χορό μέχρι το πρωί. Σαν μια μεγάλη οικογένεια ξεκινήσαμε αποφασισμένοι να γνωρίσουμε πώς διασκεδάζουνε στη συμπρωτεύουσα οι Βορειοελλαδίτες. Τα μαγαζιά όλα γεμάτα. Φάγαμε γρήγορα και αρχίσαμε το χορό και τα τραγούδια. Η ορχήστρα φώναξε δυνατά «Να ζήσει η Σπάρτη». Γονείς και παιδιά γεμίσαμε την πίστα. Οι πόρτες άνοιξαν και ο χορός συνεχίστηκε στον πεζόδρομο. Βγήκαν και από τα άλλα μαγαζιά και έγινε ...πανηγύρι. Η κυρία μας πήρε το μικρόφωνο και άρχισε να τραγουδάει. Όλο το σχολείο τη συνόδευε και όλοι χειροκροτούσαν. Μετά τα μεσάνυχτα ....αποφασίσαμε να πάμε για ύπνο. Αξέχαστη βραδιά στη Θεσσαλονίκη.

Έλενα Μπόμπα – Στ' τάξη: «Βεργίνα»

Το μουσείο της Βεργίνας είναι πραγματικά εντυπωσιακό. Έχει χτιστεί στο εσωτερικό ενός μικρού λόφου. Έτσι ο επισκέπτης είναι σαν να μπαίνει στον Βασιλικό Τάφο και να τον βλέπει όπως ήταν την εποχή που τον ετοίμασαν για να ταφεί ο Φίλιππος, πατέρας του Μ. Αλεξάνδρου. Βρέθηκαν μέσα στον τάφο του η Λάρνακα, η οποία είχε επάνω τον ήλιο της Βεργίνας, η ασπίδα του και η πανοπλία του. Μέσα στη Λάρνακα, υπήρχε το χρυσό στεφάνι με τα πολλά μικρά χρυσά φύλλα βελανιδιάς. Επίσης, κατάφεραν να σωθούν μερικές τοιχογραφίες από τους τάφους των Μακεδόνων. Μία από αυτές, ήταν η αρπαγή της Περσεφόνης από το θεό του κάτω κόσμου, τον Άδη. Εντύπωση μας έκαναν οι περικνημίδες γιατί η μία ήταν πιο κοντή από την άλλη. Ο Φίλιππος είχε τραυματιστεί στο πόδι σε μία μάχη και τα πόδια του δεν ήταν ίσα. Αυτό μας βεβαιώνει ότι ο τάφος είναι του Φιλίππου. Με εντυπωσίασε αυτή η επίσκεψη σε αρχαιολογικό χώρο...

Βιβή Ψυχογιού - Στ' τάξη : «Αιγές»

Στις Αιγές έχει κτιστεί ένα μεγάλο μουσείο και είμαστε από τα πρώτα γκρουπ που το επισκέφθηκαν. Του μουσείο άνοιξε το 2020 και οι επισκέπτες ήταν πολύ λίγοι λόγω της πανδημίας. Όλες οι αίθουσες είχαν κάτι το ξεχωριστό. Στην πρώτη «υπαίθρια» αίθουσα συναντήσαμε την πρόσοψη του ανακτόρου των Αιγών. Το σημαντικότερο είναι ότι η αίθουσα αυτή έχει τις διαστάσεις τις ίδιες με τη μεγάλη αίθουσα των ανακτόρων που βρισκόταν εκεί την αρχαία εποχή. Είναι ντυμένη όλη με μάρμαρο, είναι τεραστίων διαστάσεων και μας εντυπωσίασε. Στις επόμενες αίθουσες συναντήσαμε κοσμήματα και στολές πριγκιπισσών αλλά και φτωχών ανθρώπων. Ακόμη είδαμε εργαλεία που χρησιμοποιούσαν οι άνθρωποι στην καθημερινότητά τους. Είναι το πρώτο μουσείο στην Ελλάδα που τα εκθέματά του δεν παρουσιάζονται με χρονολογική σειρά, αλλά σε μια ολιστική έκθεση. Από όλες τις αίθουσες η πιο ωραία και εντυπωσιακή ήταν η τελευταία αίθουσα όπου είχε κομμάτια από βασιλικές φορεσιές και κοσμήματα από γυναίκες της περιοχής. Η επίσκεψη σε ένα μουσείο, σου δίνει γνώσεις που δε θα ξεχαστούν ποτέ.

Όσα χρόνια κι αν περάσουν, θα θυμάμαι..!

Αστείες στιγμές – πρωτόγνωρες χαρές – καρδιοχτύπια εξετάσεων – μοναδικές εμπειρίες – φωτεινά ανοίγματα στη γνώση – μαγικές διδασκαλίες – πλημμύρα συναισθημάτων – αξέχαστες ατάκες και ....το ταξίδι στο χρόνο δεν έχει τέλος... Απόφοιτοι ....όσοι έμαθαν για τα γενέθλια του Σχολείου κλείνουν τις σκέψεις τους σε λίγες γραμμές και ανεβάζουν τη συγκίνηση στα ύψη.....

Γιάννης Μαχαίρας του Μιχαήλ - Χημικός

Στο Νηπιαγωγείο το 1977, εμείς τα «τυχερά παιδιά» παίξαμε ....Σαίξπηρ. Η Κα Βάννα ανέβασε το «Όνειρο θερινής νυκτός». Μας έγραψαν και οι εφημερίδες της Αθήνας και δημοσίευσαν και κάποια φωτογραφία. Οι πρόβες γίνονταν καθημερινά. Εγώ, ο Γιάννης Μαχαίρας του Μιχαήλ, ο ξάδελφός μου Γιάννης Μαχαίρας του Σπυρίδωνος και ο Ντίμης Πολυχρονάκος είμαστε πρωταγωνιστές. Σε μια στιγμή, ο Πολυχρονάκος έβαλε τις φωνές: «Κυρία ο Γιάννης του Μιχαήλ με κλωτσάει!!». Πριν τελειώσει αυτός αρχίζει ο ξάδελφός μου: «Κυρία και εμένα με κλώτσησε στην κοιλιά....». Γίνεται για λίγο οχλοβοή... Οι πρόβες σταματάνε. Η κυρία Βάννα αρκούντως αγριεμένη: «Γιατί κλωτσάς παιδί μου; Τι συμβαίνει;» Κι εγώ με όλη μου την ....αθωότητα: «Κυρία εγώ κάνω πρόβα στο ρόλο μου. Εγώ είμαι ο ...γάιδαρος στο όνειρο θερινής νυκτός...». Αξέχαστα χρόνια. Ούτε στο πανεπιστήμιο δεν έμαθα όσα έμαθα στο ....νηπιαγωγείο.

Ανέστης Στρατής - Καταστηματάρχης

Το ...σωτήριο έτος 1982 είμαστε στην Ε' Δημοτικού. Είχαμε την τύχη να έχουμε δάσκαλο τον Εξαίρετο παπα-Λάζαρο. Όμως, κάθε φορά που ήταν γιορτή ο παπα-Λάζαρος έκανε λειτουργία στο Μυστρά και στην Ε' έκανε μάθημα η κυρία Βάννα, η οποία μας ...ξεσκόνιζε κυριολεκτικά εφ' όλης της ύλης. Έτσι κάθε πρωί, πριν από την καλημέρα ρωτούσαμε: «-Παιδιά, είναι καμία γιορτή σήμερα; Ψάξτε.» Αρπάζαμε το ημερολόγιο που είχε ο παπα-Λάζαρος πάνω στην έδρα και κάναμε την ανακοίνωση: «-Σήμερα τίποτα – παιχνίδι....». Αν τύχαινε και ήταν γιορτή, αρπάζαμε ένα βιβλίο ο κάθε ένας και καθόμαστε στα παγκάκια διαβάζοντας. Και η κυρία Βάννα ήταν μέσ' την καλή χαρά: «Εύγε παιδία μου. Πολύ με συγκινείτε....».

Σταυρούλα Γάββαρη – Φιλόλογος (Ιδιοκτήτρια των ομώνυμων φροντιστηρίων)

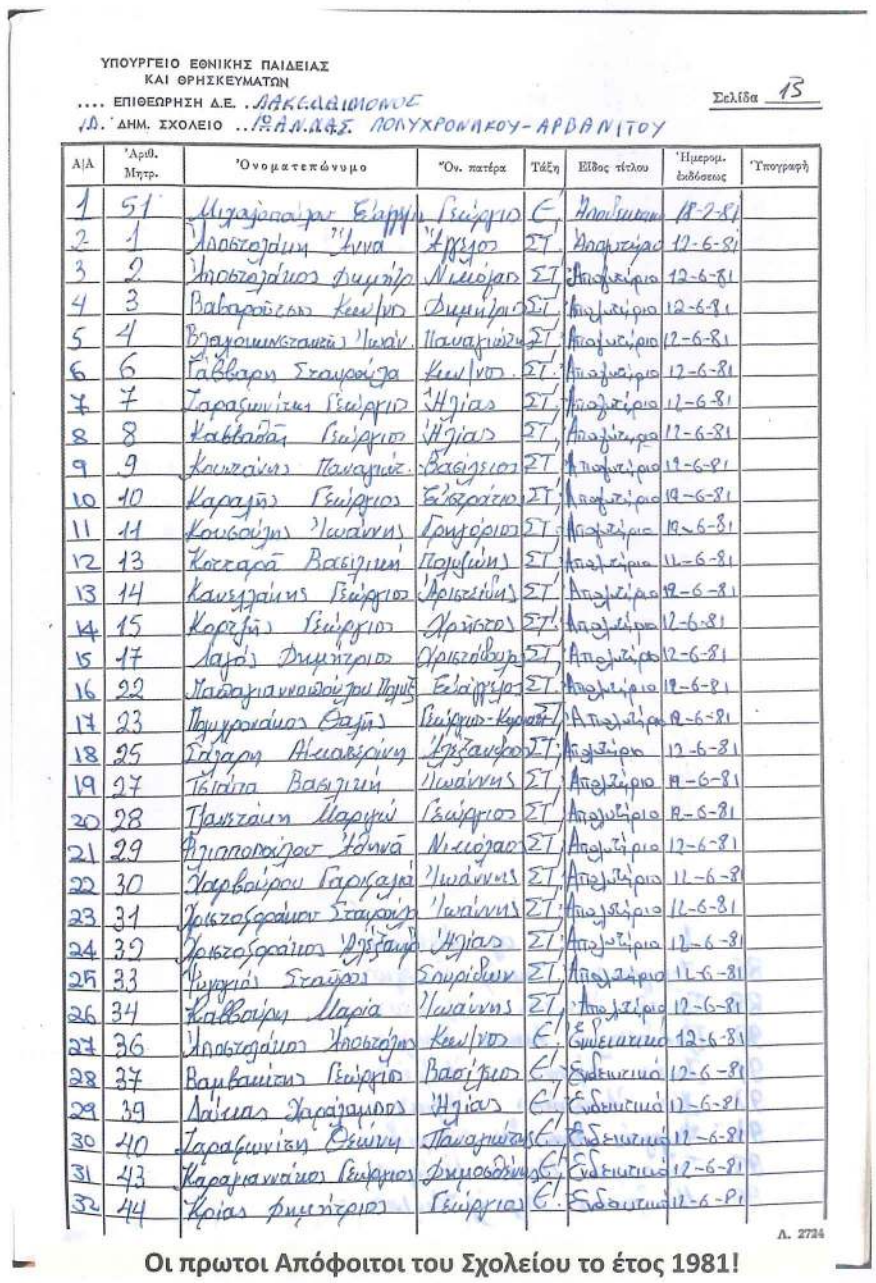
Το ιδιωτικό σχολείο της Κας Βάννας Πολυχρονάκου κλείνει με επιτυχία τα 50 έτη. Εμείς που ήμασταν τα πρώτα παιδιά του θυμόμαστε με συγκίνηση το ξεκίνημα και το δικό μας και του σχολείου αυτού. Από την αρχή είχε προδιαγράψει την επιτυχή πορεία του. Παρόλο που αναφερόμαστε στη δεκαετία του 1970-1980 η προσφορά του, οι γνώσεις, οι επιδείξεις, οι γιορτές δεν ήταν καθόλου κατώτερες από τη σημερινή αποχή. Όμως τα εύσημα αυτής της μακρόχρονης πορείας, εκτός από το διδακτικό προσωπικό, τα αφιερώνουμε στην Κα Βάννα, η οποία κυριολεκτικά ήταν και είναι η ψυχή, η φωνή και η βάση του σχολείου.Από το χαρακτηριστικό χτύπημα στην πόρτα με το χέρι της για να μας εξετάσει, από την ένταση και το πάθος της με ό,τι καταπιανόταν, από το γέλιο της όταν λέγαμε ιστορίες ή πηγαίναμε εκδρομές, ο καθένας μας έχει να θυμάται κάτι ιδιαίτερο. Ευχή μας για το σχολείο αυτό, το «κόσμημα» της πόλης, το πρότυπο εκπαιδευτήριο να συνεχίσει να βγάζει μαθητές με υψηλούς στόχους, με αρχές και με πίστη στον εαυτό τους. Άλλωστε όσοι έχουν αποφοιτήσει είναι πετυχημένοι σε κάθε χώρο της εκπαίδευσης, της ιατρικής, των πολιτικών επιστημών αλλά και άριστοι επαγγελματίες. Τέλος εύχομαι πολλά, όμορφα, δημιουργικά χρόνια στην Κα Βάννα και να γνωρίζει ότι έχει μια ιδιαίτερη θέση στην καρδιά μας.

Σάντρα Ματάλα – Φιλόλογος γερμανικής γλώσσας

Ήταν αρχές Ιουνίου του 1995. Εμείς τα «εκτάκια» θα παρουσιάζαμε ένα μουσικοχορευτικό-θεατρικό κομμάτι με τίτλο «Ο βλάχικος γάμος». Ο συμμαθητής μου, ο Παναγιώτης Μ., θα παρίστανε τον ντελάλη του χωριού. Έπρεπε κρατώντας ένα φλάμπουρο να διασχίσει τρέχοντας όλο το προαύλιο και ταυτόχρονα να λέει τα λόγια του. Ήταν ένα ιδιαίτερο φλάμπουρο, φτιαγμένο με κουδούνες, λουλούδια, κορδέλες, κ.λπ. και η εντολή ήταν: «το φλάμπουρο και τα μάτια σου». Ανήμερα λοιπόν της γιορτής, και για κακή μας τύχη, τον Παναγιώτη, τον πρόδωσαν τα τσαρούχια του. Τρέχοντας, γλίστρησε ξαφνικά και έπεσε ανάσκελα στο δάπεδο, καταφέρνοντας όμως να κρατήσει όρθιο και καμαρωτό το υπέροχο φλάμπουρο. Όλοι οι θεατές, ανάμεσα τους γονείς, συγγενείς, επίσημοι και ο Δεσπότης μας, τον καταχειροκρότησαν, νομίζοντας ότι όλο αυτό ήταν μέρος του θεατρικού. Στα παρασκήνια εμείς δώσαμε από μια ....συγχαρητήρια «καρπαζιά» στον Παναγιώτη, που πιστεύω ακόμα θα θυμάται.....

Ελένη Π. Πλειώτα – Δικηγόρος

Καλημερίζοντας καθημερινά τα δύο μου παιδιά στην πόρτα του σχολείου, το μυαλό μου γυρίζει αυθόρμητα πίσω, τουλάχιστον 27 χρόνια, στο δικό μου σχολείο, το ίδιο σχολείο. Εικόνες, συναισθήματα, μυρωδιές, συγκινήσεις, αγωνίες, όνειρα. Δασκάλες γεμάτες όρεξη για μάθημα αλλά και για αγκαλιές. Ο κύριος Μινέλης, ο οδηγός του σχολικού με σήμα το στρουμφάκι, πάντα με τα αστεία του. Η κυρία Βάννα πάντα αυστηρή αλλά και πάντα χαμογελαστή, να μας δίνει έναυσμα πρωτιάς στα μαθήματα και στους διαγωνισμούς, αλλά να είναι η ίδια πάντα πρώτη στη διασκέδαση κατά τη διάρκεια κάθε είδους γιορτής και στις εκδρομές μας. Τι να πρωτοθυμηθώ! Δασκάλες, φιλίες, παιχνίδια, πρόβες, ταξίδια, εκδρομές, τις τάξεις και τα θρανία που με φιλοξένησαν... Είναι τόσα πολλά... Με συγκινεί, όμως, η «ψυχή» του σχολείου μου: η κυρία Βάννα! Ήταν περίπου το 2012 όταν τη συνάντησα μετά από χρόνια, τυχαία. Συγκινήθηκα όταν μου ανέφερε πως με θυμάται ακόμη να μπαίνω στο γραφείο της κάθε Σεπτέμβρη και να της χαρίζω μικρά δωράκια από τις καλοκαιρινές διακοπές μου. Μάλιστα, θυμόταν χαρακτηριστικά ένα ζευγάρι σκουλαρίκια που είχα κατασκευάσει μόνη μου! Αυτό είναι το σχολείο μου, οι αναμνήσεις που έχουν χαραχτεί ανεξίτηλα στο μυαλό και την καρδιά όλων μας – μικρών και μεγάλων. Κάθε μέρα πλέον, ανοίγοντας την πόρτα του σχολείου μου, νιώθω ευγνωμοσύνη για όσα έζησα. Νιώθω την ίδια ζεστασιά που ένιωθα σαν παιδί.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
.... ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ Δ.Ε. ..ΛΑΚΩΝΙΑΣ
Δ. ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟ ..ΑΝ.ΧΑΣ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΟΥ-ΑΡΒΑΝΙΤΟΥ
Σελίδα 13

Α/Α	Αριθ. Μητρ.	Ονοματεπώνυμο	Όν. πατέρα	Τάξη	Είδος τίτλου	Ημερομ. διδόσεως	Υπογραφή
1	51	Μιχαλοπούλου Ελένη	Γεώργιος	Ε	Απολυτήριο	18-2-81	
2	1	Δασκαλάκη Άννα	Άγγελος	ΣΤ	Απολυτήριο	12-6-81	
3	2	Δασκαλάκης Δημήτρ.	Νικόλαος	ΣΤ	Απολυτήριο	12-6-81	
4	3	Βαβαρούτσος Κων/νος	Δημήτριος	ΣΤ	Απολυτήριο	12-6-81	
5	4	Βλαχογιαννοπούλου Ιωάν.	Παναγιώτης	ΣΤ	Απολυτήριο	12-6-81	
6	6	Γάββαρη Σταυρούλα	Κων/νος	ΣΤ	Απολυτήριο	12-6-81	
7	7	Ζαραξωνίτης Γεώργιος	Ηλίας	ΣΤ	Απολυτήριο	12-6-81	
8	8	Καββαδάς Γεώργιος	Ηλίας	ΣΤ	Απολυτήριο	12-6-81	
9	9	Κουτσούνης Παναγιώτ.	Βασίλειος	ΣΤ	Απολυτήριο	12-6-81	
10	10	Καραμάς Γεώργιος	Ελευθέριος	ΣΤ	Απολυτήριο	12-6-81	
11	11	Κουσούνης Ιωάννης	Γρηγόριος	ΣΤ	Απολυτήριο	12-6-81	
12	13	Κοτσαρά Βασιλική	Παμφίλιος	ΣΤ	Απολυτήριο	12-6-81	
13	14	Κανελλόπουλος Γεώργιος	Αριστείδης	ΣΤ	Απολυτήριο	12-6-81	
14	15	Καρδάς Γεώργιος	Δράκος	ΣΤ	Απολυτήριο	12-6-81	
15	17	Λαμπάς Δημήτριος	Αριστόβουλος	ΣΤ	Απολυτήριο	12-6-81	
16	22	Παπαδοπουλοπούλου Μαρία	Ελευθέριος	ΣΤ	Απολυτήριο	12-6-81	
17	23	Παμφρονάκος Βασίλειος	Γεώργιος-Κυριακή	ΣΤ	Απολυτήριο	12-6-81	
18	25	Σπάρος Αλεξανδρίνη	Αγγελικός	ΣΤ	Απολυτήριο	12-6-81	
19	27	Τσιάπα Βασιλική	Ιωάννης	ΣΤ	Απολυτήριο	12-6-81	
20	28	Τσιντζάνη Μαρίνα	Γεώργιος	ΣΤ	Απολυτήριο	12-6-81	
21	29	Φιλιππόπουλου Ιωάννα	Νικόλαος	ΣΤ	Απολυτήριο	12-6-81	
22	30	Χαρβούρου Γαρυφαλιά	Ιωάννης	ΣΤ	Απολυτήριο	12-6-81	
23	31	Χριστοφόρου Σταυρούλα	Ιωάννης	ΣΤ	Απολυτήριο	12-6-81	
24	32	Χριστοφόρου Ηλέκτρα	Ηλίας	ΣΤ	Απολυτήριο	12-6-81	
25	33	Ψυχράκη Σταύρου	Σπυρίδων	ΣΤ	Απολυτήριο	12-6-81	
26	34	Καββούρη Μαρία	Ιωάννης	ΣΤ	Απολυτήριο	12-6-81	
27	36	Δασκαλάκου Δασκαλάκη	Κων/νος	Ε	Ενδεικτικό	12-6-81	
28	37	Βαμβακίτσης Γεώργιος	Βασίλειος	Ε	Ενδεικτικό	12-6-81	
29	39	Λάππας Χαραλάμπους	Ηλίας	Ε	Ενδεικτικό	12-6-81	
30	40	Ζαραξωνίτου Ελένη	Παναγιώτης	Ε	Ενδεικτικό	12-6-81	
31	43	Καραμανωλάκου Γεώργιος	Δημοσθένης	Ε	Ενδεικτικό	12-6-81	
32	44	Κρόκος Δημήτριος	Γεώργιος	Ε	Ενδεικτικό	12-6-81	

Λ. 2724

Οι πρωτοι Απόφοιτοι του Σχολείου το έτος 1981!

Μαριαλένα Λιαπάκου - Δικηγόρος

Από τα μαθητικά μου χρόνια, στο ιδιωτικό εκπαιδευτήριο ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΟΥ στη Σπάρτη, έχω μόνο ευχάριστες αναμνήσεις. Θυμάμαι τις εξαιρετικές δασκάλες μου, τους υπέροχους χώρους του σχολείου, τον τεράστιο κήπο του σχολείου με τα παγώνια και τα τόσα πολλά παιχνίδια που εμπλουτίζονταν και ανανεώνονταν συνέχεια, τις εκπαιδευτικές εκδρομές μας, τις εκδηλώσεις και τις γυμναστικές επιδείξεις που προετοιμάζαμε μήνες πριν και ήταν μια μεγάλη γιορτή - στην οποία συμμετείχαμε όλοι, οι μαθητές, οι δάσκαλοι και οι γονείς - που σηματοδοτούσε την λήξη του σχολικού έτους και την έναρξη των καλοκαιρινών διακοπών, τους συμμαθητές μου, τους περισσότερους από τους οποίους συναντώ τακτικά έως και σήμερα και πάνω και πριν από όλα την αεικίνητη και αειθαλή κ. Βάννα Πολυχρονάκου, την διευθύντριά μας, τη ραχοκοκαλιά του σχολείου. Το ιδιωτικό εκπαιδευτήριο ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΟΥ, είναι το σχολείο που μου έδωσε πολλά ερεθίσματα και ακόμα περισσότερες γνώσεις, που έθεσε σωστές βάσεις για την μετέπειτα εκπαίδευσή μου και που η φοίτησή μου εκεί συνέβαλε τα μέγιστα στην μετέπειτα πορεία των μαθητικών και στη συνέχεια φοιτητικών μου χρόνων και εν γένει στην πορεία της ζωής μου. Κα Βάννα μου, σας ευχαριστώ για όλα από καρδιάς. Με εκτίμηση.

Νικολέτα-Αικατερίνη Νικητοπούλου - Δικηγόρος

Γνώση, αξιοπρέπεια, υπεροχή και πώς συνεχίζουν για πάντα όσα οι δάσκαλοι μας πρόσφεραν γι' αρχή; Ένα βλέμμα, στη σωστή στιγμή, από τον σωστό άνθρωπο, για τον σωστό λόγο. Ένα βλέμμα, σε μία στιγμή αμηχανίας, από τη αδελφή ψυχή σου, για λίγη ενθάρρυνση... Και κάπως έτσι, όταν ανοίγεις τα φτερά για μακριά – ή όχι και τόσο, το σχολείο σου έχει χαρίσει άρρηκτους δεσμούς και μια πατρίδα μέσα σου.

Θαλής Πολυχρονάκος Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω

Η κ. Βάννα Πολυχρονάκου επέλεξε ως πρόσθετο Αναγνωστικό, όταν φοιτούσα στην Ε' Δημοτικού, το εξαίρετο έργο με τίτλο: «Ο Χάρης του Θεαγένη», που περιγράφει σε εξαίρετη Δημοτική την καθημερινή ζωή ενός εφήβου στην αρχαία Αθήνα. Μέσα από τα μάτια του νεαρού Χάρη του Θεαγένη ξετυλίγεται με καταπληκτικό τρόπο η καθημερινή ζωή της αρχαίας Αθήνας κατά τους κλασσικούς χρόνους. Ο Αθηναίος έφηβος γιορτάζει τα Παναθήναια, συμμετέχει με ενθουσιασμό ως θεατής στους Ολυμπιακούς Αγώνες, παρατηρεί εκστατικός την κατασκευή της Ακρόπολης. Περπατά στην αρχαία Αγορά, παρακολουθεί με δέος τους ρήτορες της Αθήνας και τις συνεδριάσεις της Ηλιαίας και του Αρείου Πάγου. Η βιωματική περιγραφή του Χρυσού Αιώνα του Περικλή, της καλύτερης στιγμής της Αθηναϊκής Δημοκρατίας, μέσα από τις σελίδες του καταπληκτικού Αναγνωστικού «Ο Χάρης του Θεαγένη», αποτέλεσε μια μοναδική εκπαιδευτική εμπειρία κατά τη φοίτησή μου στην Ε' Δημοτικού, οι ζωηρές αναμνήσεις της οποίας με συνοδεύουν μέχρι σήμερα. Αυτό το καταπληκτικό βιβλίο μου χάρισε ένα μοναδικό ταξίδι στο ένδοξο παρελθόν της αρχαίας Αθήνας και συνέβαλε αποφασιστικά στη διαμόρφωση του χαρακτήρα μου, με πρότυπο τις αρετές και τα όνειρα του Αθηναίου εφήβου, φυτεύοντας γόνιμο σπόρο στην ψυχή μου για τη μετέπειτα ενασχόλησή μου με την αρχαία ελληνική γραμματεία και ιστορία.

Στον Λούβρο - Θαυμάζουμε τη Νίκη της Σαμοθράκης!

Χριστιάνα Ματθαίου – Δικηγόρος Αθηνών

«Δεν υπάρχει δεν μπορώ, υπάρχει δε θέλω! Σωστό ξεκίνημα στο σχολείο, σημαίνει σωστό ξεκίνημα στη ζωή!» Το κουδούνι χτύπησε και η γιορτή της γνώσης και του πολιτισμού ξεκίνησε! Γυμναστικές επιδείξεις, παρελάσεις, παραδοσιακές στολές, παραδοσιακοί χοροί, σχολικές γιορτές, μουσικές, ποιήματα, παιδικά χαμόγελα, διαλείμματα, σκέφτομαι και γράφω, γραμματική, μάθηση, προσευχή, εκδρομές, παιχνίδι, διακρίσεις σε διαγωνισμούς. Αμέτρητες ανεξίτηλες αναμνήσεις που τις κουβαλάμε μέσα μας σαν ανεκτίμητο θησαυρό όπου και αν πάμε. Το δέσιμο με τους συμμαθητές κι αυτό ανεξίτηλο και η συγκίνηση πλημμυρίζει την καρδιά σε κάθε αναφορά των εκεί σχολικών μας χρόνων. Το αγαπημένο μας Σχολείο – διαμάντι για τη Σπάρτη μας, επιβεβαιώνει τον τίτλο του ως ένα Πρότυπο Σχολείο που μας γαλούχησε πρωτίστως με μεράκι και ευσυνειδησία και μας έδωσε στέρεες βάσεις και φτερά για να πετάξουμε μακριά στην μετέπειτα εξέλιξή μας. Η στοργική αγκαλιά του Σχολείου, η αγαπημένη μας και μοναδική Κα Βάννα Πολυχρονάκου αποτελεί σύμβολο έμπνευσης και μας διδάσκει διαχρονικά εκτός από γράμματα, ανθρώπινες αξίες, ιδανικά, αγάπη για την πατρίδα και προπαντός γνήσια ελληνική παιδεία. Ως μαθητές της νιώθουμε απέραντη ευγνωμοσύνη και την ευχαριστούμε θερμά την αγαπημένη μας δασκάλα Κα Βάννα Πολυχρονάκου.

Ο παπα -Λάζαρος δάσκαλος στη ΣΤ΄Τάξη του 1984!

Θεοφάνης Βασιλακάκος – Ορθοπεδικός χειρουργός - Αθλητίατρος

Με μεγάλη μου χαρά πληροφορήθηκα ότι το Ιδιωτικό Εκπαιδευτήριο ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΟΥ γιορτάζει τα 50ά του γενέθλια. Αποφοίτησα από το σχολείο το 1984. Εκεί μπήκαν οι γερές βάσεις για την μετέπειτα εκπαιδευτική και στη συνέχεια επαγγελματική μου εξέλιξη. Εύχομαι λοιπόν σε όλο το προσωπικό του σχολείου και στη Διευθύντρια κυρία Βάννα Πολυχρονάκου προσωπικά, καλή δύναμη στο εξαιρετικό έργο που εκτελούν, για να προετοιμάσουν τους μαθητές για τις μελλοντικές εκπαιδευτικές και κοινωνικές τους αναζητήσεις. Με τιμή.

Η πρώτη τετράδα Μαχαίρας,- Γάββαρης -Σούπος-Βασιλακάκος!

συνέχεια απο σελ. 18

Δέσποινα-Μαντώ Ζουρντού - Οδοντίατρος

Αν θα έπρεπε να επιλέξω μια από τις αμέτρητες αναμνήσεις μου μεγαλώνοντας μέσα στη «μητρική φωλιά» του αγαπημένου μου Σχολείου, θα ήταν η τελευταία καλοκαιρινή γιορτή της έκτης δημοτικού, που με δάκρυα στα μάτια τραγουδούσαμε όλοι δυνατά «Δε χορταίνω να βλέπω ήλιο, δε χορταίνω να βλέπω εσένα, ω Πατρίδα Ελλάδα Ελλάδα». Μία τάξη συγκινησιακά φορτισμένη, γνωστικά τόσο προετοιμασμένη για το γυμνάσιο να αποχαιρετά τη μικρή αυτή κοιτίδα πολιτισμού της Σπάρτης έχοντας αποκομίσει τόσες γνώσεις, αλλά προπάντων έναν αστείρευτο πατριωτισμό για την Ελλάδα μας. Το ιδιωτικό μας σχολείο γαλουχεί γενιές, μεγαλώνει Ελληνόπουλα σαν ένα σύγχρονο «κρυφό σχολειό», παιδιά ελεύθερα που «δε χορταίνουν να βλέπουν ήλιο», που «δε χορταίνουν να βλέπουν ελεύθερη Ελλάδα» σε όποιο σημείο του κόσμου και αν βρίσκονται. Με την ίδια «γεύση πατρίδας» 40 χρόνια μετά, γονέας πλέον, αντικρίζω τα παιδιά μας σήμερα να βροντοφωνάζουν «Ζήτω η Ελλάδα» μέσα στο ιδιωτικό, κρατώντας ψηλά την ελληνική σημαία, κρατώντας ψηλά το ελληνικό φρόνημα και το πολιτιστικό ιστορικό μας ήθος. Σε δύσκολους εθνικούς καιρούς, η πιο σημαντική προσφορά του Σχολείου μας είναι αυτή: να μεγαλώνει τα αυριανά Ελληνόπουλα που κι αυτά με τη σειρά τους θα κρατήσουν την ελληνική σημαία ψηλά και θα πουν περήφανα τα δικά τους «όχι». Δε θα ξεχάσω ποτέ όταν το Μακεδονικό ονοματολογικό ζήτημα ανέκυψε το 1991, ήμασταν το πρώτο σχολείο που σηκώσαμε σημαίες «η Μακεδονία είναι Ελληνική», που κρατήσαμε ψηλά κι αυτόν τον ελληνικό ήλιο, της Βεργίνας. Υποκλίνομαι στο μεγαλείο αυτού του σχολείου, η σημαντικότερη παρακαταθήκη της πόλης μας στις επόμενες γενιές και 32 χρόνια μετά συγκινούμαι να αντικρίζω την αγαπημένη μας διευθύντρια, τη δεύτερη μάνα μας, όπως την αποκαλώ, να κατεβαίνει αγέρωχη και περήφανη την οδό Λυκούργου στις εθνικές μας εορτές τιμώντας την Ελεύθερη Ελλάδα, τη Μακεδονία την Ελληνική σε κάθε βηματισμό, σε κάθε εμβατήριο με τον ίδιο απαράμιλλο πατριωτισμό, μεταλαμπαδεύοντας την αγάπη της αυτή στις νέες γενιές, ακόμα και στα πιο μικρά Ελληνόπουλα, που «δε χορταίνουν να βλέπουν τον ήλιο», που «δε χορταίνουν να βλέπουν Ελλάδα» σε όποιο σημείο του κόσμου και να βρίσκονται και σε όποια ιστορική συγκυρία, χωρίς φόβο, με ήθος και τιμή για την Πατρίδα. Γιατί ο πατριωτισμός δεν έχει ηλικία, ούτε ανθρώπινη, ούτε ιστορική.

Η ομάδα του σχολείου παρελαύνει με τη βυζαντινή σημαία στο 'Ελτσε!

Βασιλική Παναγάκου – Εντεταλμένη καθηγήτρια στο Πανεπιστήμιο Πελ/σου

Πάντοτε «το σχολείο μου» είχε ως βασική αρχή τη διαμόρφωση συνείδησης στους μαθητές, αλλά και τη γνωριμία μας με τη φύση. Θυμάμαι χαρακτηριστικά μια εκδήλωση που είχε γίνει με σκοπό να γνωρίσουμε τις ομορφιές του Ταϋγέτου. Στην εκδήλωση αυτή, κάθε παιδάκι, με τη βοήθεια των δασκάλων, είχε ετοιμάσει ένα κείμενο και εγώ είχα αναλάβει να ασχοληθώ με τη χλωρίδα του Ταϋγέτου και συγκεκριμένα με τα σπάνια φυτά που ευδοκιμούν σ' αυτόν. Στην εκδήλωση αυτή είχε παραστεί και ο αείμνηστος Χαρίλαος Καλαβρυτινός, που είχε μοιραστεί μαζί μας τις γνώσεις του και τις εμπειρίες του από την ορειβατική ζωή του.

Στο σχολείο μας πάντοτε συμμετείχαμε σε ενδιαφέρουσες εκπαιδευτικές εκδρομές. Έτσι στη Στ' δημοτικού πήγαμε εκδρομή στην Αθήνα, στη Βουλή των Ελλήνων. Φτάνοντας εκεί είδαμε αρχικά την έκθεση που φιλοξενούσε η Βουλή και έπειτα ανεβήκαμε στο κατάλληλο θεωρείο που βρίσκεται στο χώρο των συνεδριάσεων. Θυμάμαι ότι γινόταν μια έντονη συζήτηση των πολιτικών, σχετικά με το τότε φλέγον ζήτημα του σχεδίου Καποδίστρια. Το σχολείο μου, και το σχολείο πια του παιδιού μου, το έχω πάντοτε μέσα μου. Ο σεβασμός, η ευγνωμοσύνη και η αγάπη μου προς την κ. Βάννα και προς τις δασκάλες μου, είναι δύσκολο να περιγραφούν με λόγια. Οι αναμνήσεις έχουν φωλιάσει στην καρδιά μου και στο μυαλό μου Και δεν θα τις ξεχάσω ποτέ.

Σταύρος Αντωνόπουλος – Παιδίατρος, Διευθυντής Νοσοκομείου Παίδων

Μετά από επικοινωνία με παλιούς μου συμμαθητές, μου ζητήθηκε να γράψω δυο λόγια για την εφημερίδα του σχολείου σας ...μας... Κα Βάννα εύχομαι να είστε καλά και γερή όπως πάντα. Τι να πρωτοθυμηθώ για το σχολείο μας ...το πρώτο μας σχολείο ...από το νηπιαγωγείο μέχρι που ανδρωθήκαμε εκεί!!! Η γνώση που μας παρείχε πιθανόν να έγινε εφόδιο για μια ζωή – οι δράσει που πραγματοποιούσαμε πιθανόν να μας έμαθαν πολλαπλές δεξιότητες ...συνεργασία, άμιλλα, συναγωνισμό, ανταγωνισμό, συντονισμό και πολλές άλλες – οι άνθρωποι που μας φρόντιζαν (δάσκαλοι, οδηγοί και φυσικά η Κα Βάννα) χαραγμένοι στο είναι μας. Κυριολεκτικά τόσα πράγματα που ρουφούσαμε σα σφουγγάρια από το χώρο μας αυτό – ναι από το χώρο γιατί ήταν σα ζωντανός οργανισμός που αποτελείτο από διάφορα κύτταρα. Το δικό μας χώρο, δομημένο στις δικές μας ανάγκες. Ένα όμως δεν μπορώ να εξηγήσω .... Πώς γίνεται με τους συμμαθητές μας, μαζί από τριών ετών ...ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΚΟΜΑ ΜΑΖΙ. Με άλλους κουμπάροι, με άλλους κυριολεκτικά αδέλφια ακόμα και σήμερα. Με όλους όμως ενωμένοι ...μια περίεργη, ανεξήγητη ένωση ... ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ!!! Σε ευχαριστούμε για όλα «ΧΩΡΕ ΜΑΣ»!!!

Βερόνικα Λέκκα – Δικηγόρος

Μετά από τόσα χρόνια που έχουν περάσει από τότε που τελείωσα το δημοτικό, οι αναμνήσεις μου για το σχολείο όπου φοίτησα, δεν μπορούν να είναι πάρα μόνο, γλυκές. Δεν μπορώ να ξεχάσω την ασφάλεια που ένιωθα όταν πέρναγα κάθε πρωί, την τεράστια στα μάτια μου, λευκή είσοδο του σχολείου. Την ασφάλεια την διαδεχόταν η χαρά να τρέξω να βρω τις παρέες μου λίγο πριν χτυπήσει το κουδούνι για την πρωινή προσευχή. Το ατελείωτο παιχνίδι στους, κατά ηλικίες χωρισμένους προαύλιους χώρους γύρω από το σχολείο, ήταν διαρκώς γεμάτο συναισθήματα έξαλου ενθουσιασμού! Ήταν τόσα τα ερεθίσματα που ζήσαμε ως παιδιά, που δεν ένιωσα ποτέ ότι περνούσα μονότονα το χρόνο μου, καλύτερα, δεν κατάλαβα πότε πέρασαν, τόσο γρήγορα, τα χρόνια του δημοτικού. Τα τεράστια πολύχρωμα παιχνίδια, η λίμνη με τις πάπιες, τα πανέμορφα παγόνια, το μικρό πόνυ που είχε κυριολεκτικά γίνει ο πρωταγωνιστής της καρδιάς μας, οι γυμναστικές επιδείξεις κάθε Ιούνιο, οι προετοιμασίες σε μαθητικούς διαγωνισμού, οι επιμορφωτικές εκδρομές, δημιούργησαν στην ψυχή μου ως παιδί, αυτό που κρατώ μέσα μου έως σήμερα. Την αέναη επιδίωξή μου, να συναναστρέφομαι μόνο με ανθρώπους δημιουργικούς, και να ενεργώ με γνώμονα το καλό και το δίκαιο. Σε ευχαριστώ σχολείο μου....

Η Μακεδονία είναι Ελληνική!

συνέχεια απο σελ. 19

Δημήτρης Αποστολάκος – Δάσκαλος

1973 - αρχή εκπαίδευσης για μένα, θα πάω νηπιαγωγείο! Έχει ξεκινήσει ένα καινούργιο στην πόλη από την προηγούμενη χρονιά, οικογενειακών φίλων, της κυρίας Βάννας το λένε. Εκεί γινόμαστε ελαφάκια και θα χοροπηδάμε σ' ένα πράσινο γκαζόν, ενώ τα προνήπια τα λέμε σπουργιτάκια και θα είναι μικρά! Εν τω μεταξύ μεταπολίτευση τώρα, τρίτη ελληνική δημοκρατία, παράξενες και ανήσυχες εποχές, αναμετριέται η πρόοδος με τη συντήρηση. Παιδαγωγικά, σίγουρα έχουμε μείνει πίσω ως χώρα. Πρέπει να μεγαλώσουμε μάλλον γρήγορα και πρέπει να εκπαιδευτούμε καλά. Θα πάω δημοτικό κι εκεί κόβουν τα μαλλιά και ό,τι εξέχει, ίσως και τα μυαλά! Μα η κυρία Βάννα ιδρύει πρώτη δημοτικού κι αυτή δε σε κουρεύει μου λένε. Δέχομαι με συνοπτικές διαδικασίες να πάω. Αντίο φίλοι της αλάνας, θα σας βλέπω μόνο ίσως το απόγευμα. Η κυρία Βάννα μας παίρνει στο κατόπι, κάθε χρονιά που τελειώνουμε, ιδρύει την επόμενη τάξη μέχρι την έκτη. Το εγχείρημα ολοκληρώνεται. Ένα ιδιωτικό δημοτικό σχολείο με λεωφορεία στη μικρή επαρχιακή μας πόλη. Δίνουν και παίρνουν εκδρομές, γιορτές, επιδείξεις, χοροί και παραστάσεις (πρωταγωνιστής εγώ συνήθως), διαγωνισμοί, κρίσεις, συγκρίσεις, διακρίσεις και διακρίσεις! Κατόπιν η πρώτη φουρνιά αποφοιτούμε και κινάμε για τη μεγάλη θάλασσα της πραγματικής ζωής, άλλοι με μπρατσάκια κι άλλοι με μακροβούτια. Θα γινόμουν αρχιτέκτων, μηχανικός, καλλιτέχνης, ζογκλέρ ή ραλλίστας. Τελικά καταπιάστηκα με τις παιδαγωγικές, να διορθώσω όσα προλάβαινα έξω μου, μα και εντός μου. Έγινα δάσκαλος! Μισό αιώνα τώρα η ζωή μου στα σχολεία! Θα μείνω μάλλον για πάντα συνδεδεμένος με τον πόνο του παιδιού. Όπως κι εκείνη η μακρινή μου δασκάλα. Που 50 χρόνια παραμένει – πίσω από τον επίσημο τίτλο Πρότυπο Ιδιωτικό Εκπαιδευτήριο ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΟΥ – εκεί, αγέρωχη, στο σχολείο της Βάννας! Γιατί έτσι το λέμε όλοι και έτσι θα το λέμε. Ένα καθαρά δικό της δημιούργημα, ίσως το πιο πονεμένο από τα παιδιά της! Χρόνια Πολλά!!

1974! Η πρώτη παρέλαση του Νηπιαγωγείου!

Για πρώτη φορά λειτουργεί το Ιδιωτικό Νηπιαγωγείο στη Σπάρτη και κυκλοφορεί το πρώτο σχολικό λεωφορείο στη Σπάρτη. Ο τότε Δήμαρχος Σαϊνόπουλος τιμής ένεκεν, δίνει την άδεια να ανοίξει το ιδιωτικό νηπιαγωγείο την παρέλαση. Μαζορέτα που δίνει το ρυθμό στους έξι τυμπανιστές που συνοδεύουν τη σημαία μας, είμαι εγώ. Οι τυμπανιστές βέβαια δεν παίζουν, απλώς κρατάνε τα τυμπανάκια. Εγώ όμως έπρεπε να δίνω το ρυθμό. Κρατάω ένα σκήπτρο ντυμένο με βελούδο και με δύο φούντες που το ανεβοκατεβάζω με ρυθμό...Ποτέ δε θα ξεχάσω τα χειροκροτήματα! Κι όσο αυτά δυνάμωναν, δυνάμωνε και η δύναμη στο ανεβοκατέβασμα του «σκήπτρου». Το Σχολείο μου, μου άνοιξε νέους κόσμους στη γνώση, την κοινωνικότητα, την αναζήτηση, την ευπρέπεια, τον πολιτισμό, την αξιοπρέπεια, τη συνεχή πρόοδο και αναζήτηση..... Σημείωση: Η περήφανη μάνα δεχόταν για μήνες συγχαρητήρια!!!! Χρόνια Πολλά Σχολείο Μου!!!

Τιτίκα Τζανετάκη, Ψυχολόγος (μεταπτυχιακό στην Αμερική)

«Παρελθόν – Παρόν – Μέλλον»

Μπορεί ένα σχολείο να συνδυάσει με επιτυχία το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον; Θα μπορούσαμε εδώ να απαντήσουμε πως είναι πολύ δύσκολο, ίσως και δεν το έχει σκεφτεί κανείς να το εφαρμόσει σαν τρίπτυχο στην εκπαιδευτική διαδικασία. Το Ιδιωτικό Εκπαιδευτήριο «ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΟΥ» έχει καταφέρει με μεγάλη επιτυχία να εφαρμόζει αυτό το τρίπτυχο: «Παρόν – Παρελθόν – Μέλλον». Το αγαπημένο μας σχολείο γνωρίζει πολύ καλά πως το παραπάνω τρίπτυχο είναι σημαντικό για τα παιδιά. Αξιοποιεί τις εμπειρίες που έχει ένας μαθητής (παρελθόν), καλλιεργεί τις δεξιότητές του στο παρόν και εξοπλίζει κατάλληλα για το μέλλον. Γνωρίζουμε όλοι πως η γνώση του παρελθόντος έρχεται μέσα από τη μελέτη της ιστορίας. Στο Ιδιωτικό Εκπαιδευτήριο όμως, εκτός από την ιστορία, τα παιδιά μαθαίνουν και έρχονται σε επαφή με την παράδοση, τα ήθη και τα έθιμα του τόπου μας. Αγαπούν την παράδοση και τηρούν τα ήθη και τα έθιμα που είναι ο συνδετικός κρίκος παρελθόντος – παρόντος. Συγκεντρωμένοι οι μαθητές στην αίθουσα που φιλοξενεί τη Λαογραφική Έκθεση, τα κρύα και βροχερά πρωινά, ακούνε μαγεμένοι την αγαπημένη μας κ. Βάννα να τους διηγείται πολλές ιστορίες που σίγουρα δεν είναι τυχαίες, αλλά επιλεγμένες από την ίδια με στόχο πάντα να μεταδώσει στους μαθητές την αγάπη της για τις παραδόσεις, τα ήθη, τα έθιμα αλλά και την ιστορία της πατρίδας μας. Και τα καταφέρνει απόλυτα και με μεγάλη επιτυχία, διότι έχει αγάπη και ενθουσιασμό – στοιχεία που είναι «κολλητικά». Γνωρίζοντας λοιπόν οι μαθητές το παρελθόν, με όλα τα θετικά και αρνητικά φορτία του, χτίζουν ένα δυνατό παρόν. Το οικοδόμημα της γνώσης είναι ακόμα μικρό, έχουν πολλά χρόνια μπροστά τους να προσθέσουν ορόφους γνώσης. Είναι μικρό, αλλά έχει ατράνταχτα θεμέλια, γιατί δεν αποτελούνται μόνο από εκπαίδευση. Το μυστικό συστατικό είναι η παιδεία. Αυτή οδηγούσε, οδηγεί και θα οδηγεί τους μαθητές του Ιδιωτικού Εκπαιδευτηρίου σε ένα λαμπρό μέλλον, εφοδιασμένοι όχι μόνο με γνώσεις, αλλά κυρίως με παιδεία που οδηγεί στη διαμόρφωση ενός ακέραιου χαρακτήρα και ενός υπεύθυνου πολίτη στην κοινωνία.

Ελένη Καμπέρη – Φιλόλογος (Επιστημονική συνεργάτις του Σχολείου)

«Έτος Μαρία Κάλλας το 2023»

Μικρός φόρος τιμής στη μεγάλη Ελληνίδα υψίφωνο Μαρία Κάλλας είναι ο κύκλος μαθημάτων που έγινε στις μεγάλες τάξεις του Σχολείου μας. Οι μαθητές μας παρουσίασαν τις υποθέσεις μερικών πολύ γνωστών μελοδραμάτων.

Ιωάννης Γούτος – Στ' τάξη – «Όπερα»

Η όπερα λέγεται και μελόδραμα. Είναι δράμα ποιητικό. Δηλαδή έχει έμμετρους διαλόγους και τραγούδια. Τα τραγούδια ερμηνεύονται από χορωδίες με τη συνοδεία ορχήστρας. Οι πρωταγωνιστές, τενόροι άνδρες και υψίφωνες γυναίκες τραγουδάνε σόλο και βέβαια συνοδεύονται από την ορχήστρα. Υψίφωνος υπήρξε η Ελληνίδα Κάλλας. Το κάθε μελόδραμα έχει δύο μέρη:

1/ Το λιμπρέτο: Αυτό είναι η υπόθεση του έργου. Η υπόθεση είναι παρμένη συνήθως από τη μυθολογία και την ιστορία.

2/ Η μουσική: Τη μουσική τη γράφουν οι συνθέτες. Στις όπερες που είναι γνωστές, τη μουσική την έχουν γράψει οι συνθέτες που έχουμε όλοι μας ακούσει, όπως ο Βάγκνερ, ο Μότσαρτ, ο Ροσσίνι, ο Βέρντι, ο Μπιζέ, κλπ.. Η όπερα παίζεται στη «Λυρική Σκηνή». Εκτός όμως από τις δραματικές υποθέσεις υπάρχουν και οι κωμικές. Το είδος με υπόθεση σατιρική λέγεται οπερέτα. Οι μεγάλοι συνθέτες έγραψαν και οπερέτες. Ελληνική οπερέτα γνωστή είναι ο «Βαφτιστικός».

Αριστεύσαμε στους αγώνες ρητορικής τέχνης Περιφέρειας Πελοποννήσου. Το σχολείο μας απέσπασε δύο βραβεία!

συνέχεια απο σελ. 20

Παρασκευή Γκιώκα – Στ' τάξη – «Μήδεια»

Η Μήδεια, κόρη του βασιλιά Πελία ήταν αυτή που βοήθησε τον Ιάσονα να κλέψει το «χρυσόμαλλο δέρας». Ο Ιάσονας φεύγοντας την πήρε μαζί του και την παντρεύτηκε. Απέκτησαν δύο παιδιά. Μετά από λίγα χρόνια ο Ιάσονας την εγκατέλειψε και ήθελε να παντρευτεί την κόρη του βασιλιά της Κορίνθου. Τότε η Μήδεια τρελαμένη από ζήλεια σκότωσε τα δύο παιδιά της για να τον κάνει να πονέσει. Αυτή είναι μια πολύ τραγική ιστορία. Την όπερα αυτή την τραγούδησε πολλές φορές η Κάλλας. Η επιτυχία της έχει μείνει ιστορική. Στην Ελλάδα παρουσιάστηκε στο θέατρο της Επιδαύρου. Τα εισιτήρια είχαν προπωληθεί από πολλούς μήνες πριν και κόσμος είχε έρθει από όλα τα μέρη της γης για να την απολαύσει στις άριες που έβγαζε. Ο Ωνάσης, σύντροφος της Κάλλας, είχε ξοδέψει πάρα πολλά χρήματα για αυτή την παράσταση. Η επιτυχία της υψιφώνου έκανε το γύρο του κόσμου...

Ηλίας Βουδούρης – Στ' τάξη - «Μαντάμ Μπάτερφλάι»

Η όπερα αυτή του Πουτσίνι αφηγείται την τραγική ιστορία μιας Γιαπωνέζας έφηβης που αποκαλείται χαϊδευτικά πεταλούδα «Μπάτερφλάι». Η Μαντάμ Μπάτερφλάι έχει παντρευτεί έναν Αμερικανό αξιωματικό. Αυτός όμως την εγκαταλείπει και φεύγει. Όταν επιστρέφει μετά από τρία χρόνια ζητάει να πάρει το παιδί που απέκτησαν. Τότε στην Μπάτερφλάι απομένει μια επιλογή: το χαρακίρι.

Θοδωρής Κονιδιτσιώτης – *Στ' τάξη* - «Αΐντα»

Στην όπερα αυτή του Τζουζέπε Βέρντι, η Αΐντα, κόρη του βασιλιά της Αιθιοπίας είναι αιχμάλωτη στην Αίγυπτο και ερωτευμένη με τον αρχιστράτηγο του αιγυπτιακού στρατού, Ρανταμές. Τον Ρανταμές, αγαπάει και η κόρη του βασιλιά της Αιγύπτου Άμνερις. Η Αΐντα καταφέρνει και παίρνει πληροφορίες από τον Ρανταμές για τα σχέδια δράσης του αιγυπτιακού στρατού. Ο Ρανταμές συλλαμβάνεται για την προδοσία του και καταδικάζεται σε θάνατο. Κανείς δεν μπορεί να τον σώσει. Τον κλείνουν στην υπόγεια κρύπτη του ναού του Ηφαίστου για να πεθάνει. Εκεί κρύβεται και η Αΐντα αφού επιθυμεί να πεθάνει στο πλευρό του αγαπημένου της.

Γιώργος Περδικόγιαννης – Στ' τάξη - «Κάρμεν»

Η Κάρμεν, μια πανέμορφη και φλογερή τσιγγάνα αγάπησε τον ταυρομάχο Εσκαμίγιο που ήταν διάσημος. Για χάρη του, χώρισε τον Χοσέ, ο οποίος είχε εγκαταλείψει τα στρατιωτικά του καθήκοντα, αλλά και τον παιδικό του έρωτα για να είναι μαζί της. Η Κάρμεν όμως ερωτευμένη με τον ταυρομάχο δεν μπορεί να ζήσει χωρίς αυτόν και παρόλο που ο Χοσέ την πιέζει του δηλώνει πως δεν τον αγαπάει πια. Έτσι έρχεται το μοιραίο τέλος, καθώς ο Χοσέ σκοτώνει με μια μαχαιριά την όμορφη τσιγγάνα. Με ταυρομαχίες και τσιγγάνους, με κυρίαρχο χρώμα το κόκκινο και χορευτές φλαμένκο, οι θεατές ζούνε έναν μύθο και μεταφέρονται στην Ανδαλουσία, εκεί που έζησε και δημιουργήθηκε ο χαρακτήρας της πιο ατίθασης ελεύθερης γυναίκας στον κόσμο, της Κάρμεν.

Τα Χαρούμενα Εκτάκια μας!

Στράτος Περγαντής – Στ' τάξη – «Τόσκα του Τζάκομο Πουτσίνι»

Η διάσημη αοιδός Τόσκα είναι ερωτευμένη με τον ζωγράφο Μάριο Καβαραντόσσι, ο οποίος συλλαμβάνεται από τον διευθυντή της αστυνομίας Σκάρπια με την κατηγορία ότι παρείχε άσυλο σε έναν δραπέτη. Ο διοικητής της αστυνομίας όμως ο Σκάρπια είναι κι αυτός ερωτευμένος με την Τόσκα. Ο ζωγράφος καταδικάζεται σε θάνατο και η Τόσκα απελπισμένη ζητάει από τον Σκάρπια να του χαρίσει τη ζωή. Εκείνος τη διαβεβαιώνει πως τα όπλα των ανδρών του εκτελεστικού δε θα έχουν σφαίρες και θα γλιτώσει ο αγαπημένος της, αν γινόταν δική του. Αυτή τον κοροϊδεύει και κάνει πως δέχεται. Όταν παίρνει τη συμφωνία τον σκοτώνει. Όμως και ο αγαπημένος της πέφτει νεκρός από τα πυρά αφού και ο Σκάρπια της είχε κοροϊδέψει, για να την κρατήσει για πάντα δική του. Η Τόσκα απελπισμένη πέφτει στον Τίβερη.

Ελληνικά Νησιά

Τα Ελληνικά νησιά μας, κάτασπρα λουλούδια, ριγμένα στο πέλαγος είναι ο δημοφιλέστερος προορισμός όλων των τουριστών του κόσμου. Οι μαθητές της Ε΄ τάξης παρουσιάζουν με το δικό τους τρόπο ο καθένας το νησί που γνώρισε και αγάπησε.

Λίου Σισσίν - Κύθηρα

Τα Κύθηρα είναι γνωστά σαν το νησί της Αφροδίτης. Η μυθολογία μας λέει πως η Αφροδίτη γεννήθηκε στον αφρό των κυμάτων που βρέχουν τα Κύθηρα. Η Παναγία η Μυρτιδιώτισσα είναι η προστάτιδα του νησιού. Οι παραλίες του νησιού είναι μαγευτικές.

Ντόκαϊ Μανώλης - Αστυπάλαια

Η Αστυπάλαια είναι γνωστή σαν η πεταλούδα του Αιγαίου. Το πολύ ιδιαίτερο σχήμα της, από ψηλά, μοιάζει σαν πεταλούδα με ανοιγμένα τα φτερά που είναι ξαπλωμένη πάνω στα γαλάζια κύματα του Αιγαίου. Βρίσκεται στο σημείο που τα Δωδεκάνησα συναντούν τις Κυκλάδες. Το πρώτο πράγμα που βλέπει ο επισκέπτης είναι οι 8 μύλοι της χώρας. Υπολογίζεται ότι χτίστηκαν περίπου στο τέλος του 15ου αιώνα. Στην Αστυπάλαια κυριαρχεί η λαϊκή παράδοση η οποία κρατιέται με τα πανηγύρια. Κάθε θρησκευτική γιορτή συνοδεύεται από ένα λαϊκό πανηγύρι στην αυλή της εκκλησίας. Η Αστυπάλαια έχει δαντελωτές ακτές και χρυσαφένιες παραλίες. Το πάντρεμα της θάλασσας με την άγρια ακτογραμμή δημιουργούν μοναδικούς κολπίσκους, πραγματικά μαγευτικούς. Σκέπτεστε να ανακαλύψετε την Αστυπάλαια;

Λυραντζής Παναγιώτης - Ζάκυνθος

Η Ζάκυνθος είναι το νησί από όπου ο Διονύσιος Σολωμός άκουγε τις ντουφεκιές που έπεφταν στο Μεσολόγγι και έγραψε τους " Ελεύθερους πολιορκημένους " . Είναι γνωστό το νησί με το όνομα TZANTE. Οι Βενετσιάνοι ονόμαζαν την Ζάκυνθο " Φιόρο του Λεβάντε" που σημαίνει "Ανθός της Ανατολής". Σήμερα, ο ανδριάντας του Σολωμού κοσμεί την κεντρική πλατεία του νησιού. Είναι σαν να μας λέει: «Ακολουθήστε με στα σοκάκια και στις πανέμορφες παραλίες της γενέτειρας μου. Θα είναι τιμή μου να σας γνωρίσω την Ζάκυνθο...». Ξεχωριστή ομορφιά έχει η παραλία του Αϊ Γιώργη γνωστή ως " Ναυάγιο ". Το 1980 τρικυμία ξέρασε στη μικρή παραλία ένα πλοίο. Άγρια ομορφιά και καταγάλανα νερά. Μπορείς να πας εκεί μόνο με βαρκούλα. Ένα κομμάτι της παραλίας του νησιού είναι γεμάτο με γαλάζιες σπηλιές κρυμμένες μέσα και κάτω από τα βράχια.

Διαγωνισμός: Η θάλασσα που θα ήθελα να έχω!

συνέχεια απο σελ. 21

Γουεί Κίκη - Κέρκυρα

Το νησί αναφέρει ο Όμηρος ως νησί των Φαιάκων, πανέμορφο και καταπράσινο. Σήμερα το νησί είναι έτοιμο να συναρπάσει και τον πιο απαιτητικό εκδρομέα. Στην πόλη της Κέρκυρας κυριαρχεί βενετσιάνικη φινέτσα παντού. Μέσα στην πόλη κυριαρχεί η παραδοσιακή αρχιτεκτονική, έξω από την πόλη ξετυλίγονται ατέλειωτες αμμουδιές με παραμυθένιους κολπίσκους και πίσω από τις πανύψηλες ελιές που φτάνουν ως τη θάλασσα προβάλλουν μεγαλοπρεπείς επαύλεις και φανταστικά ξενοδοχεία. Το 1890 η βασίλισσα της Αυστρο – Ουγγαρίας, η Σίσσυ έχτισε στην Κέρκυρα το ανάκτορο της το "Αχίλλειον" μαγεμένη από το θαυμάσιο κλίμα του νησιού και από την Ελληνική μυθολογία και το γέμισε με κλασσικά αγάλματα και έργα τέχνης. Το σήμα της Κέρκυρας όμως είναι το Ποντικονήσι.

Δέσποινα Καπετανέα - Τήνος

Είναι γνωστό ως το νησί της Παναγίας της Μεγαλόχαρης. Πλήθος πιστών από όλο τον κόσμο ανηφορίζουν κάθε μέρα στον πλακόστρωτο φαρδύ δρόμο που οδηγεί στον μεγαλόπρεπο ναό της Παναγίας. Οι περισσότεροι προσκυνητές φθάνουν ως την εκκλησία γονατιστοί. Όλο το νησί είναι γεμάτο φως και χρώμα. Αυτό ενέπνευσε σημαντικούς καλλιτέχνες που κατάγονται από το ιερό αυτό νησί, ο γλύπτης Γιαννούλης Χαλεπάς και Φιλιππότης, ο ζωγράφος Λύτρας και οι πιο σύγχρονοι όπως ο Γαΐτης .Η Τήνος παραμένει ζωντανή όλο το χρόνο λόγω της επίσκεψης των πιστών στη Μεγαλόχαρη. Είναι το νησί με τα ομορφότερα χωριά των Κυκλάδων. Είναι το ιερό νησί μας !

Δημητρακόπουλος Ανάστος - Ρόδος

Η Ρόδος, το νησί των ιπποτών είναι ένα από τα ομορφότερα νησιά της Ελλάδας. Με πλούσια ιστορία, με δαντελωτές ακρογιαλιές, πνιγμένο στα λουλούδια με κλίμα μεσογειακό και με πολυτελείς τουριστικές εγκαταστάσεις προσελκύει σαν μαγνήτης τους τουρίστες. Η παλαιά μεσαιωνική πόλη κλεισμένη γύρω – γύρω με τείχη, με το παλάτι του Μαγίστρου ή Καστέλο στο κέντρο της δίνουν ένα ξεχωριστό χρώμα στο πανέμορφο αυτό νησί. Ο επισκέπτης που θα περάσει την πόρτα του Μαγίστρου και θα μπει στην παλιά πόλη, βρίσκεται αμέσως στον....μεσαίωνα. Νομίζει κανείς ότι από κάποιον πλακόστρωτο δρόμο θα προβάλλουν ιππότες και πριγκίπισσες. Μια παράδοση λέει ότι στην είσοδο του λιμανιού ήταν στημένος ο κολοσσός της Ρόδου, ένα από τα 7 θαύματα του κόσμου. Ήταν ένα τεράστιο άγαλμα από χαλκό και σίδερο που κατασκευάστηκε προς τιμήν του θεού Ηλίου και καλωσόριζε τους επισκέπτες. Σήμερα τους βραχίονες του λιμανιού στολίζουν 2 αγάλματα ελαφιών. Το ελάφι είναι το έμβλημα του νησιού. Η Ρόδος είναι το νησί των έντονων αντιθέσεων.

Ανδριανάκη Νεφέλη & Δαμιανάκη Φανή - Κρήτη

Η Κρήτη είναι πασίγνωστη για πολλούς λόγους: για το Μινωικό πολιτισμό της, για τις φυσικές ομορφιές της, για την ιδιαίτερη λεβεντιά και ομορφιά των κατοίκων της. Ο αρχαιολογικός χώρος με το παλάτι της Κνωσού έχει αναστηλωθεί από τον αρχαιολόγο Έβανς. Το παλάτι της Κνωσού είναι ολόκληρη πόλη. Στην αίθουσα του θρόνου βρίσκεται ο θρόνος του Μίνωα από αλάβαστρο ο οποίος θεωρείται ο πρώτος θρόνος της Ευρώπης. Στα υπόγεια του παλατιού ήταν ο λαβύρινθος με το Μινώταυρο. Το ανάκτορο της Φαιστού παρουσιάζει επίσης μεγάλο ενδιαφέρον. Οι φυσικές ομορφιές του νησιού είναι δύσκολο να περιγραφούν μέσα σε λίγες σειρές.

Χριστιάννα Κρητικάκου - Χίος

Η Χίος παρουσιάζει πολύ μεγάλο ενδιαφέρον, γιατί είναι το μοναδικό μέρος της Ελλάδος, όπου καλλιεργούνται τα πασίγνωστα μαστιχόδεντρα από τα οποία παράγεται η αρωματική και γευστική μαστίχα Χίου. Αξίζει κανείς να επισκεφθεί τα 20 περίπου Μαστιχοχώρια. Την Ανάσταση στον Βροντάδο της Χίου γίνεται ο γνωστός ρουκετοπόλεμος. Στους χρόνους της Τουρκοκρατίας έγινε τρομερή σφαγή εκεί. Ήθελαν να τιμωρήσουν οι Τούρκοι τους Χιώτες για την πυρπόληση της ναυαρχίδας τους από τον Κανάρη. Ο Ντε λα Κρουά, Γάλλος ζωγράφος, έχει εμπνευστεί έναν υπέροχο πίνακα από αυτή την σφαγή. Η φράση "Οι Χιώτες πάνε δύο – δύο" έχει βγει από το ότι οι Τούρκοι, όταν συναντούσαν έναν Χιώτη τον υποχρέωναν να κουβαλήσει έναν Τούρκο στην πλάτη του. Για να το αποφύγουν αυτό οι Χιώτες πήγαιναν δύο – δύο. Όταν έβλεπαν Τούρκο ανέβαινε ο ένας στην πλάτη του άλλου Χιώτη για να δείξουν ότι η θέση είναι πιασμένη και οι Τούρκοι δεν τους ενοχλούσαν.

Κωνσταντίνα Δεδεδήμου - Σάμος

Η Σάμος είναι ένα πανέμορφο καταπράσινο νησί, με μοναδικές φυσικές ομορφιές, υπέροχες παραλίες και προσφέρει ξεκούραστες και χαλαρωτικές διακοπές για όλους. Το νησί αυτό έχει μια τεράστια ιστορία και αποτελεί γενέτειρα πολλών σημαντικών προσωπικοτήτων της αρχαιότητας όπως ο Πυθαγόρας και ο Αρίσταρχος. Αν είσαι λάτρης της φύσης πρέπει να την επισκεφτείς αμέσως!

Αθανάσιος Καββούρης & Ανδρέας Στογιάννος - Μυτιλήνη

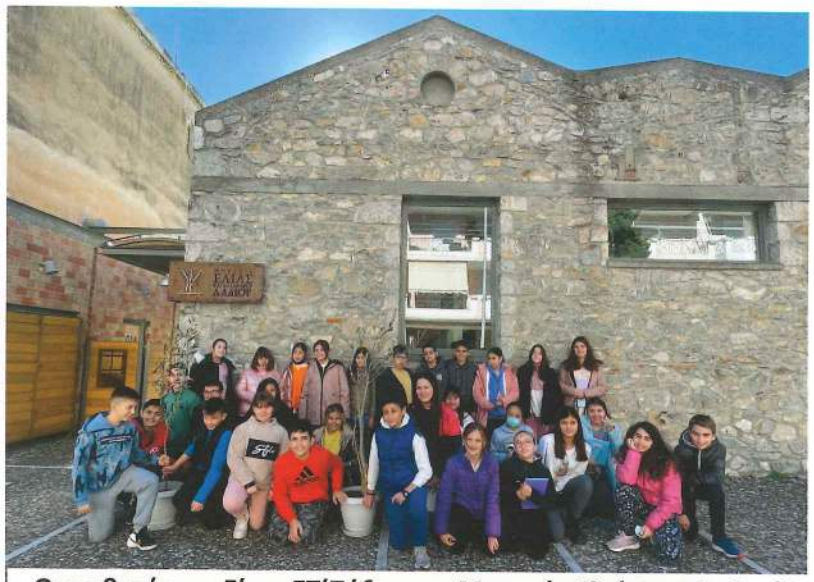
Η Μυτιλήνη αποπνέει έναν αέρα ρομαντισμού και νοσταλγίας εξαιτίας των στοχαστών και των καλλιτεχνών που κατάφερε να αναδείξει ανά τους αιώνες. Κατά την αρχαιότητα υπήρξε σημαντικός σταθμός μόρφωσης για πολλούς, καθώς στην περίφημη Φιλοσοφική ακαδημία δίδασκε ο Αριστοτέλης. Επίσης σε αυτό το νησί έζησε και η Σαπφώ, η εξαιρετική λυρική ποιήτρια. Στη Μυτιλήνη έζησε και ζωγράφισε ο λαϊκός μας ζωγράφος Θεόφιλος. Υπάρχει μουσείο με έργα του που έχουν διασωθεί.

Κρίστεν Καράγιαννη - Κάλυμνος

Η Κάλυμνος είναι νησί βραχώδες αλλά με δική του ξεχωριστή ομορφιά. Η σπάνια ποιότητα των βράχων της, την έχουν αναδείξει σε παγκόσμια κλίμακα ως έναν από τους σπουδαιότερους προορισμούς για αναρρίχηση. Είναι φτωχό νησί γι' αυτό οι κάτοικοι αναζήτησαν εργασία στη θάλασσα. Η Κάλυμνος είναι γνωστή ως το νησί των σφουγγαράδων.

Δημήτρης Λάγγης - Ιθάκη

"Το νησί του Οδυσσέα ". Είναι ένας πανέμορφος προορισμός με φυσικά τοπία, καταγάλανες παραλίες που ξεπροβάλλουν μέσα στην πυκνή βλάστηση. Θεωρείται ένα φυσικό ησυχαστήριο και το προτιμούν όσοι θέλουν να ηρεμήσουν και να γαληνέψει η ψυχή τους. Η Ιθάκη αποτελεί έναν ξεχωριστό προορισμό για τους λάτρεις των καταδύσεων, καθώς οι ύφαλοι που υπάρχουν στο νησί κρύβουν σπάνιες ομορφιές και δημιουργούν μοναδικές και ανεπανάληπτες εικόνες στον κάθε δύτη – επισκέπτη.

Οι μαθητές της Ε΄και ΣΤ΄Τάξης στο Μουσείο Ελιάς και Λαδιού!

Με το Πανελλήνιο Βραβείο μας στον διαγωνισμό - Η μάχη του Πέτα!

«Ηλεκτρικά Αυτοκίνητα: Το μέλλον του πλανήτη μας»

Τα ηλεκτρικά αυτοκίνητα, αποτελούν πλέον γεγονός. Καθημερινά βλέπουμε ότι ολοένα και κατακλύζουν τους δρόμους και έχουν πλέον αντικαταστήσει σε ένα μεγάλο ποσοστό τα παραδοσιακά βενζινοκίνητα αμάξια τα οποία μολύνουν το περιβάλλον. Εμείς τα παιδιά του Ιδιωτικού Εκπαιδευτηρίου είχαμε τη χαρά να θαυμάσουμε αυτό το επίτευγμα της τεχνολογίας αφού είδαμε από κοντά ένα αυτοκίνητο Tesla. Αυτό αποτέλεσε ερέθισμα για να κάνουμε έρευνα για την ιστορία του ηλεκτρικού αυτοκινήτου και συγκεκριμένα για τον δημιουργό του, τον Έλον Μασκ. Το αυτοκίνητο αυτό μας εντυπωσίασε. Όταν άνοιξαν το καπό είδαμε ότι δεν είχε καν μηχανή. Δεν έχει ταχύτητες καθόλου. Έχει μία μεγάλη οθόνη μπροστά από τη θέση του οδηγού. Η οθόνη συνδέεται με δορυφόρο. Ο δορυφόρος δίνει οδηγίες για να κινηθεί το αυτοκίνητο με ασφάλεια στο δρόμο μόνο του, αρκεί ο δρόμος να έχει σήμανση. Κινείται με μπαταρία λιθίου που δε ρυπαίνει το περιβάλλον. Αυτό το αυτοκίνητο ανοίγει με κάρτα ή με το κινητό. Έχει παντού κάμερες. Όταν το πλησιάζαμε μας φωτογράφιζε αυτόματα. Έχει πολλά πλεονεκτήματα και ένα μόνο μειονέκτημα. Είναι πολύ ακριβό..... Ο Έλον Μασκ ξεκίνησε τις σπουδές του και τις συνέχισε στο Πανεπιστήμιο στη Φιλαδέλφεια, όπου έλαβε πτυχίο φυσικής και οικονομικών. Έγινε αμέσως δεκτός για μεταπτυχιακές σπουδές, αλλά τις εγκατέλειψε ύστερα από μόλις δύο ημέρες, επειδή ένιωθε ότι το διαδίκτυο είχε πολύ περισσότερες δυνατότητες να αλλάξει την κοινωνία απ' ότι η φυσική. Ο Μασκ προσπάθησε να μειώσει το κόστος της διαστημικής πτήσης, αναπτύσσοντας έναν πλήρως επαναχρησιμοποιήσιμο πύραυλο που θα μπορούσε να ανυψωθεί και να επιστρέψει στη βάση από την οποία εκτοξεύτηκε. Από καιρό ενδιαφερόταν για τις δυνατότητες των ηλεκτρικών αυτοκινήτων και το 2004 έγινε ένας από τους σημαντικότερους χρηματοδότες της Tesla Motors (αργότερα μετονομάστηκε σε Tesla), μιας εταιρείας ηλεκτρικών αυτοκινήτων που είχε ιδρυθεί από τους επιχειρηματίες Μάρτιν Έμπερχαρντ και Μαρκ Τάρπενινγκ.

Η Tesla, inc. (προηγουμένως Tesla Motors) είναι μία αμερικανική αυτοκινητοβιομηχανία, η οποία σχεδιάζει, παράγει και πουλάει ηλεκτρικά αυτοκίνητα. Ιδρύθηκε στη 1Ιουλίου 2003. Έχει μπει στο χρηματιστήριο και οι μετοχές της έχουν μεγάλη αξία. Ο Έλον Μασκ έγινε ο πλουσιότερος άνθρωπος του κόσμου. Ο σκοπός της κυκλοφορίας των ηλεκτρικών αυτοκινήτων είναι η μείωση της μόλυνσης του περιβάλλοντος. Στην εποχή μας ο αέρας που αναπνέουμε είναι πολύ μολυσμένος από τα καυσαέρια που βγαίνουν από τα εργοστάσια, τα αυτοκίνητα, όλα τα μέσα συγκοινωνίας και από την υπερκατανάλωση όλων των μέσων που χρησιμοποιούμε καθημερινά και από τις πυρκαγιές που καταστρέφουν τα δάση μας. Έχουμε όλοι οι άνθρωποι ατομική αλλά και συλλογική ευθύνη να προστατεύουμε τον πλανήτη μας και τη ζωή μας. Η «πράσινη ενέργεια» πρέπει να είναι στόχος όλων μας και κυρίως των παιδιών. Όλοι μπορούμε να κάνουμε προσπάθεια για την προστασία της γης μας. Οι επιστήμονες όλης της γης προσπαθούν να βρουν νέες πηγές ενέργειας που να μη μολύνουν το περιβάλλον. Ο ήλιος είναι η μεγαλύτερη πηγή ενέργειας και είναι δωρεάν. Αυτή μετατρέπεται σε ηλεκτρική. Άλλες πηγές ενέργειας είναι ο αέρας, το νερό και γεωθερμία. Οι επιστήμονες βρίσκουν συνέχεια τρόπους, όπως είναι το ηλεκτρικό αυτοκίνητο. Εμείς όμως τα παιδιά μπορούμε να κάνουμε τη δική μας προσπάθεια μέχρι να σπουδάσουμε και να εφεύρουμε κι εμείς έναν τρόπο μείωσης της μόλυνσης του περιβάλλοντος. Να μετακινούμαστε με το ποδήλατο – να κάνουμε ανακύκλωση – να συγκεντρώνουμε τις μπαταρίες – να προστατεύουμε το πράσινο – το μπαλκόνι μας μπορεί να γίνει ...παράδεισος – ο κήπος μας μπορεί να είναι ολόκληρο μανάβικο. Και επειδή μας άρεσε πάρα πολύ το ηλεκτρικό αυτοκίνητο ας αρχίσουμε να μαζεύουμε χρήματα....

Τσανχάο Γίν, Εμμέλεια Αλέξη ,Παναγιώτης Αγγαλίου, Λευτέρης Θεοχαράκος, Κωνσταντίνος Καλομοίρης, Ηλιάνα Τσελίν, Κατερίνα Κυριακοπούλου, Γιάννης Αγρανιώτης – Δ' τάξη

Το Tesla κι εμείς...

Μάθημα για το αυτοκίνητο του μέλλοντος!

Τα χελιδόνακια έγιναν ψαράκια στη θάλασσα!

Τα Ελαφάκια μας μαθαίνουν για τους Ολυμπιακούς Αγώνες

2023 ευχές από τα Χελιδονάκια μας!

ΖΗΤΩ Η ΕΛΛΑΔΑ ΜΑΣ!

Με τα δυο χεράκια , πλάθουν ...Λαζαράκια!

Τα Σπουργιτάκια μας περιμένουν το καλοκαίρι!

Τα λατρεμένα Πιγκουινάκια μας!

Τα Ελαφάκια μας ,γνώρισαν ένα ρομπότ!

Ήρθαν και οι Απόκριες!

Τα Σπουργιτάκια μας , μαθαίνουν για την Αποταμίευση!

Τα Ελαφάκια μας , η αλφαβήτα και το ουράνιο τόξο!

Τα Πιγκουινάκια μας!